

ΓΥΝΑΙΚΑ

274

2.8.60

ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ

ΣΕΛΙΔΕΣ

100

ΚΑΙ

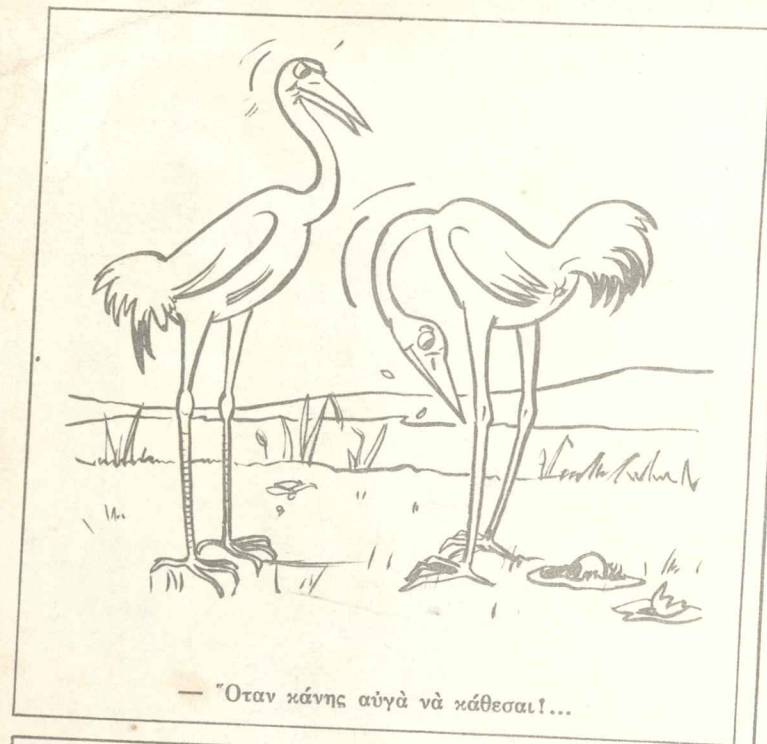
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ:

- * Γιατί απουσιάζουν οι Έλληνίδες από το στίβο;
- * Ή γέννησι της ζωής.
- * Ή Μόδα για τις μέλλουσες μητέρες.

— "Όταν κάνης αὐγά νὰ κάθῃσαι!...

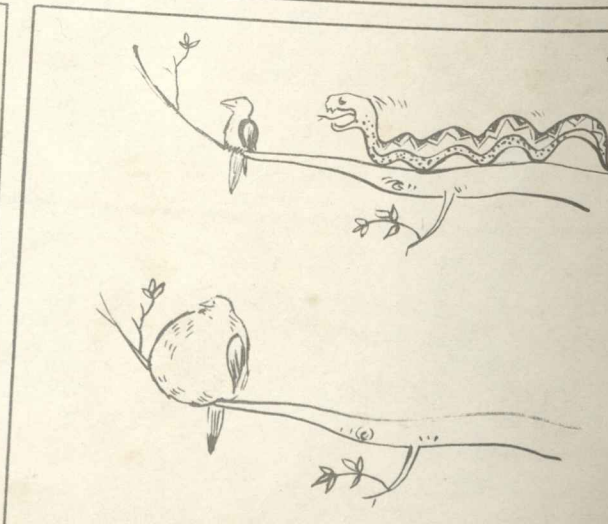
— Δὲν εἶναι πολὺ ψηλός, ἀλλὰ τουλάχιστον δικός μου!...

Χωρὶς λόγια.

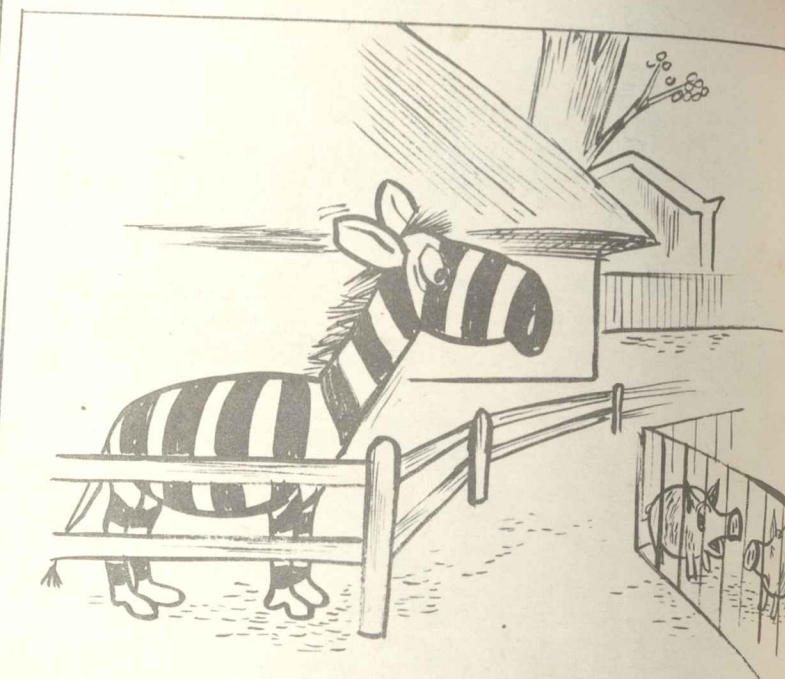

Χωρὶς λόγια

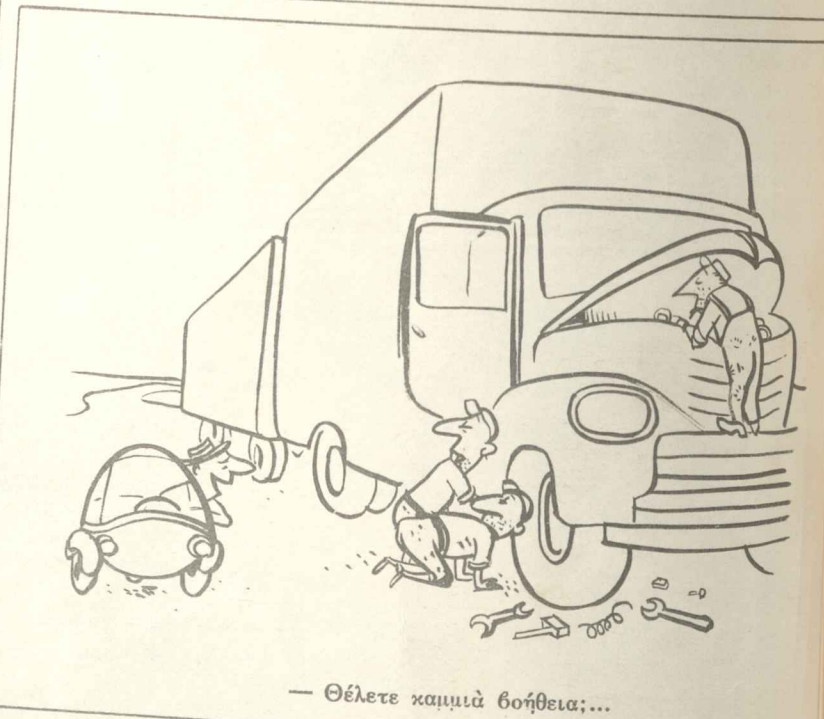

Χωρὶς λόγια

ΟΙ ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

— Φαίνεται πὼς αὐτὸς εἶναι ἐγκληματίας. Τοῦ φόρεσαν καὶ τὴ στολὴ τοῦ καταδίκου!...

— Θέλετε καμμιὰ βοήθεια;...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δραχ. 6

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησης

• Ίδιοκτησία ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Διεύθυνσις

• Γραφεία: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34, Ἀθήναι

Τηλέφωνα: Διεύθυνσις — Λογιστήριο 614.047. Σύνταξις 623.106

Τυπογραφεία 21.226. Λιθογραφεία 71.123

Λέγει ὁ κ. ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

πρωτοπόρος τῆς Ρ

τῆς τῆς Ὁργανώ

πὺ διαδέτετ

τῆς Κλαυδμῶνο

ραδιοφωνίας εἰς τ

ρὰς καὶ μὲ τὰς π

Τεύχ. 274. Ἔτος 11. 20 Ἰουλ. — 2 Αὐγ. 60

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ: Ἡ νέα δόξα τῆς γαλλικῆς θόδνης Μυλὲν Ντεμονζῶ κατάρθωσε σ' ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα νὰ ἐπιβληθῇ στὸ παγκόσμιο κοινό. Μετὰ τὴν πρώτη τῆς ἐπιτυχία στὶς «Μάγισσες τοῦ Σάλεμ» γύρισε ἀρκετὲς ταινίες πὺ σημείωσαν παντοῦ ρεκόρ εἰσπράξεων, ὅπως «Ἐγκλημα στὴν Πλάς Πιγκάλ», «Ἀδύνατες γυναῖκες» κ.ἄ. Τώρα πρωταγωνιστεῖ μὲ ἐπιτυχία στὸ Λονδίνο στὸ φιλμ «Ἡ τραγουδίστρια καὶ ὁ τραγοῦδι».

ΜΟΔΑ

ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΜΩΡΟ: Ριχτά φορέματα καὶ μπλούζες πρωινές, καθὼς καὶ ἀπογευματινὰ φορέματα γιὰ τὴν ἐγκυμοσύνη
ΑΙΘΕΡΙΕΣ ΝΥΧΤΕΡΙΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ » 48
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΟΜΨΟΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ » 52 » 54

ΣΠΙΤΙ

ΟΜΟΡΦΙΑ: Τὸ ξηρὸ δέρμα » 36
ΠΛΕΚΤΑ: Χαρούμενη παρέλασι παιδικῶν πλεκτῶν » 64
ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ: Θαυμάσια παιδικὰ μοτίφ γιὰ τραπεζομαντηλάκια, ποδιόσες, φορεμάτκια, διάφορες γιρλάντες κλπ. » 68
ΠΑΤΡΟΝ: Παιδικὸ φορεμάτκι, μονοκόμματο παιδικὸ μαγιὸ καὶ χαριτωμένο μπικνὶ γιὰ μικρὸ κοριτσάκι. » 69
ΚΟΥΖΙΝΑ: Τὸ μενού τοῦ 15νθήμερου » 79
Μίσερ, τὸ δεξιὸ χέρι τῆς νοικοκυράς. Πῶς θὰ τὸ χρησιμοποῦσατε γιὰ νὰ φτιάξετε διάφορες κρέμες, ζῶμες, μαγιονέζα, κόκταιρη λαχανικῶν, μαρέγκα κλπ. » 80

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΙΒΟ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ » 10
ΑΝΘΡΩΠΩΝ » 24

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΜΙΑ ΣΩΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ » 18
ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ » 30
ΜΠΙΑΡΙΤΣ » 32
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ » 35
Ο ΑΝΔΡΑΣ » 43
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΛΕΙΣΜΕΝΑ » 46
ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ » 56
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΣΤΙΣ ΒΑΥΑΡΙΚΕΣ ΑΛΠΕΙΣ » 62
Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ » 76
ΜΙΑ ΜΟΝΑΧΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ » 84

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΨΕΜΑΤΑ: Αισθηματικὸ διήγημα » 28
ΕΝΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΤΑΜΠΑ: Αισθηματ. διήγημα » 40
Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ: Ἀστυνομικὸ διήγημα » 58
ΕΒΕΛΥΝ: Αισθηματικὸ μυθιστόρημα » 71
Η ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΗ: Αισθηματικὸ μυθιστόρημα » 91

ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ:

ΠΑΛΙ ΜΕ 100 ΣΕΛΙΔΕΣ

Σὰς συνιστοῦμε:

■ ΧΟΡΟΣ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

Ἐραιότατα μοντέλα φορεμάτων γιὰ χορὸ.

■ ΠΛΕΚΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ 1960

Εὐκαιρία νὰ πλέξετε στὶς διακοπές σας.

■ ΤΟ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ ΠΗΛΙΟ

Ἐνα ταξίδι στὶς ὁμορφιές τοῦ τόπου μας.

Καὶ πολλὰ ἐξαιρετικὰ θέματα πὺ θὰ σὰς χαρίσουν εὐάριστος ὥρες γιὰ διάβασμα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ:

ΕΤΗΣ. (26 τ.) δρ. 160

ΕΞΑΜ. (13 τ.) » 80

ΤΡΙΜ. (6 τ.) » 40

Ἐξωτερικοῦ:

ΔΟΛΛΑΡΙΑ ... 8.50

ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. ... 3.0.0

ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ 178

ΒΕΛΓ. ΦΡΑΓΚΑ 410

Τὰ ἐμβόσματα πρέπει νὰ ἀποστέλλονται πρὸς Εὐάγγ. Τερζόπουλον, ὁδὸς Πανεπιστημίου 34, περιοδικὸν «Γυναῖκα», διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα

ἀποτελεῖται

ἀπὸ τέσσερα μέρη.

Τὸ κεφάλι

Τὰ μέλη

Τὸ φανελάκι

ΑΤΟΙΣ

Καὶ τὸ κυλοτάκι

ΑΤΟΙΣ.

Αττίς

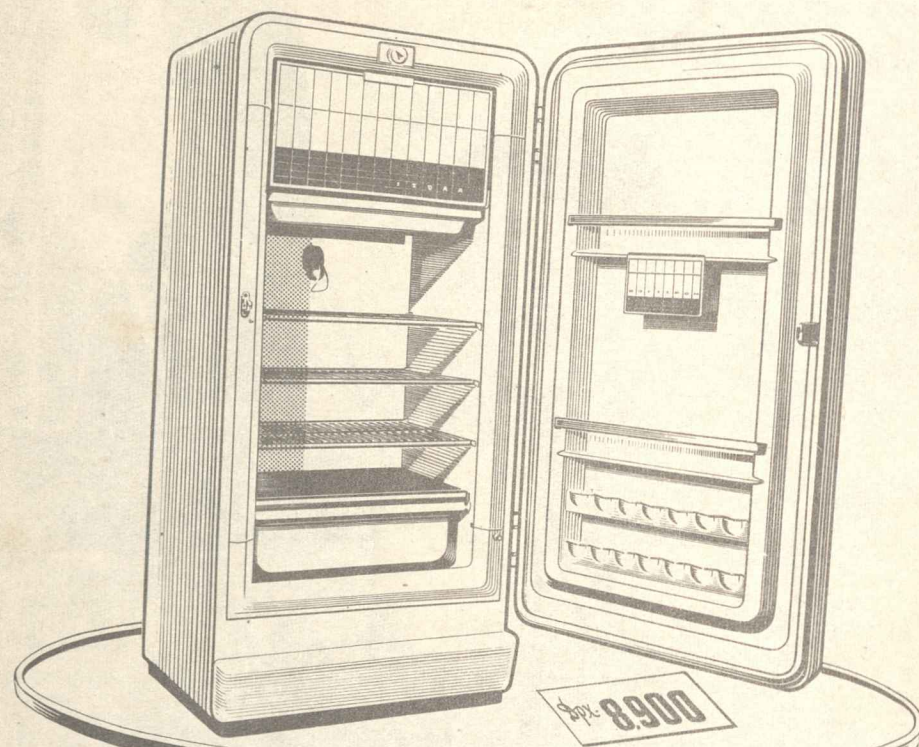
Ἡ μεγαλύτερα ποικιλία παιδικῶν ἐσφορήων. ΦΑΝΕΛΑΚΙΑ (ἀπλὰ καὶ ἐνισχυμένα) ΚΑΣΚΟΡΣΕΛΑΚΙΑ (ἀπλὰ καὶ ἐνισχυμένα) καὶ ΖΙΠΟΥΝΑΚΙΑ (τύπου Γαλλίας). ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ — ΣΑΠΙΑΚΙΑ — ΕΣΩΒΡΑΚΑΚΙΑ καὶ ΠΑΝΕΣ (τύπου Ἀμερικής). Ὅλα αὐτὰ σὲ διάφορες πλέξεις ἐλαστικῆς ἀμετάβλητης μετὰ τὸ πλύσιμο καὶ μὲ ραφὲς ἀπαλὲς πὺ δὲν ἐρεθίζουν καὶ τὸ πλέον εὐαίσθητο δέρμα. Τὰ προϊόντα Ἀττίς πωλοῦνται καὶ εἰς πολλὰ καταστήματα παιδικῶν εἰδῶν τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος.

ΑΤΟΙΣ Ο. Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

Από σήμερα

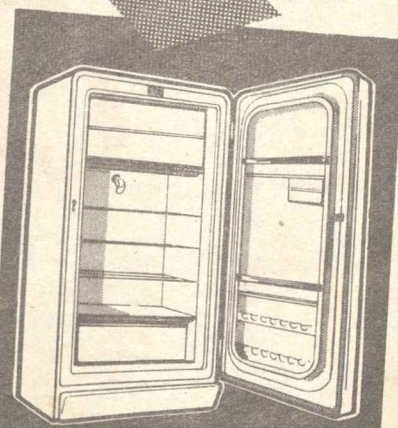
ή ΙΖΟΛΑ σάς προσφέρει το περιζήτητο
οριζόντιο ηλεκτρικό ψυγείο των 8 πο-
δών και σε πολυτελέστερη εμφάνισι.

Πλαστική έγχρωμη έσωτερική πόρτα.
Πλαστικό έγχρωμο ράφι συρταριού.
Έξαρτήματα από έγχρωμο πλαστικό.
Έσχαρες με πλαστική επένδυσι.
Αδόρυβο και ασφαλές κλείστρο.
Λαβή τής πόρτας σε νέο σχέδιο.

Επίσης οι άλλοι γνωστοί τύποι ψυγείων
Τύπος Κ των 8 ποδών δρχ. 8.000
Τύπος Κ των 6 ποδών δρχ. 7.400

Με μικρή προκαταβολή και δόσεις
330 - 395 δραχμών μηνιαίως.

Ο ίδιος τυπος, με τη γνωστή
πολυτελή εμφάνισι, δρχ. 8.400

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Περιοδές στη

ΟΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

«Εδώ και έξη μήνες το περιοδικό
διαφημίσεις. Τι να τις κάνω; Η
στιγμή που οι μισές

■ Πρώτα — πρώτα
δτι οι μισές από τις 9
λο διαφημίσεις. Το
χώρου που έπαιναν
ταν πρότινος ήταν
σε τις 26 με 27
ΚΑ» θγαίνει με 100
μα κεντημάτων) είναι
μισεις ξεπερνούν τις
με όμως παρακάτω με
πό την αύξισι των
δέν χάνει αναγνώσιμη
ται. Ίδου λοιπόν: «Ε
τερα, το περιοδικό α
νολο των καταχωρου
16 σελίδες. Αυτό είν
οι διαφημίσεις σηκών
στών δαπανών τής εκ
περιοδικού, όπως είν
δμως των διαφημίσεω
πάντα ν' απορρίψουμε
θμός των σελίδων του
σελίδες ή «ΓΥΝΑΙΚΑ»
84, στις 92 και τώρα
ξισι των σελίδων έγινε
κάθε επί πλέον σελίδα
σελίδα αναγνώσιμη ύλης.
αυτή ή τακτική αποδαν
άνα γ ν ω σ τ ρ ι α
σελίδες αναγνώσιμη ύλης
οι σελίδες των διαφημί
πιδ συγκεκριμένα: «Ο
68 σελίδες, ελάτε 52
αφαιρουμένων των 16
ρα που ή «ΓΥΝΑΙΚΑ» έ
70 σελίδες αναγνώσιμη
ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΣΕΛΙΔΕΣ ΥΛΗΣ
ον σελίδων με διαφημί
θλέτε, τον κανόνα που
είναι ακόμα μεγαλύτε
Και με τη στατιστική
διαφημίσεων στη «ΓΥΝΑ
αύξισι τής αναγνώσιμη
κατά 35%. Βρίσκετε να
νομίζουμε όχι.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΦΑΝΤΑ

«Είς το θαυμάσιον περιοδικόν σας καί
χος αρ. 271 τής 8ης — 21ης 'Ιουνίου
την σελίδα 14 έδημοσιεύσατε φωτογραφίαν
δείξεως του οίκου Παξιμαδά Θεσσαλονίκης
αναγραφήν δτι πρόκειται περί θρανίου έξ
ρακαλώ θερμώς να διευκρινίσετε δτι τα
τά κατασκευάζονται εις τά εργαστήρια
κυκλοφορούν όχι μόνον εις την 'Ελλάδα
εις τό εξωτερικόν. Η εργασία και τά
αυθεντικά μακεδονικά. Εύχαριστώ θερμώς

ΚΑΙΤΗ ΔΑΡΑΟΥΦΑ

■ «Όπως βλέπετε, κάνουμε εύχαρίστη
νισι και σάς συγχαίρουμε γιά την τόσο
σας στην ανάπτυξι τής ελληνικής χειρουργίας

ΜΟΥΣΙΚΗ

«Η ανακοίνωσί σας δτι τη συνεργασία
κτής μουσικολόγου κ. 'Αλ. Λαλαίνου
τίτλον «Ο μαγικός κόσμος των ήχων»
την πραγματοποιήσι παλαιάς υποσχέσεως
υποχρεώνει να σάς συγχάρω έν μέτρον
γνωστών διά την εξαιρετικήν προαγωγήν
το φιλόμουσον αναγνωστικόν κοινόν και
φράσω τάς πλέον ειλικρινείς ευχαριστίας
πίσω ή νέα σας στήλη, γιά μιν έχη άποστεί
κατάργησι τής παλαιάς «Ερωτας του
μο», τη στιγμή μάλλιστα που υπάρχουν
περες ακόμη άδημοσιεύτες, π.χ. «Η θέ
πεπρωμένου», «Φιντέλιο» κλπ. και τίς
μένουμε.

ΙΩ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

■ Σας εύχαριστούμε γιά τά καλά σας
τίς υπόλοιπες ελάχιστες όπερες έχομε να
έτι θα δημοσιευθούν όπωσδήποτε άργότερα.
σειρές με τό ίδιο περίπου θέμα, τη μουσική
ρούν να δημοσιευθούν ταυτόχρονα στο ίδιο

Αισθάνομαι ζεκούραση και δροβιά πίνοντας HELLAS FIX

λέγει ο κ. ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ,
πρωτοπόρος τής Ραδιοφωνίας εις την 'Ελλάδα και ίδρυ-
τής τής 'Οργανώσεως "ΡΑΔΙΟ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ",
που διαδέτε εις την μεγάλην "Εκδοσιν τής Πλα-
τείας Κλαυδμῶνος όλα τά είδη ηλεκτρισμού και
ραδιοφωνίας εις τάς καλύτερας τιμάς τής όγο-
ράς και με τάς περισσότερας δόσεις.

Απολαύσετε και σείς την καινούργια μύρα πολυτελείας HELLAS FIX. Είναι πιο
πλούσια, πιο δυνατή, πιο άρωματική και ασφαλώς δά σας ένδουσιάζει. Είναι ή ξεχω-
ριστή απόλαυσις εκείνων που ζητούν πάντα τό καλύτερο. Για την υπέροχη γεύση
της και τό λεπτό της άρωμα είναι περιζήτητη σ' όλο τον κόσμο - Ευρώπη, 'Ασία,
- 'Αφρική, 'Αμερική. Η HELLAS FIX είναι τό ποτό που ταιριάζει κάθε φορά που
θέλετε να έορτάσετε κάτι ή να τιμήσετε κάποιον Ιδιαιτέρως. Ζητήστε σήμερα να
άπολαύσετε με τό φαγητό σας ή γιά όρεκτικό την

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΠΥΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

HELLAS FIX

ΕΤΙΚΕΤΤΑ ΜΠΛΕ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ
ΑΥΛΗΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

MAX FACTOR

«Ο Δημιουργός της πούδρας για το τέλειο μακιγιάζ»

ΣΤΟ ΕΚΘΑΜΒΩΤΙΚΟ
ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ...

Η πούδρα MAX FACTOR δια-
τηρεί την χαρι της έκφρα-
σεώς σας φρέσκια δροσερή
όλη την ημέρα.

Είναι η εξαιρετικός λεπτή
ύφή αυτής της απαλής αι-
θέριας πούδρας που σας
δίδει αυτό το τέλειο μακι-
γιάζ ακόμη και στον ζεστό
καιρό.

Ποτέ δεν φαίνεται θαρεία
ή υπερβολική.

Πούδρα

MAX FACTOR HOLLYWOOD

Χρησιμοποιείτε
• MAX FACTOR SKIN FRESHENER Δο-
σών τον τόνο δι' ένα τέλειο καθαρισμό
του δέρματος. Δίτε υφόνον υφόνον
και τονώνει τον τόνο. Χρησιμοποιεί-
ται μετά το γαλάκτωμα ή την κρέμα
καθαρισμού με βαμβάκι.

GEN. ANT. POU: A.T.E.Π.Α.Ε.ΤΗΛ. 693/130 4-492-038

ΤΟΣ LOTION

• MAX FACTOR ASTRINGENT Δοσών
τον τόνο επιτική διά λιπαρά δερμάτινα.
Προκαταλαμβάνει την υπερβολική
ιδρώση. Καθαρίζει βαθιά και σφίγγει
τον διατεταμένο πόρο. Οδοντο-
σπασεί τας ακριβείς. Χρησιμοποιεί-
ται με βαμβάκι ή με γαλάκτωμα
ή την κρέμα καθαρισμού.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΙ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ

Μας γράφουν και μας τηλεφωνούν
πολλές αναγνώστρίες μας και μας
ρωτούν να μάθουν τί είναι όλα αυτά
τα πλεκτά που βλέπουν στις εφημερίδες,
που γράφουν «κοτόν», «κοτόν περλέ»,
«δαμνέκερ» και τα τοιαύτα. Έμεις
εύρισκε το μερσεριζέ για καλό καλο-
καιρινό πλεκτό — μας λένε — τί είναι
πάλι τα καινούργια αυτά φρούτα;

Από μία μικρή έρευνα που κάναμε,
διαπιστώσαμε ότι δεν πρόκειται καθό-
λου για καινούργια φρούτα. Κάθε έλ-
λο. Δηλαδή, τα πλεκτά που δεν γρά-
φουν απάνω τους φρούτα — πλατειά
τη λέξη «Μερσεριζέ», είναι όλα, απλού-
στα, από δαμνέκερ μαχό. Τί γίνεται,
δηλαδή; Διάφοροι έμποροι αγοράζουν
δαμνέκερ μαχό (που όπως φέρετε κοστί-
ζει τη μισή τιμή απ' ό,τι κοστίζει το
μερσεριζέ), το βάφουν, το πλέκουν σε
γυναικεία μπλουζάκια και τσεκτάκια,
το βαπτίζουν επί το έντυπωσιακώτερον
«κοτόν» ή «κοτόν περλέ» ή το λένε ά-
πλως δαμνέκερ και το πουλάνε στον
άνυποτο πελάτη σε ακριβές τιμές.

Θα μού πητε, τώρα, μά γιατί το μα-
χό είναι ακατάλληλο για μπλουζες και
τσεκτές γυναικείες; Διότι, απλού-
στα, είναι ποιοτικώς πολύ ετελέστερο.
Νά, φε' είπαίν, έχει μαυράδια, δεν
είναι στιλπνό, αποδίδει γρώματα μάτ,
μουντά και φθείρεται γρήγορα. Μετά
από καιμιά - δυό βδομάδες που το φο-
ράτε, δείχνει παλιό. «Αν θέλετε μερι-
κές τεχνικές πληροφορίες, σημειώστε
πως το μαχό νήμα γίνεται από σπυ-
νό κοντόνιο δαμνέκερ, όπου συνήθως ά-
ναμινώνονται και αποδάμνακα, κλω-
στοποιείται δέ κατά τη διαδικασία
καρντέ, με αποτέλεσμα να είναι ένα
σαφώς, δευτέρας κατηγορίας προϊόν.
Θά το καταλάβουμε αυτό καλύτερα αν
δούμε μία στιγμή σε τί γούρσεις γού-
στοποιείται συνήθως το μαχό. Σάν νή-
μα το γούστοποιούν για τρουπώματα.
Σάν πλεκτό για στήν έσθρουα, για
αθλητικά φανελάκια κλπ.

Ποτέ και σε καιμιά πολιτισμένη γώ-
σα δεν έγορστοποιήσε κανείς το νή-
μα μαχό για να φτιάξη γυναικείες
μπλουζες και τσεκτές άξιώσεων και να
τις δάλη σε εφίνα με παραπλανητι-
κούς τίλους όπως «κοτόν», «κοτόν
περλέ» κλπ. Φυσικά το μαχό μπλουζά-
κι φοριέται πολύ από τον θάγανη
πληθυσμό της Αφρικής.

Στόν υπόλοιπο προηγμένο κόσμο, για
την κατασκευή γυναικείων μπλουζών
και τσεκτών άξιώσεων για το καλο-
καίρι γούστοποιείται το νήμα «μερσε-
ριζέ» και ποτέ το μαχό. «Αν ρωτήσετε
κανένα γνωστό σας έμπορο ή τεχνικό,
θα σας πη ότι το μερσεριζέ διαφέρει
από το μαχό όπως ή μέρα με τη νύχτα.
Αλλά θα σας πη ακόμα ότι τα μαχα-
ζιά που έχουν αποκλειστικώς μπλου-
ζάκια, τσεκτές, φοδότες, πανταλόνια,
σόρτες, ανδρικά, γυναικεία και παιδι-
κά σε μερσεριζέ είναι τα γνωστά κα-
ταστήματα Τρικόζα, στη στοά της όδοι
Ερμού 6, δυό θήματα από το Σύντα-
γμα και στην όδο Πατησίων 141 στην
Αθήνα και στην όδο Μητροπόλεως 51
(γωνία Καρόλου Ντήλ) Θεσσαλονίκη.

Τα μερσεριζέ μοντέλα της Τρικόζα
εμφανίζονται στην Ελλάδα συγχρόνως
στη Γαλλία και στην Ελλάδα και
προσφέρονται αποκλειστικώς από την
Τρικόζα σε τιμές απίστευτες. Αυτό
το ξέρουμε όλες μας. Κατορθώνει, δη-
λαδή, ή Τρικόζα και πουλάει τα πιο
δυσκολα και κομψά μερσεριζέ μπλουζά-
κια της αγοράς (που είναι τόσο δυσ-
κολα και κομψά, που έχουν εθουσιάζει
τις μεγαλύτερες δόξες της ελληνικής
σκηνης και θόνης) σε τιμές μικρότε-
ρες απ' ό,τι πουλάνε τα άλλα κατα-
στήματα πλεκτά μαχό.

Νά ένα παράδειγμα. Όπως ξέρου-
με όλες μας, οι τιμές της Τρικόζα άρ-
γίζουν για τα μερσεριζέ της μπλουζά-
κια, από 45 δραχμές. Ε, λοιπόν, θα
πιστέψετε ότι μού έδειξαν μπλουζάκι
από ετελέστατο δαμνέκερ μαχό, που
αγοράστηκε σε κατάστημα των Αθηνών,
καιουφλαρισμένο σε «κοτόν» κλπ.
άντι 85 δραχμών, παρακαλώ, στη δι-
πλάσια δηλαδή τιμή από το μερσεριζέ
της Τρικόζα, ενώ κανονικά ένα μαχό
μπλουζάκι θα έπρεπε να γη 25—30 δραχ;
Αγανακτείτε; Με το δικίο σας. Γι'
αυτό προσοχή στο τί αγοράζετε.

ΝΤΕΠΗ Κ.

ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΔΕΝ ΣΤΑΝ

Εάν τα νύχια σας σπών
εάν θέλετε να έχετε πάντα
μακρύα γερά νύχια, χρησι-
μοποιήστε «AMAZING». Ένα
των νυχίων σας, δύο μέ-
ρες εως το άμερκανονικό
«AMAZING» θα έχετε θη-
αποτελέσματα. Τα όμορφα
νύχια, όμορφαίνουν το πρό-
σωπο.

Προσέξτε γιατί

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΤΗ

«Η σύγχρονη ζωή είναι
μια επικοινωνία με άλλους
Είτε εσθε άνδρας, είτε είναι
έχετε καθημερινά ένα σωρό
σας αναγκάζουν να συναντή-
ρα πρόσωπα, να μιλήσετε
να γελάσετε, να πληρώσετε
πό σας κοντά τους.

Σκεφθείτε τώρα πόσο δύσκολο
τύπωση θα σχηματίσουν για σας
χαμόγελό σας δείχνει μια στενο-
νομίμενα άπεριποίητα δόντια, ή
ναυπηή σας σκορπά γύρω ένα
«χινότο».

Κανείς βέβαια δεν θα σας το
κόμα κι' οι πιο σπεί σας
να ένα τόσο λεπτό όχημα, που
γεται. Όλοι όμως θα αισθάνο-
διάθεση να σας απορρίψουν. Γι'
πρέπει να το προσέξετε μόνοι σας.

Ευτυχώς υπάρχει ή «Οδοντο-
«BLENDAX» που θα σας βοηθήσει
ποφύγετε κάθε δυσάρεστη κατα-
«Η «BLENDAX» (Μπλένταξ) είναι
ιόν της πιο προηγμένης χημείας
κόσμου, της Γερμανικής κα-
μόνη αυτή, το δαμνέκερ άπαι-
Κρατά τα δόντια σας όλο το
προστατευμένα και την άπαι-
δροσερή. Συγχρόνως τα διαπύ-
λευκά, μαργαριταρένια και
χαμόγελό σας άκτινολόο ή έλ-
— Αγοράστε σήμερα ένα σω-
«Οδοντοκρέμα «BLENDAX» με
θαίσητητα ότι αγοράζετε μια
καλύτερες οδοντοπαστες που
ναί φθνή, όσο κάθε άλλη κρέμα.

Αν ο καβαλιέρος σας γίνη τολμηρός, ποιός θα φταίη;

ΚΟΠΕΛΛΕΣ, ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ!

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ Ή ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ;

Μά τί έχω, λοιπόν; Δεν είμαι πιο όμορφη από τις άλλες, κι' όμως δεν
μπορώ να μω στο λεωφορείο, χωρίς να με κοιτάξη ο άντικρινός
κύριος, πάνω απ' τα γυαλιά του ή να πάω σινεμά χωρίς να άκουμτήση
ο διπλάνος το γόνατό του στο δικό μου...

Η κοπέλλα, που παραπονιέται μ' αυτά τα λόγια, σφιγμένη μέσα σ'
ένα στενό, μέχρι σκισμάτος φουτάνι, κάθεται σταυροπόδι, έτσι που
φαίνονται οι γάμπες της πολύ πάνω απ' τα γόνατα. Το ντεκολτέ της
χάσκει πάνω σ' ένα στήθος, που δεν μπορεί να περάση άπαράτηρητο,
πώς έχει πλούσιες καμπύλες.

Κι' όμως, διαμαρτύρεται γιατί την «παίρνουν» όπως είναι.
Σε μάν άλλη κοπέλλα, που ή προκλητική της μπλούζα και τα ξέπλε-
κα μαλλιά, που φτάνουν ως τη μέση της, της δίνουν ένα ύφος άναμνισθή-
τητα «εϊκόλης», αν παραπονηθή, πως την ένοχλούν στο δρόμο, θα μπο-
ρούσε να της πη κανείς: «Κατεβάστε την έπιγραφη...»

Αν κρεμίστε στο λαμό του καβαλιέρου σας, όταν χορεύετε, σάν
πνιγμένη, μετά τη διάσωσί της και αν, αφού ήπιατε κάπως περισσότερο
απ' το συνηθισμένο, του επιτρέψετε να σας συνονεύση στο σπίτι, θα μπο-
ρούσε να διερωτηθή κανείς, γιατί σάς κακοφαίνεται όταν, ξαφνικά, έ-
κείνος γίνη τολμηρός!

Αν δεν είστε πραγματικά, αυτή που φαίνεστε, επιτρέψτε μου να σας
πώ, ότι εκείνος δικαιολογείται, ενώ εσείς έχετε άδικο.

Προσέξτε, λοιπόν, την εμφάνισή σας. Λίγη συστολή, δεν βλάπτει...
Ας παραδεχτούμε, πως είστε από τις καλλονές εκείνες, που μπροστά
τους οι άνδρες χάνουν τα λογικά τους, αν και ή περίπτωσι αυτή είναι
σπάνια...

Θυμηθείτε πως χρειάζεται τόσο κοκεταρία σε μία πολύ όμορφή κοπέ-
λλα, για να κάνει να την σεβαστούν οι άλλοι, όση χρειάζεται μια άσχημη
για να κάνει τους άλλους να την προσέξουν.

Αλλά, είστε άσφαλώς, άρετά έξυπνη και λεπτή για να με καταλά-
βετε. Τάχαχουν κοπέλλες, που δεν είναι έκθαμβωτικές, κι' όμως οι άν-
δρες τρέχουν πίσω τους. Αγαφωτίουν με ειλκρίνεια, γιατί συμβαί-
νει αυτό, όπως θα άπορη ό σκύλος, που γαυγίζει το φεγγάρι, γιατί αυτό
δεν βοδάται...

Μην κάνετε την πιο κοινή ή την πιο άθώα, απ' όσο είσαστε. Ποιά
γυναίκα δεν ξέρει, από ένστικτο, πως μόνη της κανονίζει τις σχέσεις
της με το αντίθετο φύλο;

Η φίλα, το φλέρη ή ό έρωτας είναι σάν το ξυπνητήρι, που το κοινο-
δίσεις για να χτυπήσει άκριβώς την ώρα, που το θέλεις.

Αποφασίστε, λοιπόν: Θέλετε να είστε ή κοπέλλα για μία βραδιά,
για ένα καλοκαίρι ή για μία ζωή...

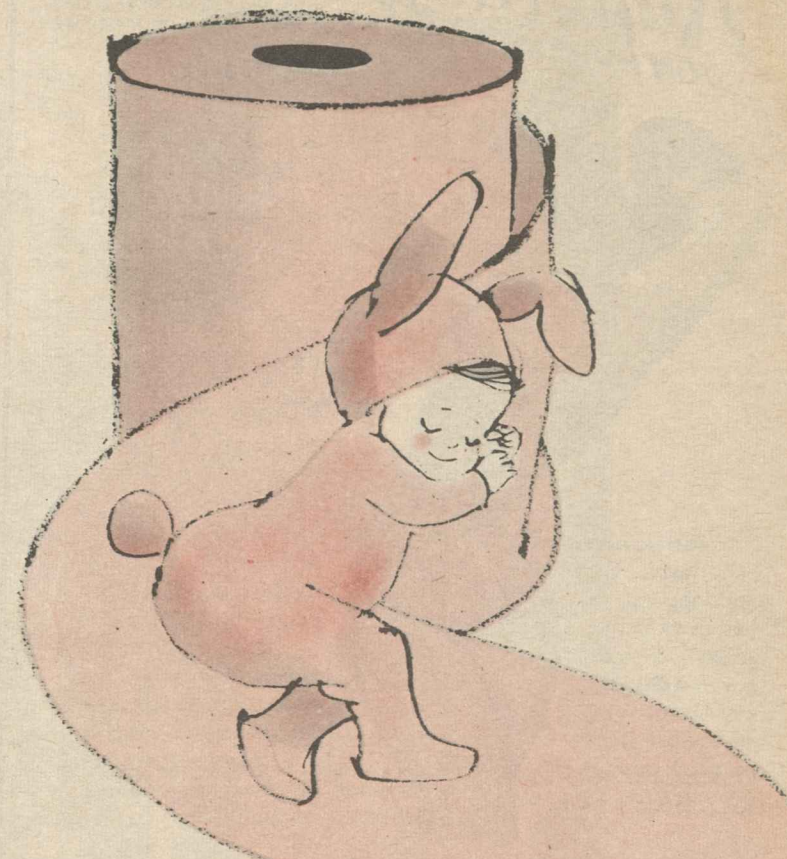
Τό όασο δεν κάνει τον καλόγυρο, αλλά το φόρεμα κάνει την κοπέ-
λλα! Στο χέρι σας είναι να δημιουργήσετε το κλίμα, που σας άρέσει, γύ-
ρω σας, με το ντύσιμο και τη συμπεριφορά σας!

ΜΑΡ ΣΕΛ ΩΚΛΑΙΡ

Κι' όμως ξέρει πως το ποτήρι αυτό ήταν επί πλέον...

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό έν Έλλάδι "Βάλντορφ")

Ένα νέο είδος απαλότητας στα
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν έπεξεργασίαν
του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον
«Air-Puffed» της εταιρίας Scott, το
χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι κα-
ταπληκτικά άπαλό, λεπτό και συν-
δυάζει τεραστίαν άπορροφητικότητα
και άντοχήν.

Σε τέσσαρες άπαλούς χρωματι-
σμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θα-
λασσί.

Μεγάλη οικονομία.

650 κορμάτια σε κάθε ρόλον.

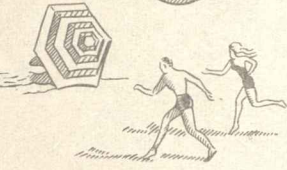
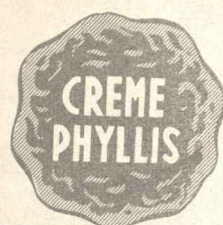

*WALDORF, ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΓΕΓΕΝ

ΚΩΝΣΤ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Νευρολόγος — ψυχίατρος
Λεωφ. Πανεπιστημίου 46
Τηλ. 614-620

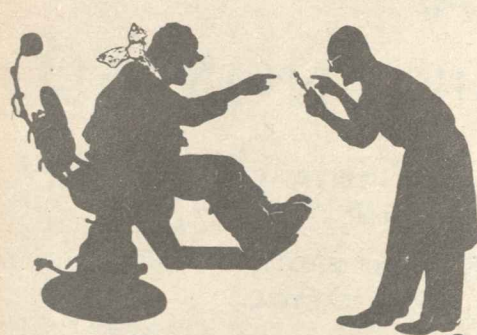
Ηγγυημένη
άφαίρεσις εντίδων
Τελεία διόρθωσις όλων των
άντιασθητικών, άνωφαλίων
της ρινός
ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙ-
ΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
Γιάν Σμάτς (Βουκουρεστί-
ου) 38. Τηλ. 611.009

Χαρήτε Ελεύθερα ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ ΜΕ ΤΗΝ

Επιστημονικά μελετημένα και προσαρμοσμένα στο Έλληνικό κλίμα τα καλλυντικά **Φυλλίς** έγγυώνται στις Έλληνίδες δέρμα γερό, δροσερό, **νεανικό**.

Η **CREME "Φυλλίς"** αξιοποιεί τις ωφέλιμες ακτίνες και εξουδετερώνει τις βλαβερές. Χάρis εις τα πολύτιμα συστατικά της προλαμβάνει την αφυδάτωση του δέρματος, που είναι αίτια των ρυτίδων και του μαρσμού.

Προλαμβάνει και εξασφαλίζει
την υγεία
του στόματος

Για την
**ΠΥΟΡΡΟΙΑ
ΟΥΛΙΤΙΔΑ
ΣΤΟΜΑΤΙΤΙΔΑ**
χρησιμοποιείτε
την Γαλλική
**ΟΥΛΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ
ESKA**

ΚΗΠΟΣ

Λουλούδια
για το
φθινόπωρο

Τους φθινοπωρινούς μήνες συνήθως ο κήπος δεν έχει πια λουλούδια. Τριαντάφυλλα αφού ανθίσουν όλο το καλοκαίρι, φυλλορροούν και μένουν στις γλάστρες και στα παρτέρια μονάχα πρασινάδες. Για να δώσουμε το χρώμα, θα έπρεπε να είχαμε σκεφθεί, να φυτέψουμε χουάνθεμα. Πολύτιμα για τη διακόσμηση του κήπου, τα χουάνθεμα στολίζουν το εσωτερικό του σπιτιού, γιατί για πολλές μέρες μένουν φρέσκα και κομμένα και δίνουν στην ατμόσφαιρα μία ευγενική, λεπτή νότα. Άνηκουν στην κατηγορία των λουλουδιών, που δεν χρειάζονται φροντίδα κάθε χρόνο. Πολλαπλασιάζονται εύκολα και δεν έχουν ιδιαίτερες απαιτήσεις, όσον αφορά το χώμα, που θα φυτευθούν. Από άποψης προσκομισμού προτιμούν τη μισοσκιά, αλλά ευδοκимуν και στον ήλιο. Φυτεύονται με παραφυάδες.

ΤΑ ΑΦΥΔΑΤΩΜΕΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Στις περισσότερες αναγνώστρες της στήλης αυτής, θα φανή και το ράξανο αυτό, που θα διαβάσουν τώρα. Έτσι είναι, παράξανο και άξεστο. Μέχρι τώρα ξέραμε, πως για να φτιάξουμε ένα όμοιο μπουκέτο σε βάζο μας, έπρεπε να διαλέξουμε τα πιο δροσερά και φρέσκα λουλούδια, τον κήπο ή τον ανθοπωλή. Για να κρατήσουν όμως περισσότερο απ' τα φρέσκα και ιδίως για να τα έχουμε σε μία εποχή, που δεν υπάρχουν, είναι μόνον να φτιάξουμε ένα βάζο με λουλούδια... Ξερά.

Ασφαλώς ο νους σας πηγαίνει άμεσα σ' εκείνα τα σκοτεινά, θλιβερά μπουκέτα, που γέρνουν μαρμαμένα στα βάζα σας. Φυσικά, δεν νοούμε αυτό. Θα σας υποδείξουμε εδώ ένα τρόπο που θα σας επιτρέψει να διατηρήσετε πολλά λουλούδια επί πολλούς μήνες!

Στον περίπατο, που κάνετε στην έσοχή, κόψετε, δι. κοψή: λουλούδια, στάχνα, φύλλα, θάμνους. Κόψετε ακόμα απ' τον κήπο σας τα λουλούδια, που θέλετε να διατηρήσετε.

Για να έχετε καλά αποτελέσματα, κόψτε τα όταν δεν είναι ακόμα πικνιστά μπουμπούκια, ούτε όταν έχουν ανοίξει πολύ. Βγάλτε απ' τους σouch όλα τα φύλλα και μην τα βάλετε ποτέ στο νερό. Ο απαραίτητος για την επιτυχία σας είναι ν' αφυδατωθούν όσο πιο γρήγορα μπορούν. Αυτό, όταν τα κόψετε πρέπει να είναι πολύ στεγνά.

Δέστε τα, πολλά-πολλά μαζί (10-15) με ένα σπάγγο και κρεμάστε με το κεφάλι κάτω σ' ένα δωμάτιο σκοτεινό και στεγνό. Στην απόξη σας π. χ. αν δεν φωτίζεται, άλλωστε ένα σκοινί και κρεμάστε τα λουλούδια, έτσι που να μην ακουμπούν ποθενά. Έχει θα μείνουν μέχρι να χρειασθείτε. Αν δεν έχετε σκοτεινή αποθήκη για να τ' αφήσετε για πολλούς μήνες, χρειάζεται να τ' αφήσετε έτσι, τουλάχιστον 10 ημέρες. Έπειτα, όταν στεγνώσουν καλά, μπορείτε να τα τοποθετήσετε μέσα σε κουτιά, κλεισμένα καλά. Η σκοτεινιά είναι απαραίτητη, γιατί το φως τα ξεθαίνει.

Οι πρασινάδες μπορούν να στεγνώσουν μέσα σε καλάθια, χωρίς φροντίδα. Ο κισσός, το αϊγόκλημα, ο πλάτανος, ή φτέρη, τα μπουτό-νέζ, ή δρύς, ή βαλανιδιά, ή γυνοφίλη, το δελφίνιο, είναι μερικά απ' τα φυλλώματα που μπορείτε να διατηρήσετε. Δοκιμάστε λοιπόν! Άκόμα και σε περίπτωση άτυχίας δεν έχετε τίποτα να χάσετε...

ΕΝΑ ΒΑΖΟ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Έχετε στη διάθεσή σας τις γκλαγιόλες και τις ντάλιες που είναι τα λουλούδια του μηνός και τα πιο διακοσμητικά, απ' όσα υπάρχουν, ίσως. Μην τα βάλετε στο βάζο σκέτα, ανακατέψτε τα με άλλα λουλούδια. Οι γκλαγιόλες θα δώσουν ύψος στη σύνθεσή σας, αφού τους αφαιρέσετε πρώτα τα φύλλα. Οι ντάλιες θα προσθέσουν το χρώμα και το στοργυλό τους σχήμα. Μπορείτε και κρίνοι θα σκορπίσουν το άρωμα και τη λεπτότητά τους και τα κομμένα φύλλα απ' τις γκλαγιόλες, χωμένα εδώ κι' εκεί, θα συμπληρώσουν τα κενά και θα κάνουν αντίθεσι με τα μυτερά τους φύλλα στα στοργυλά λουλούδια.

"Γνώμη"

Κάθε όμορφη στιγμή
του καλοκαιριού
γίνεται μιὰ απόλαυσις
με το

ΟΥΖΟ ΜΕΤΑΞΑ

Από το 1888

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΟΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

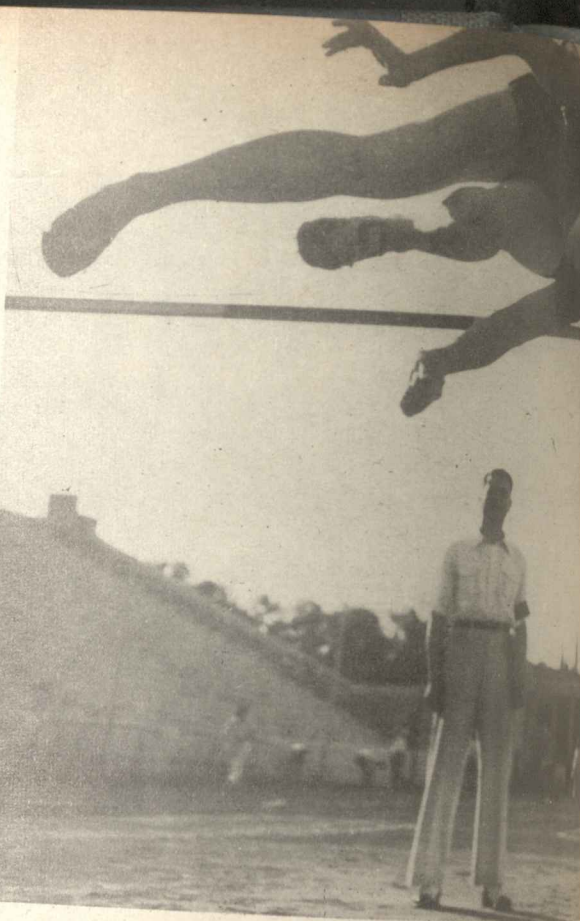

Γεμάτες σφριγούς και γοητευτική θηλυκότητα οι Έλληνίδες κολυμβήτριες διαψεύδουν την εσφαλμένη εντύπωση που υπάρχει ότι δήθεν ο αθλητισμός αφαιρεί τη χάρη απ' τη γυναίκα.

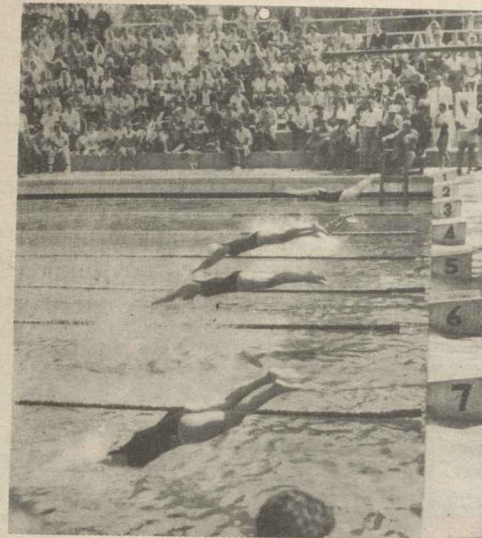

Πριν από λίγα χρόνια ο γυναικείος αθλητισμός δεν θεωρούνταν στη σημερινή παρακμή. Στη φωτογραφία οι αθλήτριες στην εκκίνηση για τὸν ανώμαλο δρόμο 1.500 μ. στὸν Ἀρδηττό.

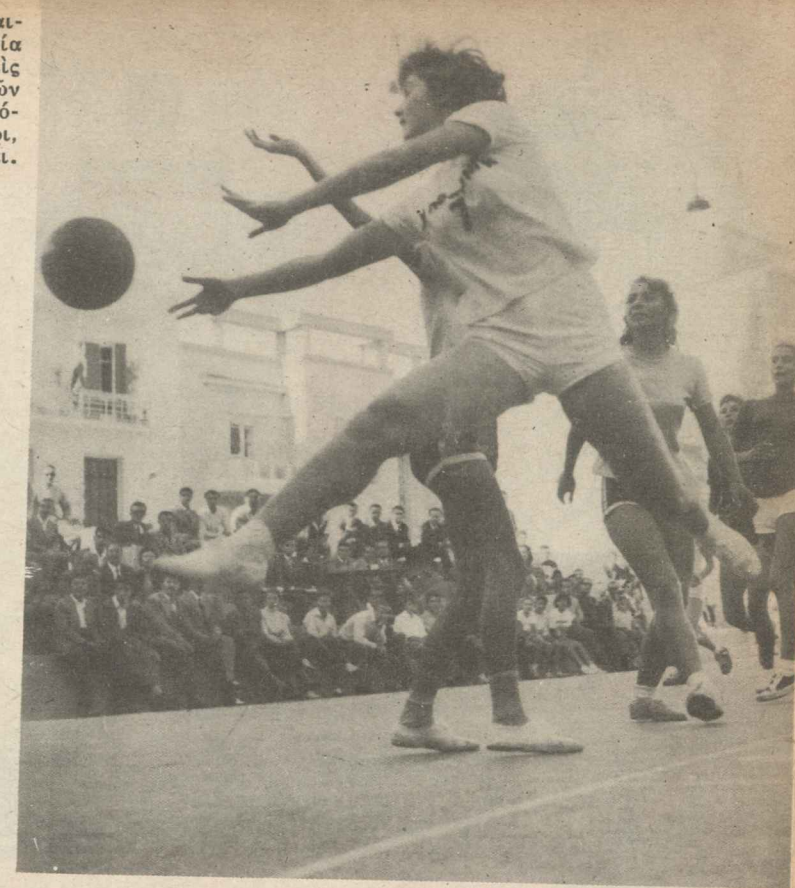
Ἡ μοναδική μας ἀθλήτρια Φανή Ἀργυρίου ἀγωνιζόταν ἐνῶπιον κενῶν κερνίδων στὸ Στάδιο. Μ' ὅλα τὰυτὰ εἶχε τὸ σθένος νὰ ἀθλήται γιὰ νὰ φθάσει ἐπὶ σὲ μιὰ πολὺ ἀξιοπλήρη ἀθλητικὴ ὥριμότητα.

Κι' ἐδῶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τοὺς γυναικείους ἀθλητικούς ἀγῶνες μετροῦνται στὰ δάχτυλα. Δύο ἀθλήτριες καταβάλλουν πολὺ μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ κερδίσουν τὴ νίκη.

Στὸ κολυμβητήριό μιὰ ὁμάδα νεαρῶν κοριτσιῶν τὴν ὥρα, ποὺ δουτοῦν γιὰ τὸ ὄπλημα. Μέσα στὸ ὕψος στοιχείο θὰ ἀγωνισθοῦν σὲ μιὰν εὐγενεὶ ἄμιλλα γιὰ μιὰ ξεχωριστὴ νίκη.

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΙΒΟ; ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΝ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ ΤΙΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΙΓΕΣ ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ ΤΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΠΡΩΩΡΑ

ρολέρπου στους δρόμους και με μερικά εκατοστά στα δάματα και τις ρίψεις, οι αθλήτριές μας δεν θα καλύψουν το περιθώριο, που τις χωρίζει από τις αθλήτριες των γειτονικών μας χωρών.

Τὸ μπάσκετ - μπόλ σὲ παρακμή

Τὸ μπάσκετ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἀθλήματα, ποὺ ταιριάζουν ἀπόλυτα στὴν ἰδιοσυστάση τῆς γυναίκας. Δὲν εἶναι βίαιο καὶ ἀναπτύσσει διὰς τῆς σωματικῆς τῆς ἱκανότητες: ταχύτητα, ἀντοχή, ἐκτίναξη, ἐλαστικότητα, γρήγορα ἀντανάκλαστικά. Ἡ γενικὴ ἀνοδος τοῦ ἀθλήματος στὴν περίοδο 1951 — 56 εἶναι γυναικεία: ὅταν σὲ ἓνα ἀγώνισμα ἡ ἀθλήτρια σημειώνεται πρόεδρος αὐτομάτως οἱ ἀθλήτριαι καὶ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ἀθλήματος ἡ τοῦ ἀγωνίσματος. Αὐτὸ συνέβη καὶ στὴ χώρα μας τὴν ἐποχὴ ποὺ μεσογειακοὶς ἡ ἐκπαιδευτικὴ ὁμάδα τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ. Στὴν περίοδο αὐτὴ ὅλα τὰ σωματεία διατηροῦσαν γυναικεῖα τμήματα μπάσκετ. Ἐτοί, ἀνεδείχθησαν μπάσκετμπολίστριες Θεσσαλονίκης, ὡς οἱ Λαονίδου, Σκριβάνου, Ἀρναούτογλου, Καλπούζου, Ρούσου, κ.λπ. Πρὸ δύο ἐτῶν μάλιστα ἡ γυναικεῖα μπάσκει ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ὁμάδα τοῦ Λιθάνου. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ θὰ ἐπρεπε νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀρχὴ γιὰ μιὰ ἀκόμη πρὸς μεγάλη ἀνάπτυξη τοῦ γυναικείου μπάσκετ. Συνέβη, δυστυχῶς, ἐντελὸς τὸ ἀντίθετο. Τὸ γυναικεῖο μπάσκετ πῆρε τὴν κάτω βόλτα σὲ σημεῖο ἀνηγωνιστικῆς. Λέγεται ὅτι οἱ παίκτριες ἀποκαρδιώθηκαν ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ΣΕΓΑΣ ματαίωσε ἐντελὸς ἀδικαιοσύνης τὸν ἀγῶνα ρεβάνς μετὰ τὴν ὁμάδα τοῦ Λιθάνου καὶ ἐτοί ἐγκατέλειψαν τὸ ἀγώνισμα. Ἀσφαλῶς πρόκειται γιὰ ὑπερβολή. Ἡ ματαίωση ἐνὸς ταξιδίου στὴ Βη- ἐθνικὴς ὁμάδος οὐκ ὅμως καὶ νὰ διαλύσει κυριολεκτικὰ ἓνα ἀθλημα. Γιατί αὐ- τὸ δυστυχῶς συνέβη. Τὰ τμήματα μπάσκετ γυναικῶν τῶν περισσότερων σω- ματεῖων διαλύθηκαν. Ὁ Παναθηναϊκός, ὁ Πανελλήνιος, ὁ Πανιώνιος, ὁ Α. Ο. Κηφισιάς, ὁ Α. Ο. Π. Φαλήρου, ἡ Ἀργώ, ἡ Ἐν. Ἀμιελόκηπον, ἡ Ἀρμενικὴ ὁμάδα τοῦ Τρίτωνος, τοῦ Ὀλυμπιακοῦ καὶ τοῦ Σπόρτιγκ γιὰ νὰ διεκδικήσουν γυναικεῖο μπάσκετ, ὅταν οἱ ὁμάδες, ποὺ διεκδικοῦν τὸ πρωτάθλημα δὲν εἶναι γιὰ τὴν διαλύσει τῶν τμημάτων τους, πιστεύουμε, πῶς τὸ ἐλληνικὸ μπάσκετ - μπόλ δὲν διοικεῖται ὅπως θὰ ἐπρεπε στὴν κορυφὴ του. Ἀποδείξει ὅτι καὶ ἡ κατὰ- μακρὰ, ποὺ θὰ πρέπει νὰ γίνῃ, εἶναι νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ μπάσκετ ἀπὸ τὴν γνῶμη- νία τοῦ ΣΕΓΑΣ, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ πλέον νὰ ἐκπληρώσῃ μὲ ἐπιτυχία τὸ ρόλο τοῦ προσατῆ βλτων τῶν ἀθλημάτων. Ἡ ἴδρυσις μιᾶς Ὀμοσπονδίας Μπάσκετ - μπόλ ἐπιβάλλεται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ.

Καθυστερήσι καὶ στὴν κολύμβησι

Ἐνα ἀπὸ τὰ σπῶρ, ποὺ ταιριάζουν περισσότερο στὴν ἰδιοσυστάση τῆς γυ-

ναίκας, εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ἡ κολύμβησι. Πολλοὶ εἰδικοὶ π.χ. υποστηρί- πῶς ἐπειδὴ τὸ σῶμα τῆς ἔχει περισσότερο ὑποδόρειο λίπος ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἡ γυναίκα ἐπιπλέει πρὸς εὐκολία στὸ νερό. Τὸ λίπος ἐξ ἄλλου τὴν προστατεύει τὴν φύξιν στὴν περίπτωση παρατεταμένης διαμονῆς στὸ νερό ἢ ποῦν ἐπιτερεῖται νὰ συναγωνίζεται μὲ ἐπιτυχία τὸν ἄνδρα στὸ κολύμπι. Ἀπὸ αὐτὸ εἶναι, ὅτι σὲ κανένα ἄλλο ἀθλημα τὸ περιθώριο, ποὺ χωρίζει τὰ σῶμα ρεκόρ ἀνδρῶν ἀπὸ τὰ ρεκόρ τῶν γυναικῶν δὲν εἶναι τόσο μικρὸ. 100 μ. ἐλευθέρως κολυμβήσεως, ποὺ εἶναι καὶ ἡ κλασικὴ ἀπόστασις τῶν κολυμβητικῶν ἀγωνισμάτων, τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ Ἀυστραλοῦ Ντέιβιντ 54' 6 καὶ τὸ ρεκόρ τῆς συμπατριώτισσας τοῦ Ντάουν Φρέιζερ εἶναι 1' 17' 4. Ἡ Φρέιζερ δηλαδὴ, ὅπως καὶ οἱ συμπατριώτισσές της Λωραίν Κράν (1' 2' 9), Κόκχουν (1' 2' 9), συναγωνίζονται μὲ πιθανότητες ἐπιτυχίας τοὺς καλύτε- Ἑλληνες κολυμβητές. Ἡ 16χρονη ἐξ ἄλλου Ἀυστραλέζα Ἰλζα Κόνραντ σημειώσκει στὰ 400 μ. ἐλευθέρως κολυμβήσεως τὴν ἐπίδοσι 4' 49' 4. Ἡ πανελλήνιο ρεκόρ ἀνδρῶν τοῦ Παπασημακοπούλου εἶναι 5' 05' 3, ἀπὸ τὸ 1953. Ἀπὸ τὴν πρὶν πᾶν σύγκρισις ἐφαίνεται καὶ μιὰ ἄλλη διαπίστωση: ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κολύμβησις βρίσκεται σὲ τρομακτικὴ καθυστέρησι. Ἐπομένως, τὴν καθυστέρησι αὐτὴ νὰ ἀκολουθῇ καὶ ἡ γυναικεῖα μπάσκει, ὅταν συγκρίνῃ μετὰ τῶν πανελληνίων καὶ τῶν παγκόσμιων ρεκόρ γυναικῶν ἀρκετὰ κατατοπιστικῇ, ἀπὸ τὴν ἀποφ. αὐτῇ.

Ὁ αθλητισμός δὲν εἶναι ἀντίθετος μετὰ τὴν γυναικεῖα φύσιν

Γιατί ὅμως δὲν ἀθλεῖται ἡ Ἑλληνίδα; Ἐνας ἀπὸ τοὺς λόγους, ποὺ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ γυμναστήρια, εἶναι ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις, ποὺ ἐπα- τεῖ σὲ πολὺν κόπο ἀκόμη, δυστυχῶς, ὅτι ὁ αθλητισμός καὶ πρὸ παντὸς ἡ γυναικεῖα φύσις. Ἀλλὰ καὶ μετὰ φιλάθλων ἀκόμη ὑπάρχει διίσχυσι ὅτι ὁ ἀγωνιστικὸς αθλητισμός μεταβάλλει δὴθεν τὴν γυναίκα σὲ... τέρας. Ὁρ- θόρριον φύλον, ὅτι οἱ μεγάλες πρωταθλήτριες εἶναι ἀμείβουσι θηλυκῆς κ.λ.π.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ ἀντίληψις αὐτὴ ἐνισχύθηκε ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ καιροὺς ἔκαναν στοὺς διεθνεῖς στίβους τὴν ἐμφάνισιν τοὺς ἀθλήτριες ἐντυπωσιάζαν μετὰ τὴν ὑπερβολικὰ... ἀρρενωπὴν τους ἐμφάνισιν. Παρουσίαζαν μάλιστα καὶ μερικὲς ἐντυπωσιακὰς περιπτώσεις ἀλλαγῆς φύλου, ὅπως ἐπὶ προπολεμικῆς, τῆς Πολωνέζας Κουμπκόβα καὶ στὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς τῆς συμπατριώτισσας μας Γιαννακοῦ. Τὶ σέβει ὅμως θὰ μπορούσε νὰ εἶχῃ ὁ αθ- λητισμός μετὰ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς; Μήπως στὰ τελευταῖα χρόνια δὲν ἀρρενω- καν περιπτώσεις ἀλλαγῆς φύλου καὶ σὲ μὴ ἀθλήτριες; Ὅσο γιὰ θορυβασ- ἀγοραστικὰς ἐμφανίσεις ἀθλητριῶν, πρέπει νὰ παρατηρήσουμε, πῶς τὰ γυ- μναστήρια καὶ πιστὲς δὲν λειτουργοῦν μόνο γιὰ τῆς «πὶν - ἀπ» κοπέλλας. Στὸ ζήτημα αὐτὸ, ἐξ ἄλλου, ἡ ἐπιστήμη εἶναι καταγορηματικῇ καὶ κατα- πτεῖ κάθε ἐπιχείρημα ὅτι ὁ στίβος εἶναι τὸ καταπύριον τῶν ἀγοραστικῶν Διατρεπεῖς φυσιολόγοι ἀπεφάνθησαν μετὰ τὸν πρὶν καταγορηματικὸν τρόπο, ὅτι ἡ ἐπίδοσι στὰ σπῶρ δὲν προκαλεῖ καμμιὰ ἀπολύτως διαταραχὴ στὴ φυσική

γική λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς γυναίκας. Ἀντίθετα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι ὅτι θὰ ἐπιδίδεται σὲ ἀγωνίσματα προσαρμοσμένα στὶς δυνατότητες τοῦ ὀργα- νισμοῦ τῆς καὶ θὰ ὑποβάλλεται τακτικὰ σὲ ἱατρικὸν ἐλεγχον — αὐτὸ ἱσχύει καὶ γιὰ τοὺς ἄνδρες — ὁ αθλητισμός γι' αὐτὴν γίνεταί πηγὴ σωματικῆς καὶ ψυ- χικῆς υγείας καὶ ὁμορφιάς. Ἀς μὴν ξεχνᾶμε, ἐξ ἄλλου, ὅτι ὁδο ἀπὸ τῆς με- ρεῖστες ἀθλήτριες τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ἡ Ὀλλανδέζα Φανὸ Μπλάν- κερς Κόεν καὶ ἡ Ἀυστραλὴ Μπέτυ Κιούθμπερτ κατέβριψαν παγκόσμια ρεκόρ, κατέκτησαν ὀλυμπιακὰς νίκας χωρὶς αὐτὸ νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόδιο στὸ νὰ γίνουν εὐτυχισμέναι μητέρες οὕτε καὶ ἡ μακροχρόνια ἐπίδοσι τους στὰ σπῶρ εἶχε ὁμοιὴν ἐπίδρασι στὴ γυναικεῖα τους ἐμφάνισιν. Ἀντίθετα, πολλὰς διέκς μας κοπέλλας θὰ τίς ἐξήλευναν γιὰ τῆς τέλειες σωματικὰς ἀναλογίας, γιὰ τὴν ὁ- μορφίαν καὶ τὴν χάρη τους. Μήπως, ἐξ ἄλλου ἡ Πολωνέζα νικήτρια στὸ ἄλμα ἐξ ὀρέας τῆς Ὀλυμπιάδος τῆς Μελβούρνης, Ἑλισμπέτα Κρζεζίνσκα, μὲ ἐπί- δοσι 0 μ. 35 (παγκόσμιο ρεκόρ) δὲν ἐξελέγη μὲς Πολωνία, πρὶν ἀπὸ δύο χρό- νια;

Ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα, σχετικὰ μετὰ τὸν κοινωνικὸ ρόλο τοῦ αθλητισμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἐπίδοσι τῆς γυναίκας στὸν αθλητισμό, εἶναι ἡ μελέτη τοῦ καθητήρη τῆς ἱατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Κεντάκυ ὁρος Ἔρνστ Τζόκλ. Μὲ τὴν συνεργασίαν τεσσάρων Φινλανδῶν συνάδελφών του, ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστή- μων ἔκανε μιὰ ἐιδικὴ ἐρευνα ἀνάμεσα στοὺς ἀθλητὰς καὶ τῆς ἀθλήτριες, ποὺ πῆραν μέρος στὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Ἑλσίνκι, τὸ 1952, καὶ διετύπωσε τὰ συμπε- ράσματά του σὲ ἓνα βιβλίο, ποὺ τὸ τίτλοφορεῖ «Ὁ αθλητισμός, ἀντανάκλα- σι τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου στὸν κόσμον».

Μετὰ τῶν ἄλλων, ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ὑποστηρίζει, ὅτι τὸ ὑψηλὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο, μὲ ὅλα του τὰ ἐπακόλουθα, ὅπως ἡ χαμηλὴ στάθμη τῆς

παιδικῆς θνησιμότητος, ἡ καλὴ διατροφή καὶ στέγασι, οἱ υγιεινὲς συνθήκες ζωῆς, τὸ ὑψηλὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξι, εἶναι χαρα- κτηριστικὰ τῶν προηγμένων ἀθλητικῶν χωρῶν. «Οἱ μεγαλύτεροι πρωταθλητὰς, ὑποστηρίζει ὁ δρ Τζόκλ, προέρχονται ἀπὸ χώρες μὲ χαμηλὸ ποσοστὸ παιδικῆς θνησιμότητος». Ὅσο πρὸς τὰ παιδιά μιᾶς χώρας εἶναι ἀπαλλαγμένα ἀπὸ τὴν ἀρρώστια, τὴν πείνα καὶ τὴν ἀνέχεια, τόσο πρὸς πολλὰς ὀλυμπιακὰς νίκας κατακτᾷ ἡ χώρα αὕτη».

Εἰδικὰ γιὰ τὴν γυναίκα, ὁ δρ Τζόκλ ὑποστηρίζει, πῶς οἱ ἐπιτυχίες τῶν ἀ- θλητριῶν στοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, ἔχουν ἀμεση σχέση μετὰ τὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξι τῆς γυναίκας στὶς χώρες στὶς ὁποῖες ἀνήκουν οἱ ἀθλήτριες. Παρετή- ρησε ἐπίσης ὅτι οἱ χώρες, ποὺ εἶχαν χαμηλὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς ἀθλητριῶν στοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες εἶχαν ὑψηλὸ ποσοστὸ παιδικῆς θνησιμότητος. Μιὰ ὑγιὲς κοινωνία εἶναι ὑπερήφανη γιὰ τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τῆς σωματικῆς ἀναπό- ξευσι τῶν γυναικῶν τῆς, συμπεραίνει ὁ δρ Τζόκλ.

Στὸ βιβλίο του, ἐξ ἄλλου, ὁ δρ Τζόκλ ὑποστηρίζει, ὅτι βιολογικὰς ἐξετά- σεως καὶ κλινικὰς παρατηρήσεως τὸν ὡδήγησαν στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ γυναι- κείος ὀργανισμός εἶναι πρὸς ἱσχυρὸς καὶ ἔχει πρὸς μεγάλες ἱκανότητες προσαρ- μογῆς στὶς δύσκολες συνθήκες, ποὺ συναντᾷ στὸ περιβάλλον του. Συνεπῶς ὁ ὀργανισμός τῆς γυναίκας προσαρμόζεται θαυμάσια στὴν κόπωση τῆς ἀθλητικῆς προσπάθειας. Μὲ τὴν ἐπίδοσι ἐξ ἄλλου στὸν αθλητισμό, ὑποστηρίζει ὁ Ἀμε- ρικανὸς ἐπιστήμων, μπόρεσε ἡ γυναίκα νὰ πραγματοποιήσῃ ἓνα ἀπὸ τὰ δνει- ρα, ποὺ τὴ βασανίζουν ἀπὸ αἰῶνες: νὰ παρατείνῃ ὅσο μπορεῖ πρὸς τὸν πρὸς τῆς. «Μὲ τὸν ὅλο καὶ πρὸς μεγάλων ἀριθμῶν γυναικῶν, ποὺ ἐπιδίδονται σήμερα στὰ σπῶρ, καταλήγει ὁ δρ Τζόκλ, τὸ παμπάλαιον αὐτὸ ὄνειρον ἐρίσκειται τώρα στὸ στάδιο τῆς πραγματοποιήσεώς του».

Νὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ προκαταλήψεις

Χρειάζεται λοιπὸν νὰ γίνῃ μιὰ μεγάλη προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ προκαταλήψεις, γιὰ νὰ πᾶρουν οἱ κοπέλλες μὲς τὸ δρό- μο, ποὺ ὀδηγεῖ στὰ γυμναστήρια, στὰ γήπεδα ἀθλοπαιδιῶν, τὴ θάλασσα καὶ τὸ βουνό. Τὸ κράτος, ὁ ΣΕΓΑΣ, τὰ σωματεία, ὁ Τύπος πρέπει νὰ πρωταγωνι- στήσουν στὴν προσπάθεια αὕτη. Καὶ πρὸ παντὸς νὰ διαδοῇ ὁ αθλητισμός στὸ σχολεῖο. Δυστυχῶς, στὸ ὑπουργεῖο Παιδείας, ποὺ εἶναι ἀρμόδιον γιὰ τὸν σχο- λικὸ ἀθλητισμό, ἐπικρατοῦν ἀκόμη ἀναχρονιστικὰς ἀντιλήψεις σχετικὰ μετὰ τὴν ἐπίδοσι τῶν μαθητριῶν — καὶ τῶν μαθητῶν — στὰ σπῶρ. Χαρακτηριστικὸ γιὰ τὸ πνεῦμα, ποὺ ἐπικρατεῖ εἶναι, ὅτι πρὶν δύο χρόνια, ἂν δὲν κάναμε λάθος, εἶχε ἀπαγορευθῇ στὶς μαθήτριες, ποὺ θὰ ἐπαιρναν μέρος στὶς ἐτήσιες σχολικὰς ἐπιδείξεις νὰ φορέσουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀσκήσεων παντελὸν ἀνδρῶν. Καὶ ὑποχρεωθῶσαν οἱ κοπέλλες νὰ φορέσουν τῆς ἀκατάλληλες γιὰ ἄσκησι, ἀν- θυγιεινὲς, ἀναχρονιστικὰς καί... ἀνταπισθητικὰς «φοροβλῆς» τῶν γυμνασίων μας. Καλὴτέρα ἀπὸ κάθε τι, ἡ φομφόρα ἀκατάλληλος, τὸ πνεῦμα, ποὺ ἐπικρατεῖ ἀκόμη δυστυχῶς στὸν τόπο μας, σχετικὰ μετὰ τὴν ἐπίδοσι τῆς γυναικῆς στὰ σπῶρ. Στὴν ἐποχὴ, ποὺ ἡ θάλασσα, ὁ κινηματογράφος, τὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ καὶ τὰ... μπικινὶ μᾶς ἔχουν ἐξοικειώσει ἀπολύτως μετὰ τὸ γυμνόν,

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΡΕΚΟΡ		
100 μ. ἐλευθέρως κολύμβησι: Ρουμπέν (1958)	1' 17" 5	
400 μ. ἐλευθέρως κολύμβησι: Δημητρίου (1957)	6' 18" 4	
100 μ. ὑπὲρ κολύμβησι: Ρουμπέν (1955)	1' 21" 2	
100 μ. προσθία κολύμβησι: Γασπαρινάτου (1959)	1' 36" 4	
100 μ. πεταλούδας: Δημητρίου (1957)	1' 37" 5	
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΡΕΚΟΡ		
100 μ. ἐλευθέρως κολύμβησι: Ντόουν Φρέιζερ (Αὐστρ.)	1' 17" 2	
400 μ. ἐλευθέρως κολύμβησι: Ἰλζα Κόνραντ (Αὐστρ.)	4' 49" 4	
100 μ. ὑπὲρ κολύμβησι: Βὰν Βέλλσον (Ὀλλανδ.)	1' 11" 7	
100 μ. προσθία κολύμβησι: Μπάγιερ (Ἀυστ. Γερμανία)	1' 19" 6	
100 μ. πεταλούδας: Ράμεϋ (ΗΠΑ)	1' 9" 6	

Διατηρήστε

Το δέρμα σας δροσερό-νεανικό με τα ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ "ZINNIA."

* **NTEMAKIGIAN** διά φυσιο-λογικά και λιπαρά δέρματα.

* **ΛΑΚΤΟΡΟΣ** διά ξηρά και κουρασμένα δέρματα.

ΤΑ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ "ZINNIA," καθαρίζουν το δέρμα σε βάθος και το διατηρούν φρέσκο, δροσερό, νεανικό.

Πρωί και βράδυ ένα «μπάνιο όμορφιάς» με Γαλάκτωμα "ZINNIA," καθαρίζει, ξεκουράζει και ανανεώνει το δέρμα.

Linnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΙΒΟ;

Συνέχεια από την προηγούμενη

γυρίσαμε πίσω, στα χρόνια των... θαλασσίων λουτρών του Νέου Φαλήρου παπούδων μας, με τα μαγικά μακρὰ ως τη μέση της γάμπας... Όμως, παρά το αναχρονιστικό, έξω από την εποχή μας πνιμύνη να επιδοθούν στα σπόρ. Συναντούν όμως εμπόδια και αντιδράσεις, που τις απογοητεύουν. Στις επαρχιακές π.χ. πόλεις, η μαθήτρια—καθηγήτρια ακόμη—που θα τολμήσει να συγκαταστήσει το γυμναστήριο, κινδυνεύει να αποβληθεί από το γυμνασάριχο παρά το γεγονός ότι ο αναχρονιστικός ρευστικός νόμος έχει καταργηθεί. Από την άποψη αυτή, άλλον άποψη γεγονός, ότι οι αθλήτριες της Καβάλας, κατέκτησαν τη δεύτερη θέση περιανών Πανελληνίων «Αγώνες».

Αντιδράσεις όμως συναντούν πολλές κοπέλλες και από τα αστικά. Πραγματικά, πολλοί γονείς δεν επιτρέπουν στα κορίτσια τους να έλθουν στην υγεία των κοριτσιών τους, είτε γιατί φοβούνται, ότι η συντηρητική αγόρια στα γυμναστήρια θα έλθουν δυσάρεστε συνέπειες για τις κόρες, ή γιατί αυτοί οι γονείς δεν φέρνουν καμιά αντήρηση, τα κορίτσια τους να ζουν σε πάρτυ ή να γυρίζουν το βράδυ άργα στα σπίτια τους.

Γεγονός είναι ότι η συνάθροιση αγοριών και κοριτσιών αποτελεί σημαντικό εμπόδιο στην ανάπτυξη του γυναικείου μας αθλητισμού. Γιατί όμως, μη βάλετε κακό στο νοή σας. Μπορούμε μάλιστα υπεύθυνα να πούμε, ότι ποτέ δεν έχει συμβεί κάτι το άστοχο στα γυμναστήρια. Γιατί, ενώ εντελώς άσχετους λόγους επιβάλλεται να γυμνάζονται χωριστά τα αγόρια και τα κορίτσια: στο στάδιο της μύθσεως στην τεχνική των αγωνισμάτων κοπέλλες είναι ασύγκριτα πιο αδέξια από το αγόρι. Γι' αυτό, πολλές κοπέλλες που βρίσκονται στα πρώτα τους ακόμη αθλητικά βήματα, θα επιτύχουν άποψή τους τα κοροϊδευτικά ίσως βλέμματα ή ακόμη την... καζόλα των γονιών. Με τις δυνατότητες όμως, που υπάρχουν σήμερα, θα περάσουν και ως χρόνια ακόμη, ώπου οι αθλήτριες να αποκτήσουν τα δικά τους στήρια.

Η όμορφη και η υγεία αποκτούνται στο στίβο

Σχετικά με τον αθλητισμό, στον τόπο μας επικρατεί μία μεγάλη άγνοια. Για πολλόν κόσμο, ο αθλητισμός είναι ταυτόσημος με την επίδοξη, το ρεσιτό, πολλοί νέοι και νέες, που νομίζουν ότι δεν έχουν τα προσόντα να ασχοληθούν με τον αθλητισμό, με τα φυσικά επακόλουθα του, τον πρωταθλητισμό, τον ρεκόρ. Ο πρωταθλητισμός βρίσκει τη δικαιοσύνη του στο γεγονός ότι επιβραβεύει τον καλύτερο, συμβάλλει στη διάδοσή του αθλητισμού, τον ρεκόρ αποτελεί στοιχείο προόδου, στο μέτρο, που βοηθά π.χ. την έρευνα, μελετά την επίδοξη της σωματικής προσπάθειας στον άνθρωπο, στην υγεία, συμπεράσματα σχετικά με τα όρια της ανθρώπινης αντοχής, της ταχύτητας και δυνάμεως. Το ρεκόρ είναι στοιχείο προόδου ακόμη, στο μέτρο, που επιτρέπει στον αθλητή να ελέγχει την ανάπτυξη των σωματικών του λειτουργιών.

Ο αθλητισμός όμως έχει πρό παντός παιδαγωγικό χαρακτήρα και αποτελεί μέσο για τη σωματική ανάπτυξη της νεολαίας, για την ενδυνάμυνση της σωματικής και της ψυχικής της υγείας. Προς αυτό, κατεύθυνση θα πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να στραφούν όλες οι προσπάθειες. Οι κοπέλλες μας θα πρέπει να αγαπήσουν τον αθλητισμό και να επιδοθούν στον αγωνιστικό αθλητισμό ή όχι. Οι πρωταθλήτριες, που θα σωματικό ρεκόρ θα ξεπερνούν φυσιολογικά από τη μεγάλη μάζα των αθλητριών.

Πρέπει εξ άλλου η Έλληνίδα να αντιληφθεί κάποτε, πως η όμορφη συνάντηση της υγείας και πως η υγεία αποκτάται μόνο στο γυμναστήριο, στο θαλάσσιο και στο βουνό. Παρακολουθήσαμε τελευταία στο γυμναστήριο Πανελληνίου ένα μάθημα γυμναστικής ανωτάτης σχολής. Δεν το κατέβηκε ποτέ, που παίρνει το μάθημα της γυμναστικής, λόγω των αναγκών των μεθόδων που ακολουθούνται, ελάχιστα περιθώρια αφήνουν για να ορθών πραγματικά οι σπουδάστριες και πρό παντός να αγαπήσουν τα σπορ, να επιδοθούν σ' αυτά. Μπορεί όμως να μη νοιώσει λύπη κανείς μπροστά σε αυτό, αν σπирτόξυλα; Πιστών οι κοπέλλες αυτές να κάθονται με τις ώρες στον καθρέφτη για να καλλωπίζονται. Δεν προεκτείνουν όμως δυνατότητες, να γυμναστική τους φιλαρέσκεια, προς τα εκεί όπου θα βρουν την πραγματική όμορφη: στο γυμναστήριο, στο βουνό και στη θάλασσα. Η μέση Έλληνίδα, που για μένα από τις πιο κακοφτυγμένες γυναίκες της Ευρώπης. Με την επί της όμως στα σπόρ θα μπορούσε μέσα σε μία γενιά να επιτύχει αληθινή φυσιολογική μεταμόρφωση. Ας μην ξεχνάμε εξ άλλου, ότι το ανθρώπινο σώμα είναι εφλαστο σαν το ζυμάρι. Με την κατάλληλη άσκηση ή παχύνεται ή φανίζεται και το στενότερο σώμα αποκτά το κανονικό μύκη του περιλάμπους.

Χωρίς κολυμβητήρια δεν θα υπάρξει πρόοδος

Η έλλειψη κολυμβητηρίων αποτελεί τη βασική αιτία για την καθυστέρηση της ελληνικής κολυμβήσεως. Ειδικά για τη γυναίκα κολυμβήτρια, λόγω πλέον και οι ίδιοι λόγοι, που εμποδίζουν την ανάπτυξη του γυναικείου αθλητισμού στη χώρα μας: οι κολυμβητήριες, όπως και οι αθλήτριες του στίβου, καταλείπουν για διάφορους λόγους, όπως και οι αθλήτριες του στίβου, στην αθλητική τους φριμότητα. Πρέπει όμως να προστεθεί, πως αντίθετα με το συμβαίνει με τον αθλητισμό στίβου, ο αριθμός των κολυμβητριών αυξάνεται.

Συνέχεια στη σελίδα 14

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΑ

Η απόκτηση απογόνων, όπως λέγαμε σε προηγούμενο σημείωμά μας, αποτελεί την οικογενειακή ευτυχία. Όμως θα παρατηρήσουμε εύθις αμέσως ότι δεν είναι πάντα δυνατή η απόκτηση παιδιών απ' τους συζύγους για τον ένα ή τον άλλο λόγο, κυρίως για λόγους υγείας. Επίσης, αφού ο άνθρωπος δεν είναι ποτέ κύριος της ζωής του και του μέλλοντός του, ή δυστυχία μπορεί να χτυπήσει ένα ταίριασμα κι' ευτυχισμένο ζευγάρι και να τους αφαιρέσει το μοναδικό παιδί τους. Και τότε; Η μεγάλη και θαυμάσια επιθυμία των συζύγων να έχουν παιδιά, όταν η ζωή και η υγεία ανήνται, υπάρχει τρόπος νόμος, να εκπληρωθεί. Ο τρόπος αυτός είναι η υιοθεσία.

Με την υιοθεσία, λοιπόν, ένας άνθρωπος, άντρας ή γυναίκα, ή δύο σύζυγοι, που δεν έχουν παιδιά, μπορούν να αποκτήσουν κατά πλασματικό νομικό τρόπο ένα ή και περισσότερα, δημιουργούνται δηλαδή μεταξὺ τοι υιοθετούντος και του υιοθετούμενου, δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Ας δούμε πρώτα, πώς γίνεται η υιοθεσία. Για να υιοθετηθεί κανείς ένα παιδί, πρέπει πρώτα απ' όλα να μην έχει δική του παιδιά. Αυτό είναι αυτονόητο, γιατί όταν έχει δική του παιδιά δεν υπάρχει πια ο σκοπός της υιοθεσίας. Τότε, πρέπει εκείνος που ενδιαφέρεται να υιοθετήσει, να έχει περάσει το 500 έτος της ηλικίας του. (Μέχρις αυτή την ηλικία υπάρχουν πάντα ελπίδες ν' αποκτήσει κανείς παιδιά). Στο σημείο τούτο ο νόμος δεν δέχεται καμιά εξαίρεση, ούτε και στην περίπτωση που είναι έμπιστοι δέσμιος υιοθετούμενου ή ανικανή παιδοποιός του ενδιαφερομένου.

Αντίς οι δύο προϋποθέσεις είναι γενικές και ισχύουν για όποιον ή οποια θέλει να υιοθετήσει. Τάχα, όμως, και κάτι άλλο που πρέπει να προσέξουμε. Αυτό αναφέρεται στην υιοθεσία ενός συγκεκριμένου παιδιού. Το παιδί πρέπει να είναι μικρότερο από τον ισοηλικίο θετό γονέα του 18 τουλάχιστον χρόνια.

Η υιοθεσία είναι νομική πράξη, που έχει μεγάλη σημασία για την προσωπική και την περιουσιακή κατάσταση του παιδιού, αλλά και του θετού γονέα. Γι' αυτό αν το παιδί είναι ανήλικο, πρέπει να συμφωνούν οι πραγματικοί γονείς του, στην υιοθεσία. Αν ο ενδιαφερόμενος να υιοθετήσει είναι παντρεμένος, τότε πρέπει στην υιοθεσία να συμφωνήσει και ο άλλος σύζυγος. Το ίδιο θα πούμε και αν υιοθετούμενος είναι παντρεμένος. Μπορεί, όμως, να γίνει και κάτι άλλο, να υιοθετήσουν και οι δύο ή να υιοθετηθούν και οι δύο μαζί σύζυγοι, ή δυν, δέσμιος, συντρέχουν και οι δύο προϋποθέσεις.

Ο ενδιαφερόμενος να υιοθετήσει πρέπει να υποβάλει αίτηση στο Πρωτοδικείο. Το δικαστήριο, θα εξετάσει αν συντρέχουν οι τυπικές προϋποθέσεις. Θα εξετάσει, επίσης, το ήθος του ενδιαφερομένου και την περιουσιακή του κατάσταση. Αν η υιοθεσία δεν είναι συμφέρουσα για τον υιοθετούμενο δεν γίνεται δεκτή. Επίσης, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να προσέδωκε δηλώσει στην επιθυμία του να υιοθετήσει. Σε εντελώς εξαγορευτική υιοθεσία, ή δηλώσει του μπορεί να καταστήσει σε συμβολαιογράφο ή δικαστή που θα δώσει το δικαστήριο. Η απόφαση που δέχεται την υιοθε-

Η ώρα της ήλιοθεραπείας σε μία από τις πισίνες του "ΟΛΥΜΠΙΑ."

Ταξιδεύετε με το 'Αούγκριτον
Y/N "Ολυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΑΩΝ

GREEK LINE

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

σία, αφού γίνει τηλεϊδίχη, σημειώνεται στο περιθώριο της ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως του υιοθετούμενου. Η υιοθεσία δημιουργεί δικαιώματα και υποχρεώσεις. Θα σημειώσουμε, όμως, ότι με την υιοθεσία δημιουργείται συγγένεια μόνον μεταξύ του υιοθετούντος και του υιοθετούμενου. Ούτε και με το σύζυγο δεν δημιουργείται συγγένεια, εκτός αν κι' αυτός ήσες μέρος στην υιοθεσία. Απεναντίας τα παιδιά του υιοθετούμενου αποκτούν συγγένεια και προς τον θετό τους πατέρα.

Ενν, όμως, νέος συγγενικός δεσμός δημιουργείται μεταξύ του υιοθετημένου και του θετού γονέως, διατηρούνται σύγχρονα και οι νομικοί δεσμοί του υιοθετημένου με την παλιά, την πραγματική του οικογένεια. Είναι ευνόητο, ότι το νομικό πλαίσιο της υιοθεσίας δεν μπορεί να καταργήσει τη συγγένεια του αίματος. Έτσι π.χ. ενώ για τη διατροφή του υιοθετημένου παιδιού υποχρεούνται ο θετός πατέρας, την ίδια υποχρέωση έχει και ο φυσικός πατέρας απέναντι του ίδιου του παιδιού του, με τη διαφορά μόνον ότι προηγείται ο θετός πατέρας και ακολουθεί ο φυσικός.

Βασική μεταβολή για τον υιοθετημένο είναι ότι παύει το επώνυμο του θετού πατέρα, έχει, όμως, το δικαίωμα να προσθέσει και το επώνυμο της φυσικής του οικογένειας. Έξ άλλου, η πατρική εξουσία του φυσικού πατέρα αδραίνει και δημιουργείται πατρική εξουσία του θετού πατέρα έναντι στο θετό παιδί, εφ' όσον είναι ανήλικο, φυσικά.

Σπουδαία επίσης συνέπεια της υιοθεσίας είναι ότι το θετό παιδί αποκτάει κληρονομικά δικαιώματα απέναντι στο θετό του πατέρα, ενώ παρ'όλην διατηρεί και τα κληρονομικά δικαιώματα απέναντι στον φυσικό πατέρα και την οικογένειά του. Είναι επόμενο αυτό, αφού έχει όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός

γεννού παιδιού, είναι δε και σπουδαιότερο, γιατί έτσι εκδηλώνεται ότι πραγματικά συμφέρει η υιοθεσία στον υιοθετούμενο.

Σημειώνουμε ότι υπάρχει μία περίπτωση που η υιοθεσία μπορεί να λυθεί: αν ο υιοθετούμενος έπρεσε σε παράπτωμα απέναντι στο θετό γονέα τέτοιο που να δικαιολογή την αποκλήρωση. Πότε γίνεται αποκλήρωση έχουμε πη άλλη φορά. Η λύση της υιοθεσίας ανατρέπει όλα τα αποτελέσματα που είχε δημιουργήσει ο πλασματικός αυτός δεσμός. Για να κλείσουμε το θέμα, πρέπει να σημειώσουμε ακόμη ότι διάφορες σχέσεις, που δημιουργούνται μεταξύ προσώπων, μεγάλης ηλικίας και παιδιών, συνήθως όφρανον, όπως π.χ. τα ψιχτά παιδιά, δεν αναγνωρίζονται απ' το νόμο και δεν έχουν καμιά απ' τις συνέπειες της υιοθεσίας.

ΤΑΣΟΣ ΖΟΜΠΟΛΑΣ
Δικηγόρος

M/28

Είναι
αναντικατά-
στατο...

ΔΙΟΤΙ
— τρέφει
— ξεκουράζει
— ξανανοιώνει
το δέρμα σας

★ Και σεις μόλις το χρη-
σιμοποιήσετε θα γίνι-
τε αχώριστος σύντροφος
της όμορφιάς σας.

**LAIT
DE BEAUTÉ
CANA**

Σ. Γιαννιτοπούλου

«ΤΖΟΝΣΟΝ ΓΚΕΡΛΣ» Έγγλεζικο μπαλέτο με Έλληνα οργανωτή

Ενα έγγλεζικο μπαλέτο, οργανωμένο και γυμνασμένο από Έλληνα, εμφανίζεται φέτος το καλοκαίρι με μεγάλη επιτυχία στο θέατρο «Πάρκ» της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, στην επιθεώρηση «Φέρου μπότ» που παίζεται από το Νάσο Κώστα Χατζηγιάννη. Ο οργανωτής, μάλιστα και χορογράφος του μπαλέτου λέγεται Τζόνσον, αλλά το «Τζόνσον» αποτελεί αγγλοποίηση του ελληνικού επωνύμου «Γιαννιτοπούλου». Πραγματικά, το όνομα του μαντζέφα είναι Σάκης Γιαννιτοπούλου. Προπολεμικά ο Γιαννιτοπούλου, που έχει μάθει χορό στις σχολές Ζουρζούλη και Μοριάνη, ήταν χορευτής σε αθηναϊκούς μουσικούς θιάσους. Αλλά όταν τελείωσε ο πόλεμος, μαζί με τη γυναίκα του, που ήταν επίσης χορεύτρια, πήραν των ομμάτων τους κι' έφυγαν. Φεύγοντας είχαν μαζί τους τα ρούχα που φορούσαν κι' επί πλέον μία τουαλέτα εκείνη κι' ένα φράκο εκείνος. Επί δεκαπέντε χρόνια αλώνισαν την Εύρωπη, εμφανιζόμενοι σε κέντρα και σε θέατρα, στην Ιταλία, Γαλλία, Ελλάδα, Δανία, Σουηδία. Στην αρχή, εμφανίζονταν μόνο οι δύο τους, σαν ντουέτο. Αλλά σιγά - σιγά, άρχισαν να οργανώνουν χορευτικές ομάδες και ο Σάκης Γιαννιτοπούλου — που είχε γίνει πια Τζόνσον — έγινε μαντζέφ.

Το τριήμερο μπαλέτο του — «Τζόνσον γκέρλς» — το οργανώνει τελευταία στο Λονδίνο. Αφού συμπληρώσει τον κύκλο των εμφανίσεών του στο «Πάρκ», θα μεταβεί το φθινόπωρο για ένα μήνα στην Ιταλία και κατόπιν στην Κοπεγχάγη και τη Στοκχόλμη.

Δεκαπέντε κοπέλλες, εν όλω, αποτελούν το μπαλέτο. Οι περισσότερες ξανθές και ψηλές, είναι όλες τους απόφοιτες σχολών χορού, με ένα όνειρο: να σταδιοδρομήσουν σαν χορεύτριες, να γίνουν μεγάλες, ξεκουστές.

«Εμένα μ' άρεσε ο κλασικός χορός. Θά ήθελα να κάνω καριέρα στην όπερα, λέει η χαριτωμένη Ντάινα Χάιτς.

Η Χάιτς, μόλις 16 ετών, είναι η μικρότερη από τα «Τζόνσον γκέρλς». Αλλά η μεγαλύτερη είναι μόλις είκοσιεπτά ετών. Κι' όλες είναι γοητευμέ-
νες από την Αθήνα. Φυσικά, τους άρεσε πολύ το κλίμα, η γαλάζια ούρα-
νος, τους ενθουσίασε η επίσκεψη στα αρχαία μνημεία, τα οποία ήξεραν από
τά βιβλία.

Αλλά εκείνο που δεν μάζ' άρεσε είναι τα κουνοπίνα... Πέρα πολλά κου-
νοπίνα έχει η Αθήνα, λέει η Γ'δον Κέννεϊ, μία διοργάνωση Έγγλεζικη.
Η Κέννεϊ είναι από το Λονδίνο, όπως και τα περισσότερα από τα «Τζόν-
σον γκέρλς». Υπάρχουν όμως ανάμεσά τους μία Σκωτσέζα και μία Αυστρα-
λέζα.

Μένουν όλες στο σπίτι του Τζόνσον. Γιατί ο μαντζέφ τους, λογαριάζον-
τας μία μέρα να αποτραβηχτεί με τη γυναίκα του και τα παιδιά του στην
Αθήνα, αγόρασε έναν όροφο σε μία πολυκατοικία της οδού Σολωμού. Και
στην Ελβετία, μπορούμε να συμπεράνουμε πως δεν πήγαν άχρημα οι καλ-
λιτεχνικές του επιχειρήσεις στο εξωτερικό.

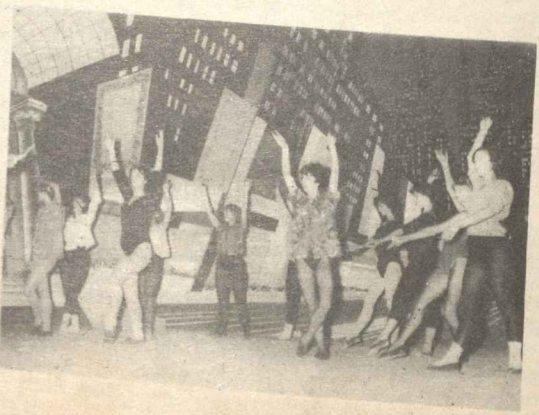
Μένουν, είπαμε, στην πολυκατοικία της οδού Σολωμού. Αλλά, όταν δεν
έχουν πρόβα, κυκλοφορούν στην Αθήνα, πάνε στα μαγαζιά, στα μπάνια. «Ε-
γουν μάθει κάμποσες ελληνικές λέξεις. Εκτός από το «καλημέρα», «καλη-
σπέρα», «τί κάνετε», «ευχαριστώ», «παρεκαλώ», έβρουν ακόμη και το «πα-
με για μπάνιο» γιατί αυτή τη φορά την άκουσαν συχνά... από Ρωμηούς που
τίς πειράζουν στο δρόμο.

Στην ερώτησή αν είναι εθελοντικοί οι πατριώτες μας, η Άντζελα Χόυλ
διατάζει να απαντήσουμε: «Γιατί να μιλάμε για πατριώτες; Που της πε-
ρτάνε λόγια, αλλά, νά, καμιά φορά που πέφτουν επάνω της... Είναι ένο-
χλητικό».

Η Άντζελα Χόυλ δεν είναι μόνο έκτακτη χορεύτρια. Έχει και πολλά
καλά φωνή — στην Αγγλία είχε εμφανισθεί και στην όπερα — και λυπά-
ται που δεν της δόθηκε η ευκαιρία να επιδείξει τα φωνητικά της προσόντα.
Καμιά άλλη εντύπωση από την Ελλάδα; Κάτι που να τους γυτάνε
ιδιαίτερος στο μάτι;

«Ναί!», απαντούν τρεις — τέσσερις μαζί. «Η κυκλοφορία στους δρό-
μους. Πώς καταφέρνετε και περνάτε από τό ένα πεζοδρόμιο στο άνοιγμα;
Στην προμερία της επιθεώρησής τις πήραν όλες τα κλάματα. Γιατί,
στο θέατρο «Φωτόπουλου». Αλλά στο «Φωτόπουλου» ή σκηνή είναι μικρή.
Στο «Πάρκ» είναι τεράστια. Και εμφανισθήκαμε, χωρίς να έχουμε καμιά
κι' ένα μοντέρνο — στο σκηνικό χώρο του «Πάρκ». Αλλά δεν μπορούσε να
γίνει διαφορετικά. Το κοινό όμως τις υποδέχθηκε με πολλή θερμότητα.
— Η πιά ώραία μας στιγμή στην Αθήνα, είναι, κάθε βράδυ, όταν μάζ'
χειροκροτούν στην παράσταση. Και εδωριστούμε θερμά το αθηναϊκό κοινό
που τόσο εγκάρδια μάζ' υποδέχθηκε, καταλήγοντας όλες μ' ένα στόμα.

Φάνης Κλεάνδης

Ένα μπουκέτο
από δεκαπέντε
χαριτωμένα
κορίτσια αποτελούν
τα «Τζόνσον
γκέρλς», που
επιδεικνύουν κάθε
βράδυ την τέχνη
τους στο θέατρο
«Πάρκ».

ΘΕΑΤΡΟ

Προκειμένου περί
ραπτομηχανής
τίποτ' άλλο από
ΦΑΦΦ

Α. Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 - Αθήνα
Τηλ. 36-164

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕ ΣΚΙΤΣΟ - ΣΧΟΛΗ
ΧΡΩΜΑ ΣΑΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣ

Όπως οι δεκάδες χιλιάδες μαθη-
τές της Α.Β.Σ. που σπουδάζουν και
σήμερα στα Ιδρύματά της δια-
κόσμου (κεντρικό Ιδρυμα στο Πα-
ρις). Σπουδής σίτις σας, όπου και ή-
μείνετε, όπου και αν είναι ή επι-
σας. Για πληροφορίες και ανα-
κοίνωση μαθημάτων επικοινωνή-
στε με το ταχύτερο. Αν επιθυμείτε ή με-
νετε ή επαρχία, γράψτε μας, με
προς υποχρέωσή σας να απαντή-
σουμε με δωρεάν το έρω-
ματικό μας ταχυ-
γράμ. 10, με κω-
δικό πληροφορία.

Σκίτσο μαθη-
μας εκ του φυσικού
**ΣΧΟΛΗ
Α.Β.Σ.**
Πανεπιστήμιο
Τηλ. 21-473

Βαπτιστικά
στο
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

Μαθαίνετε διαβάζοντας

ΠΡΕΣΒΕΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ

Πρώτοι και καλύτεροι, ή μάλλον
πρώτοι και χειρότεροι, το λάθος
να μη κάνουμε διακρίσι με-
ταξύ ενός πρέσβους και ενός
προξένου. Ο διακρίσι με-
ταξύ τους είναι ο ίδιος, οι
δημοσιογράφοι. «Ανοιχτείτε, στην τό-
γη, μιά εφημερίδα και θα ιδί-
τε: Μέσα στην αυτήν είδησι, ο αυτός δι-
πλωμάτης, άλλοτε αναφέρεται ως
πρέσβυς και άλλοτε ως προξένος.
Ακριβώς όπως δεν κάνουμε, συνη-
θως, διακρίσι ανάμεσα στον όρο «τέ-
ως» και «πρόην», τη στιγμή που εί-
ναι δύο διαφορετικά πράγματα. Για-
τί «τέως» είναι εκείνος που κατείχε
κάποιο θείο, ή κάποιον βαθμό, ακρι-
βώς πριν από τον εν ενεργεία
διαθό του, ενώ «πρόην» είναι
εκείνος που κάποτε είχε την τάδε θέ-
ση ή τον τάδε βαθμό.

Ας ξαναδούμε όμως στο θέμα
μας. «Πρέσβυς» είναι ο ανώτατος
βαθμός στον διπλωματικό κλάδο.
«Ακόλουθος» γ' τάξεως είναι ο κα-
τώτερος. «Προξένος» ο μετά τον
πρόσθιο βαθμό και «επιτετραμμένος»,
«γενικός πρόξενος», «πρόξενος», δεν
είναι βαθμοί. Είναι θέσεις.

Η ιεραρχία εκ των άνω προς τα
κάτω, έχει ως εξής: πρέσβυς (πλη-
ρεστώσις υπουργός α' τάξεως),
προξένος (πληρεστώσις υπουργός
β' τάξεως), γραμματέας (σύμβου-
λος) α' τάξεως, γραμματέας β' τά-
ξεως, γραμματέας γ' τάξεως, ακό-
λουθος α' τάξεως, β' τάξεως και γ'
τάξεως. Οι γραφείς και οι υπάλ-
ληλοι των προξενείων και των προ-
ξενείων δεν είναι διπλωμάται. Είναι
προξενικοί ή διπλωματικοί υπάλλη-
λοι.

Πέραν αυτών μιά πρεσβεία μπορεί
να έχει και ειδικούς συμβούλους
(στρατιωτικό ακόλουθο, εμπορικό
ακόλουθο, πορφυροκόπο ακόλουθο κλπ.),
οι οποίοι δεν είναι ούτε ανώτεροι,
ούτε κατώτεροι από τους ανώτερους
ή κατώτερους διπλωμάτες. Είναι
— κατά κάποιον τρόπο — ανεξάρτη-
τοι και, βασικά, αναφέρονται στα
δικά τους υπουργεία και όχι στο
υπουργείο Εξωτερικών. Δηλαδή, ο
στρατιωτικός ακόλουθος αναφέρεται
στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ο
εμπορικός στο υπουργείο Εμπορίου,
ο πορφυροκόπος στο υπουργείο Παι-
δείας κ.ο.κ.

Όταν απουσιάζει ο πρέσβυς (που
διευθύνει πρεσβεία Α' τάξεως), ή
ο προξένος (που διευθύνει πρε-
σβεία Β' τάξεως), τον αναπληρώνει
ο άμέσως επόμενος σε βαθμό, παί-
νοντας και τον τίτλο του επιτετραμ-
μένου. Ο πρέσβυς και ο προξένος
προσφωνούνται «εξοχώτατοι». Ο
επιτετραμμένος και ο γενικός
πρόξενος «έντιμωτατοι».

Η πρεσβεία έχει αρμοδιότητα έ-
νός υπουργείου Εξωτερικών, ενώ
τα προξενία και τα γενικά προξε-
νεία έχουν αρμοδιότητες υπουργείων
Εσωτερικών. Η θεώρηση των δια-
βατηρίων, ή έκδοσι πιστοποιητικών
για τους όμογενείς στη χώρα που έ-
δρεται το προξενείο κλπ, ανάγονται
στην αρμοδιότητα του προξενείου.
Επίσης ο πρόξενος άσκει καθήκον-
τα συμβολαιογράφου. Οι πρεσβείες
άγχοιούνται με θέματα σχέσεων των
δύο χωρών.

Το αίμα μιάς πρεσβείας, ή ενός
προξενείου, αποτελούν έδαφος της
χώρας που αντιπροσωπεύουν και ή
παράδοσις του άσχλου από την άστυ-
νομία, του τόπου, απαγορεύεται ά-
πόλυτως. Επίσης και ή μέλη της

διπλωματικής αντιπροσωπείας με
τα πρόσωπα της οικογένειάς τους άπο-
λαμβάνουν την περίφημη «διπλωμα-
τική άσυλία», με κύρια χαρακτηρι-
στικά τή εξής: Δέν συλλαμβάνονται
άπό την άστυνομία, έχουν έτεροδι-
κία και δέν έλέγχονται, στα τελω-
νεία οι άποσκευές τους.

Ο πρεσβευτής (ή ο πρέσβυς) ά-
φοι αντιπροσωπεύει το κράτος του
και την κυβέρνησή, είναι — κατά κά-
ποια έννοια — ίσότημος με τον άρ-
χηγό του κράτους στο όποιο είναι
«διαπιστευμένος», παρ' όλ' αυτά ό-
μως ό ύπουργός των Έξωτερικών
της χώρας στην όποία διπλωματεύει
ο πρεσβευτής, «καλεί» στο γραφείο
του το διπλωμάτη και του επιδίδει
διακρίσεις ή συνομιλούν.

Στή διεθνή διπλωματική γλώσσα,
ή διακρίσεις λέγονται «νότα» και δια-
κρίνεται σε φιλική νότα, (έγκάρδια
ανακρίσεις), σε νότα (ανακρίσεις),
σε «ρηματική νότα» (παράτηρησις)
και σε «έντονη ρηματική διακρίνω-
σι» (άστυρη παράτηρησις - άπειλή).

Παρά το γεγονός ότι ό βαθμός του
πρέσβους είναι ανώτερος από το
βαθμό του προξένου, στο έξωτε-
ρικό, μεταξύ των ξένων διπλωματι-
κών εκπροσώπων δέν γίνεται διά-
κρισι και μπορεί ένας πρεσβευτής
να είναι «πρωτανικός» του διπλωματι-
κού σώματος, άν συμβαίη να είναι
ο άρχαιότερος στην επίδοσι των δια-
πιστευτηρίων του.

Ανάλογα με τη σημασία που άπο-
δίδει το ένα κράτος στο άλλο, ρυ-
θμίζει και το βαθμό της πρεσβείας
του. Παράδειγμα: Η Ελλάδα άποδι-
δει ιδιαίτερη προσοχή στις σχέσεις
μας με την Αίθιοπία. Η πρεσβεία
μας, λοιπόν, στην Αντίς Αμπέμπα
είναι α' τάξεως.

Γενικός πρόξενος γίνεται, συνη-
θως, ό διπλωματικός γραμματέας α'
τάξεως, πρόξενος ό διπλωματικός
γραμματέας β' τάξεως και υποπρό-
ξενος ό τρίτος γραμματέας.

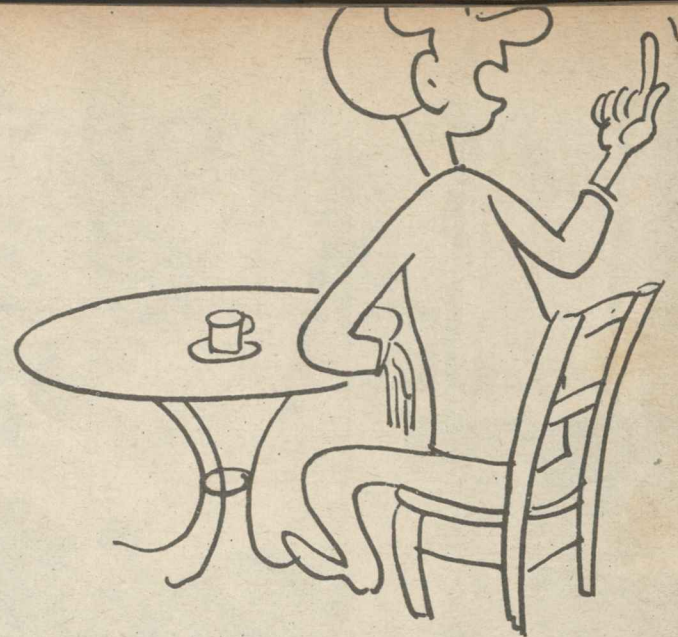
Το ύπουργείο των Έξωτερικών έ-
χει δικαίωμα να όρίση, άν θέλη, ά-
μισθο πρόξενο (έπίτιμο) στο πρό-
σωπο κάποιου, διακεκριμένου όμογε-
νούς ή και πολίτου της χώρας όπου
είναι το προξενείο.

Οι διπλωμάται είναι υπάλληλοι
της καριέρας του ύπουργείου των
Έξωτερικών. Μπορεί, ώστόσο, να
διορισθή άπ' εύθείας πρέσβυς ή
πρεσβευτής ένα άτομο που κρίνεται
κατάλληλο για τή θέση. Δηλαδή ένας
στρατηγός, ένας πολιτικός, ένας έ-
πιστήμων, ένας διακεκριμένος δημο-
σιογράφος κλπ. Πρόσφατο παράδει-
γμα ό στρατηγός κ. Θ. Τσακαλώτος
που ήταν πριν από λίγο πρεσβευτής
μας στο Βελιγράδι.

Ο διπλωμάτης δέν μπορεί να έκ-
φρασθή δημοσία για τα έσωτερικά
της χώρας στην όποία είναι διαπι-
στευμένος.

Μιά χώρα που έχει ειδικούς λό-
γους, μπορεί ν' άρνηθή να δώσει τη
συγκατάθεσις της στο διορισμό ενός
ώρισμένου προσώπου ως πρέσβους
ή και ακόλουθου, ακόμη και ως ύπε-
ρέτου (σωφέρο, μαγείρου κλπ.). Γι'
αυτό, πριν γίνει ένας διορισμός, δο-
λιδοσκοπείται ή χώρα στην όποια θα
γίνη ή διαπιστευσις, άν το πρόσωπο
αυτό είναι επιθυμητό ή όχι. Αλλά
και μετά το διορισμό, ή κυβέρνησή
άν έχη εν τώ μεταξύ λόγους, μπορεί
να ζητήσει την άνάκλησι του διορι-
σμού.

ΝΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

- Γκαρσόν, μιά 'Ιζόλα... Λάθος! Ένα ποτήρι νερό...

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Μήπως έχετε καμιάν ιδέα σχετικά με το θέμα "Ποτήρι νερό - ΙΖΟΛΑ";
Εάν ναι, παρακαλούμε να την στείλετε (χωρίς σκότισ) στη διεύθυνση
ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ, Κέντρον Έμπρεπτήσεως Πελατών, Μητροπόλεως & Πεντέλης
Αθήνας. Κάθε ιδέα που θα έγκριθη και δημοσιευθή, θα άμειβη με 200 δρχ.

Δέν αϊδθάνεται
καμμία δυσκοχία...
καμμία ένόχλησι...

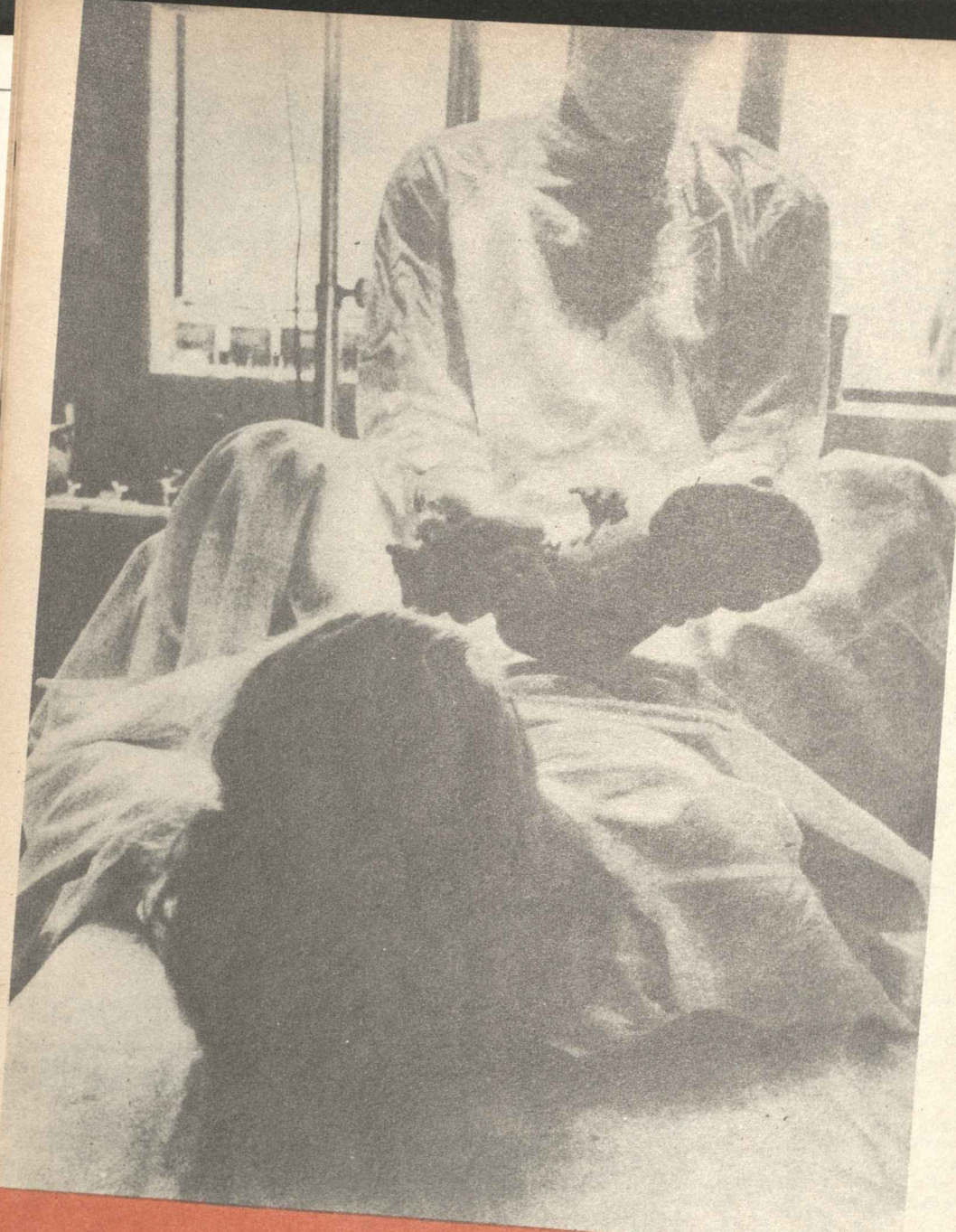
...πγαίνει παντού. Στην εργασία
της, στην έκδρομή της, στα πάρτυ
της, πάντα με το αϊσθημα της
άσφαλειας.
Η ΚΑΜΕΛΙΑ την προστατεύει.
Επί πλέον καθαριότητα άπόλυτη
και εύκολία στη χρήση.

Τιμή κυτίου
Δρχ. 12.50

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ Νίκης 9 - Τηλέφ. 25.739

Εϊδική άσκευασία
τάστας για
ταξείδια - έκδρομές.

ΟΙ ΚΑΤΑΠΑΗΚΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΕ ΣΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Η ΕΥΑ ΑΡΝΟΛΤ ΕΠΙ 4 ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΧΝΑΖΕ ΣΤΑ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΗ ΝΑ ΣΥΛΛΑΒΗ ΜΕ ΤΗ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΑΥΤΗ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ, ΠΟΥ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΠΟΥ Η ΜΗΤΕΡΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ

ΜΙΖΩΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ...

"Οχι πιά: «'Εν λύπαις τέξη τέκνα...»

«Γεννήθηκε το παιδί μου»: τις τέσσερις αυτές λέξεις που κρύβουν όλη την ευτυχία κόσμου, οι σημερινές μητέρες προφέρουν το χαμόγελο στα χείλη. Γιατί η σύγχρονη ατρική έδιωξε τον τρόμο και τους πόνους, επι αιώνες τυράννησαν τις γυναίκες, τις ας των βαρβάρων προλήψεων και δεισιδαιμονιών. Ο έρχομός ενός παιδιού στην κλινική είναι ένα απόλυτα φυσιολογικό γεγονός: εάν τέτοιο πρέπει απαραίτητος να γίνει δεκτό με ένα χαμόγελο γεμάτο ευτυχία...

Το 1623, δημοσιεύθηκε στη Γαλλία ένα βιβλίο ανώνυμου συγγραφέα με τον τίτλο «Σύλλογος κυνισμοπολιτών της λεχώνιας», που έπληξε περίφημο. Περιγράφει ιστορίες που έγιναν καθισμένες κοντά στη λεχώνια οι διάφορες γειτόνισσες που είχαν έρθει να παρασταθούν στη γέννα. «Όλες αυτές οι ιστορίες αφορούν την εγκυμοσύνη και τη γέννα κι απ' αυτές έχουν περιέργες πληροφορίες για το πώς γεννιόταν η γυναίκες εκείνης της εποχής. Μία από τις γυναίκες αυτές διηγείται:

— Έμένα μου πήραν αίμα σαράντα οκτώ φορές μέσα σ' έξι μήνες, σαράντα πέντε φορές από το μπράτσο, δυό από το πόδι και μία απ' το λαιμό. Και τρεις φορές ακόμα όταν γεννήσα. Πράγματι, μέχρι το 17ο αιώνα, έπαιρναν αίμα από το μπράτσο των εγκύων γυναικών (όπως, άλλωστε, απ' όλους: από τους αρόστους για να τους κάνουν καλά κι' από τους υγείς για να βοηθήσουν την υγεία τους). Τις άδιαθεσίες της εγκυμοσύνης τις απέδιδαν σε μία συμφορητική κατάσταση κι' έτσι πίστευαν ότι έπρεπε να πάρουν αίμα για να επανέλθουν ο οργανισμός στη φυσιολογική του κατάσταση. Ο Φραγκίσκος Μαρκεζίν, διάσημος μαιευτήρας της εποχής εκείνης, συνιστούσε στις έγκυες γυναίκες που επρόκειτο να τεθείδουν, να κάνουν αραμαξί λίγες μέρες πριν από την αναχώρησή τους, αν ήθελαν να προσλάβουν την εγκυμοσύνη τους.

— Μία φιλενάδα μου, λέει στο ίδιο βιβλίο, με άλλη γειτόνισσα, γεννήσε πεθαμένο το παιδί: το καιμένο το μικρό δεν έχοταν καλά. Πίστευαν, πράγματι, τότε ότι το παιδί, περνοντας το περίβλημα μέσα στο οποίο βρίσκεται, όπως το κοτόπουλο σπάει το τσόφλι του αυτήν του, προχωρούσε κι' έβγαине τόσο πιο γρήγορα απ' την κοιλιά της μητέρας του, όσο πιο σωματώδες ήταν. Ο περίφημος χειρουργός Άμβρόσιος Παρέ δεβαίωσε: «Από τον έβδομο μήνα, αν το παιδί είναι ρωμαλέο, προσπαθεί να βγεί έξω. Αν, αντίθετα, είναι αδύνατο και καχεκτικό, μένει δυό ή τρεις μήνες ακόμα στην κοιλιά της μητέρας

του». Συμπέρασμα λογικό, αλλά απροσδόκητο: συχνά τα μωρά είναι πιο δυνατά στους έπτά μήνες παρά στους έννιά. Και φυσικά η γυναίκα—σκέφτονταν—γεννά πιο εύκολα ένα αγόρι παρά ένα κορίτσι, γιατί μία και το πρώτο είναι πιο ρωμαλέο, δραστηνεί πιο εύκολα από τη «φυλακή» του.

Αλλά πώς να φέρει κανείς στα ίσια ένα παιδί που έρχεται ανάποδα; Το ένδεχόμενο αυτό υπήρξε επί αιώνες ο τρόμος των γυναικών: ένα παιδί που δεν κατέβαινε καλά ήταν παιδί καταδικασμένο. Αυτό γινόταν ως την ημέρα που ο Ιδιος ο Άμβρόσιος Παρέ, παλμός κορυφής, που είχε γίνει χειρουργός του βασιλέως, εφάρμοσε τη μέθοδο ενός Έλληνα γιατρού για να «γυρίσει» το έμβρυο που δεν έχοταν καλά: έβγαίνε τα πόδια του μωρού το ένα μετά το άλλο και τα τραβούσε με προσοχή. Η μέθοδος αυτή έσωσε από κεί και πέρα χιλιάδες παιδιά.

Για να κάνουν την εγκυο να γεννήσει δεν κατέφευγαν μονάχα σε μασάζ, αλοιφές και ζουλίματα. Χρησιμοποιούσαν τα πιο άπιαστα βότανα και «μαντζούρες»: σπόρους πιπεριού ή λίγο έλλεβορο στα ρουθούνια για να φταρνωσθή—πράγμα που διευκολύνει την «εργασία»—λιναρόσπορο και λάδι σαν μιλκτικά, σμύrna, μόσχο και άμπαρο για τη δημιουργία άρωματικών αναθυμιάσεων και για τη γαστρία του αέρα, πιπέρι και άριστολοχία σε χάπια, μοσχοκάρυδα, κοκκινούσα από ροδάκινα σε σκόνη, που την έβιναν να εισπνεύσει η έτοιμω-γεννη. Και μη νομίζετε ότι αυτά τα συνταγούσαν τίποτα γυναικούλες του λαού: τα συνιστούσαν οι διασημότεροι μαιευτές!

Όταν το «όλοσπασί» τελειώνει κι' η γέννα δεν επακολουθούσε κατέφευγαν στα κλύσματα. Όλα όμως αυτά τα μέσα και τα ανάγια λόγια αποτελέσματά τους δεν έκαναν άλλο τίποτα παρά να διαιωνίζουν τον τρόμο της γυναίκας μπροστά στη γέννα κι' έτσι πολλές υπονήμιδες μύτες, τρομοκρατημένες εναποθέταν τις ελπίδες τους στην Άγια Μαργαρίτα, προστάτιδα των εγκύων. Οι βασίλισσες της εποχής εκείνης, όταν πλησίαζε η ώρα του τοκετού, καλούσαν Βενεδικτίνους μοναχούς από το μοναστήρι του Σαιν-Ζερμάν—ντε Παρέ, που έφερναν τα λείψανα της Άγιας. Έτσι έκαναν η Μαρία των Μεδίκων κι' η Μαρία-Θηρεσία της Αυστρίας. Και κάθε μαμή κρατούσε επάνω της μία εικόνα της Άγιας.

Μιάμε για μαμή, γιατί μόνο από το 18ο αιώνα άρχισε να εισοδήσει ο άνδρας στο δωμάτιο έτοιμω-γεννης γυναίκας, χωρίς να κινδύνει να πάθει απ' εκεί το 1552 ένας γιατρός του Άμβρουά-γιου, ο Βέρε: θέλοντας, για να διδαχθί, να παρατηρήσει σ' έναν τοκετό, μεταμφιεσθηκε σε γυναίκα. Τον ανακάλυψαν όμως και τον έκαψαν ζωντανό.

Όσο για τη γυναίκα που θα δεχόταν να την ξεγεννήσει άνδρας κινδύνει να χάσει, αν όχι τη ζωή της, τις πέντε τουλάχιστον άρετές: τη σεμνότητα, την αγνότητα, την πιστότητα στο γάμο, το καλό παράδειγμα και την ταπεινότητα. Η γυναίκα Μπουρζουά, διάσημη μαμή, αναφέρει την περίπτωση μίας γυναίκας, που έπειδή την ξεγέννησε άνδρας, άξιωσε απ' αυτόν να την παντρευτεί.

ΟΙ ΑΓΓΛΙΔΕΣ ΓΕΝΝΟΥΝ ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΕΞΑΠΛΩΜΕΝΕΣ ΜΕ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟ

Αφού ξεγέννησε τη Μαρία των Μεδίκων έξι φορές, αυτή ή ίδια ή Λουίζα Μπουρζουά δ-

πήρξε ή μαμή της βασιλικής οικογενείας ως την ημέρα που ή δούκισσα του Μονπανσιέ (νύφη της Μαρίας των Μεδίκων) πέθανε στην αγκαλιά της γεννώντας τη Μεγάλη Δεσποινίδα. Η μαμή θεωρήθηκε υπεύθυνη για το θάνατο αυτό, πράγμα που σήμαινε το τέλος της σταδιοδρομίας της κι' εγκαίνιασε την εποχή των μαιευτήρων.

Η Κυρία ντε Μοντεσπάρ ήταν ή πρώτη που χρησιμοποίησε μαιευτήρα για να φέρει στον κόσμο τον πρώτο της γιού, παρουσία του Λουδοβίκου ΙΔ', που ήταν κοινός μισός από ένα παραπέτασμα. Ο μαιευτήρας Ζυλιέν Κλεμάν τα κατάφερε τόσο καλά ώστε ή Μοντεσπάρ τον κάλεσε στη γέννηση και των έξη παιδιών που ακολούθησαν. Ξεγέννησε ύστερα τη διάδοχο του θρόνου κι' έπειτα όλες τις πριγκίπισσες της βασιλικής οικογενείας.

Και μία κι' οι πριγκίπισσες έδωσαν το παράδειγμα, το ακολούθησαν κι' οι κοινοί θνητοί, πράγμα που προκάλεσε την οργή του πριγκίπου της Ιατρικής Σχολής Φιλίππου Έκκε, ο οποίος εξέδωσε ένα βιβλίο με τον τίτλο: «Περί του αίσχρου διά τους άνδρας να ξεγεννούν τας γυναίκας». Σε όκτώ κεφάλαια επιστηροίζει την άποψή του και το κυριώτερο επιχείρημά του είναι: «Μία κι' από τ' άρχαυότατα χρόνια οι γυναίκες ξεγεννούν τις γυναίκες, το επάγγελμα του μαιευτήρος δεν είναι κατάλληλο για τον άνδρα».

Φυσικά, ή άπλοϊκή αυτή λογική δεν έπεισε κανέναν. Οι μαιευτήρες πολλαπλασιάζονταν. Στη σεμνότητι Άγγλία και στις βόρειες χώρες ο νεωτερικισμός αυτός δεν έγινε δεκτός τόσο πρόθυμα. Οι Όλλανδοί μαιευτήρες ήταν πιο προσημί και καλύτεροι μ' ένα σεττόνι το πρόσωπό τους. Η εργασία τους έτσι δεν διευκολυνόταν, αλλά σωζόταν ή σεμνότητα της πελάτισσας τους.

Στην «αΐδω» εκείνη οφείλεται κι' ή συμβουλή που έδιναν στις Άγγλίδες να γεννούν ξαπλωμένες με το πλευρό μάλλον παρά με την πλάτη. Η συνήθεια αυτή που διατηρήθηκε ως τον 20όν αιώνα, χρονολογείται από την εποχή που οι γυναίκες άρχισαν να γεννούν σε κρεβάτι. Επί αιώνες γεννούνταν καθισμένες σε μία καρέκλα. Και σε πολλούς λαούς—στις άραβικές χώρες συγκεκριμένα—γεννούσαν ανάκαθεν και γεννούν ακόμα καθισμένες οκλαδόν.

«ΤΟ ΧΛΩΡΟΦΟΡΜΙΟ ΜΑΣ ΤΟ ΣΤΕΛΝΕΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ!»

Για πρώτη φορά μία γυναίκα γεννάει χωρίς πόνους. Στις 15 Απριλίου 1853, ή βασίλισσα Βικτωρία έφερε ανώδυνα στον κόσμο το έβδομο παιδί της, τον πρίγκηπα Λεοπόλδο, αφού την άποκόμησαν με χλωροφόρμιο. Η είδησι προκάλεσε σκάνδαλο. Η γυναίκα που βασίλευε στην Έκκλησία της Άγγλίας να δεχτεί να γεννήσει χωρίς πόνους; Αυτό ήταν πρόκλησι προς την Άγια Γραφή που λέει:

«Πληθύνον πληθυνά τας λύπας σου και τον στεναγμόν σου» εν λύπαις τέξη τέκνα...»

Αλλά το γεγονός αυτό ήταν το τέλος ενός αγώνα που διεξήγε επί επτά δόκτα χρόνια ένας Έκκλησιολόγος, ο δόκτωρ Σίμφσον.

Μέχρι τότε οι γυναίκες ύφισταντο ξύπνιες και τους πιο δύσκολους τοκετούς κι' αυτή άκόμα την καίσαρική τομή. Ο Σίμφσον δοκίμασε μία μέρα το χλωροφόρμιο σε μία από τις πελάτισσές του. Η επιτυχία του ανώδυνου αυτού τοκετού υπήρξε ολοκληρωτική. Αλλά άρχισε καινούργια μάχη:

Ο Σίμφσον δέχθηκε βίαιη επίθεση και από τους γιατρούς και από τον κλήρο της Άγγλίας. «Το χλωροφόρμιο είναι ένα όπλο που έστειλε ο σατανάς για να έμποδισή τις κραυγές του πόνου ν' άνεβαίνουν προς τον Κύριο», τόνιζε ένας άρχιεπίσκοπος. «Το χλωροφόρμιο κάνει τον άνθρωπο άναίσθητο όπως το οινόπνευμα. Την αξιοπρέπεια των θαλάμων των μαιευτηρίων μας θα διαδεχθή άτμόσφαιρα κραυγής, μέσα στην οποία θα γεννιούνται οι συμπολίτες μας», προφήτευε ένας γιατρός.

Ο Σίμφσον άγωνιζόταν βήμα προς βήμα. Έπειδή το κεντρικό σημείο της συζητήσεως ήταν ή φράσι «έν λύπαις τέξη τέκνα», αυτός άπαντούσε ότι κακώς έρμήνευσαν τη Γένεσι κι' ή λέξι «λύπαις» θάρρεπε να μεταφρασθή «εργασίας». Τότερα χρησιμοποιώντας τα ίδια τα όπλα των αντιπάλων τον βεβαίωσε τολμηρότατα ότι ο ίδιος ο Κύριος είχε δώσει το παράδειγμα, αφού ή Γραφή λέει: «Και επέβαλεν ο Θεός έκτασιν επί τον Άδάμ και ένωσεν» και έλαβεν μίαν των πλευρών αυτού και άνέπληρωσεν σάρκα άντ' αυτής. Η πρώτη λοιπόν έγγελησι της άνωπότητος έγινε με χρησιμοποίησι άναίσθησις, ελεπε.

ΕΝΑΣ ΣΩΤΗΡΑΣ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

Τον ίδιο χρόνο που ένας Σκώτος εισήγαγε την άναίσθησια κατά τον τοκετό, ένας Ουγγρος άπάλλαξε τις μύτες από ένα φοικτόν έμύδι. Ο έπιλόχειος πυρετός, που ήταν γνωστός από την άρχαιότητα, αλλά που επί αιώνες λίγα είχε θύματα, έγινε φοβερό μάλιστα από το 17ο αιώνα. Τα είκοσι τοις εκατό των γυναικών πέθαιναν και σε περίπτωση επιδημίας έφταναν τα 96%. Και μέσα σε 200 χρόνια έμφανίσθηκαν 200 επιδημίες. Η θάνασι ήταν τρομακτική.

Η άνακάλυψι του Ούγγρου γιατρού Σεμμελβάις, που άπάλλαξε τον κόσμο από τη μάλιστα αυτή, σήμερα μιάς φαίνεται παιδαριώδης: δεν έπρόκειτο ούτε για κανένα όργανο, ούτε για κανένα φάρμακο, αλλά μόνο για ένα άπλό πλύσιμο των χειρών. Νά πώς έχει ή ιστορία:

Το νοσοκομείο της Βιέννης, κατά τα μέσα του περασμένου αιώνα, διατηρούσε δυό μαιευτήρια, ένα διευθυνόμενο από τον καθηγητή Μπάους και το άλλο από τον καθηγητή Κλίν. Ο τελευταίος αυτός είχε για συνεργάτη του τον Σεμμελβάις. Από την ημέρα της εισόδου του στο μαιευτήριο, ο Σεμμελβάις βασανιζόταν από το φάσμα αυτό «του θανάτου που γαστρούσε ανάμεσα στις δυό μεγάλες χώρες της ζωής: των νεογόνων και της μητρότητας», όπως έγραφε σ' ένα φίλο του. Ο έπιλόχειος πυρετός είχε γίνει το μοναδικό άντικείμενο των έρευνών του, άκόμα και των σκέψεών του. Από πού προέρχεται ο πυρετός αυτός; άναρωτιόταν.

Μία από τις φαινομενικές ημέρες της ζωής του υπήρξε όταν συγκρίνοντας τα βιβλία του μαιευτηρίου Μπάους και του μαιευτηρίου Κλίν, ο Σεμμελβάις παρατήρησε ότι ο έπιλόχειος πυρετός έκανε μεγαλύτερη θάνασι στο δεύτερο—το οποίο εργαζόταν κι' αυτός—παρά στο πρώτο. Η διαφορά ήταν σταθερή, άμετάβλητη.

Άρχισε τότε να παρατηρή: οι τοκετοί στο Μπάους έγίνονταν από μαμές. Στο Κλίν από νεαρούς έσωτερικούς άσκημένους φοιτητές. Ο Σεμμελβάις, με το πρόσημα της άναδιο-γνώσεως, ζήτησε να έλθουν, για μία έβδομάδα,

ΜΙΑ ΖΩΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ...

οι μαμές στού Κλίν κι' οι φοιτητές νά πάνε στού Μπαρτς.

Στό τέλος τής εβδομάδος ή ανάλογιά τών θανάτων είχε αντιστραφή. Τό φαινόμενο πού προκαλούσε τόν πυρετό ήταν πιά έκτεταμένο στους τοκετούς πού ανέλαμβαναν οι φοιτητές.

Ο Σεμμελβίτς ανακοίνωσε τήν ανακάλυψή του στους συναδέλφους τους. Καθένας έδινε κι' από μία δική του εξήγηση. Στό τέλος, ή εξήγηση στήν όποία συμφώνησαν οι περισσότεροι ήταν ότι οι φοιτητές ενεργούσαν μέ πιά τραχύτητα από τίς μαμές.

Ο Κλίν, μολοντί ο ζήλος του βοηθού του δέν τόν ενθουσίαζε καθόλου, πολύ περισσότερο μάλιστα γιατί έδειχνε ότι ή θνησιμότητα ήταν μεγαλύτερη στο μαιευτήριό του παρά στού συναδέλφου του, συμφώνησε στή λήρη ενός μέτρου: περιώρισε στούς μισούς τούς φοιτητές πού ενεργούσαν τοκετούς.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

Η θνησιμότητα ελαττώθηκε. Συνέχρησαν τόν Σεμμελβίτς και τόν παρεκάλεσαν νά μὴ ἀνησυχή πιά γιά τόν επιλόχειο πυρετό, «τόν φόρο αυτόν πού οι γυναίκες τού λαού πρέπει νά πληρώνουν στή μητρότητα», όπως έλεγαν, γιατί ή αρρώστεια ήταν πιά συχνή στα νοσοκομεία, όπου κατέφευγαν οι άπορες, παρά στις γυναίκες πού γεννούσαν στο σπίτι.

Έκείνο τό χρόνο, ένα θλιβερό δυστύχημα συγκίνησε τόν ιατρικό κόσμο: ένας σφοδρός ανατόμος τής Βιέννης, ο Κολλέτσα, πληγώθηκε κατά τή διενέργεια ανατομίας και πέθανε ύστερα από έναν κερανοβόλο πυρετό. Συζητώντας τό γεγονός μέ τούς συναδέλφους του, ο Σεμμελβίτς παραξενεύτηκε από ώριμένα συμπτώματα τού πυρετού από τόν όποιο είχε πεθάνει ο Κολλέτσα: τά συμπτώματα αυτά είχαν παράδοξη ομοιότητα μέ εκείνα τού επιλόχειου πυρετού. Μελέτησε προσεκτικότερα τήν αρρώστεια τού ανατόμου και διαπίστωσε ακόμα πιά χτυπητές ομοιότητες. Και ξαφνικά, όλα φωτίστηκαν: οι φοιτητές πού ενεργούσαν τούς τοκετούς στού Κλίν δέν έβγαιναν από τήν αίσχου ανατομίας όπου τεμάχιζαν πτώματα; Ήταν λοιπόν ή ακαθαρσία τών πτωμάτων πού έκανε τά χέρια τών φοιτητών ιδιαίτερα επικίνδυνα. Άλλά τότε και κάθε άλλη ακαθαρσία θά μπορούσε νά μολύνει τίς επιτόκους.

Τήν άλλη μέρα κιόλας εγκατέστησαν νιπτήρες στήν είσοδο τής αίθουσας τοκετών τού μαιευτηρίου Κλίν. Όλοι οι φοιτητές υποχρεώθηκαν νά πλύνουν τά χέρια τους μέ διάλυμα χλωριούχου άσβεστίου.

Σέ λίγες μέρες ή θνησιμότητα από επιλόχειο πυρετό έπεσε κάτω τού 1%. Τό θανατογενή προφυλακτό μέσο έναντίον τού επιλόχειου πυρετού είχε ανακαλυφθή: τό πλύσιμο τών χειρών... Ο Παστέρ δέν είχε ακόμα ανακαλύψει τόν κόσμο τών μικροβίων, αλλά ή παρατήρησι κι' ή διαίσθη-

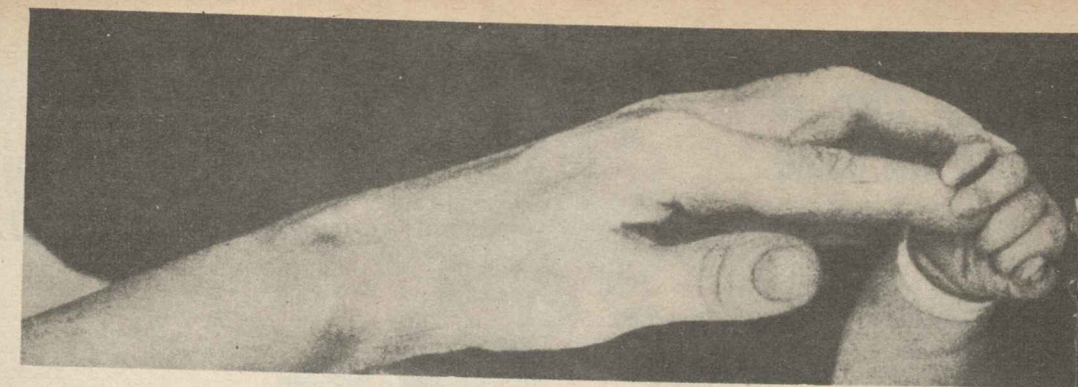
σι είχαν οδηγήσει τόν Σεμμελβίτς στή τήν άσηψία.

Θά φανταζόταν κανείς ότι ή ανακάλυψη απέτέλεσε τό θρίαμβο τού Σεμμελβίτς, τήν ήττα, ήττοζε ή καταστροφή του. Όχι, όμως, του, δυσφημιμένος, ο ευεργέτης αυτός τών τέρων, πέθανε στο φρενοκομείο.

Στό άναμεταξύ, μία άλλη πρόδοος σημειώκε: ο Ταρνιέ, ένας Γάλλος χειρουργός, έκτεσε ένα καινούργιο είδος έμβρυολογού (Σελήνη, κός είναι ένα εργαλείο μέ τό όποιο ο γυναικός μπορεί νά συλλάβει και νά τραβήξει έξω τό έμβρυο). Δέκα χρόνια αργότερα, ένας άλλος Ντερμελέν, έπένοησε άλλο. Οι μαιευτήρες 1960 χρησιμοποιούν ακόμα τόν έμβρυολόγο Ταρνιέ και τού Ντερμελέν. Χρειάστηκαν έκατομύρια χρόνια γιά νά διαμορφωθεί ο πρότυπος έμβρυολόγος, πού έχει περίεργη ιστορία.

Επειδή ήταν χρεωμένος ως τό λαμό, ο κτωρ Χιού Τσάμπερλαν, μαιευτήρ, δέχτηκε πούληση γιά ένα σεβαστό ποσό σ' έναν Όλλανδό, τόν Ρογέρο Ροονχούιζεν, τό μιστού ή οικογένειά του έκρυβε ζηλιότητα επί ένα αιώνα τό σχέδιο ενός οργάνου σέ σχήμα λαβίδας, επέτρεπε τό πιάσιμο και τό τραβήγμα έξω τού μωρού, όταν άργούσε νά γεννηθή.

Ο παπούς του, Π. Τσάμπερλαν, ήταν ο ίδιος τής τών «σιδερένιων χειρών», όπως έλεγαν τήν είδα αυτή κι' οι γυναικες πού είχαν άρνηση τηγορηματικά πάντοτε νά δείξουν σ' άπο-

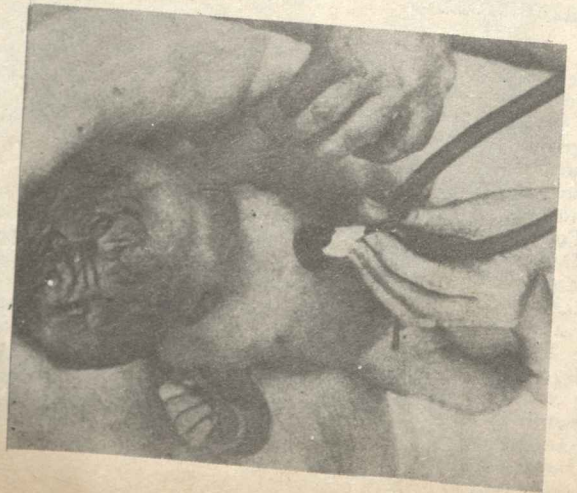

Ο πιά θανάσιμος συνδετικός κρίκος: όλη ή τρυφερότητα κι' ή έμπιστοσύνη κλείνονται σ' αυτή τήν ένστικτώδη κίνηση μητέρας και παιδιού. Έκείνη τού άπλώσε τό χέρι και τά μικρά δάχτυλα πού ψαχούλευαν τό πελώ-

ριο και καινούργιο κενό τής ζωής, γατζώθηκαν πάνω του. Τί κατάλαβε άπ' τή σκιά τού πατέρα του πίσω άπ' τό τζάμι; Άλλά κοντά στο μητρικό στήθος άναγνώρισε τή ζεστασιά, πού επί 9 μήνες ήταν τό σύμπαν του.

Είναι άγόρι. Βάρος: 3 κιλά. Ύψος: 55 εκ. Ήλικία: 4 λεπτών τή στιγμή πού τό εξέταζουν. Τό στηθοσκοπήσαν, τό εξέτασαν παντού, τό καθάρισαν, τό έπλυναν, τό χτένισαν, τό ζύγισαν, τού γαργάλισαν τίς φτέρνες γιά νά

τό κάνουν νά κλάψει και νά ζωηρέψει ή λειτουργία τών πνευμόνων και τό κατέγραψαν στα Μητρώα. Τήν ώρα πού ή νοσοκόμα τού φάρμακα, τα πρώτα σπάργματα, μπορεί πιά νά διαμαρτυρηθή μέ δυνατές κρα-

ποτε τό όργανο -θαύμα πού εκείνη τήν εποχή είχε παραξενεύει τούς γιατρούς. Όταν λοιπόν, έλκειναι χρημάτων, ο έγγονος Χιού άναζητήσε άγοραστή γιά τό εργαλείο του, τό πρότεινε πρώτα, τό 1670, στο διάσημο μαιευτήρα Φραγκίσκο Μορισά. Δυστυχώς, γιά νά τόν πείσει γιά τήν αποτελεσματικότητα τού οργάνου του, έκανε μία επίδειξη πού είχε πολύ άσχημο τέλος: ή γυναίκα πού χρησιμοποίησε γιά «πειραματόζωο» πέθανε στή δοκιμή. Ο Μορισά δέν άγόρασε τό εργαλείο και τότε ο Χιού Τσάμπερλαν τό πούλησε στήν Όλλανδιά. Δέν γενικεύθηκε όμως ή χρήση του. Οι μόνοι πού τό χρησιμοποίησαν ήταν οι γιατροί πού αποτελούσαν μέλη ενός «τασά» τού ό-πιδό είχε ιδρύσει ο Ροονχούιζεν. Μόνο ύστερα από έβδομήντα χρόνια ο ντε Πόλ έγνωστοποίησε τό μυστικό τών «σιδερένιων χειρών», προγόνου τού σημερινού έμβρυολογού.

Ο ΦΟΒΟΣ ΚΙ' ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΤΟΥ

Μία μέρα—ήταν στα 1610—ένας Έλβετός κτηνίατς βλέποντας ότι ή γυναίκα του, περιβαλλόμενη από 13 μαμές και τρεις χειρουργούς δέν κατάφερνε νά γεννήσει, πρότεινε νά δοκιμάσει αυτές μαζί έγχέοντας, πού μέ τή χάρι τού Θεού μπορούσε νά επιτύχει. Παίροντας έξουσιοδότηση από τόν τοπικό δικαστή, ο Ζίκ Νουφέρ κάνει μία προσπάθεια στο ύπογάστριό τής γυναίκας του και τραβά από κεί τό παιδί.

Η καισαρική τομή έγινε τότε κάπως «της μόδας». Άλλά προκάλυψε τόσους θανάτους, ώστε μεγαλύτεροι μαιευτήρες τήν απαγόρευσαν από τότε. Χρειάστηκαν τέσσερες αιώνες γιά νά γίνει ή καισαρική τομή «σχεδόν» άπολύτως άσφαλής. Τό «σχεδόν» όμως εξαφανίστηκε τό 1940 μέ τήν «άντιβιοτική».

Ο είκοστος αιώνας, μέ τήν πρόοδο τής ιατρικής συνέβαλε στο νά αλλάξει τή μορφή τού τοκε-

τού και νά τόν κάνει άκίνδυνο: ή από πολύ νωρίς διαπίστωσε τής έγκυμοσύνης, τά φάρμακα πού ρυθμίζουν τίς συστολές τής μήτρας κι' ελαττώνουν τή διάρκεια τού τοκετού, ή εξαφάνισαν τής έκλαμψίας, τής φλεβίτιδος, είναι σήμερα γεγονός. Η παρακάτω στατιστική δείχνει τ' άποτελέσματα:

Τό 1905 ή μητρότητα σκότωνε 5 γυναίκες στις 1000. Σήμερα ο άριθμός είναι 1/2 τοίς χιλίος. Μέσα σέ μισόν περίπου αιώνα παρατηρήθηκε ή τεράστια αυτή πτώσι.

Η ιατρική έχει άπαλλάξει τή γυναίκα από τό φόβο τού θανάτου. Άγωνίζεται τώρα νά τήν άπαλλάξει από τό φόβο τών πόνων.

Ένας Άγγλος μαιευτήρ, ο Ρήντ, μελετώντας τούς τοκετούς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ή φράσι «έν λύπαις τέξαι τέκνα» δέν έπρεπε νά παρθη κατά λέξι. Κι' ήταν θαυμά πεπειμένος ότι θά ήταν λάθος νά χρησιμοποιηθή άναίσθησία γιά έναν φυσιολογικό τοκετό (95% τών περιπτώσεων) και άπαρε να χρησιμοποιηθή γιά τούς δύσκολους τοκετούς. Τό ν' άποκοιμηθή ή γυναίκα σημαίνει νά στερηθή τήν ύπεροχη χαρά τής μητρότητας.

Συνεχίζοντας τίς σκέψεις του ο Ρήντ σκέφθηκε: Γιατί ο τοκετός νά έχει πόνο; Καμιά φυσιολογική λειτουργία στο άνθρωπινό σώμα, έφ' όσον αυτό είναι ύγιες, δέν προκαλεί πόνο. Κι' ο τοκετός είναι ή πιο τέλεια από τίς φυσιολογικές λειτουργίες. Και ξαφνικά στο μυαλό του έγινε φώς: Οι γυναίκες πού υπέφεραν λιγότερο ή ελάχιστα ήταν αυτές πού είχαν άφήσει τελείως ελεύθερο, χαλαρωμένο τόν έαυτό τους. Οι γυναίκες πού γεννούσαν έτσι στήν τύχη μέσα στα χωράφια, επάνω στις άγροτικές δουλειές, χωρίς καν νά περιμένουν εκείνη τή στιγμή, πονούσαν λιγότερο ή και καθόλου, σ' αυτή τή γέννα. Άλλά, αν ή γυναίκα είναι σέ τέτοια χαλάρα σή-

μάνει ότι δέν φοβάται. Κι' αυτό ήταν: είχε θρή εκείνο πού ζητούσε εδώ και είκοσι χρόνια:

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΝΑΕΙ ΓΙΑΤΙ ΦΟΒΑΤΑΙ

Ο πόνος δημιουργεί ένταση τών μυών. Και μάλιστα οι μύες πού έπρεπε νά είναι χαλαροί, γιά νά μπορέσει νά γεννηθή τό παιδί, είναι εκείνοι πού κυρίως δυστώνονται. Κι' ή σύσπασι αυτή προκαλεί τόν πόνο.

Γιά νά νικήσει λοιπόν ο πόνος, πρέπει νά νικήση ο φόβος. Πώς; Έξηγώντας στή γυναίκα τί συμβαίνει μέσα της, πώς ζή τό βρέφος, πώς θά γεννηθή. Μαθαίνοντάς της ν' άφήσει ελεύθερους τούς μύς, τά νεύρα της, τό πνεύμα της. Και προετοιμαζόντάς τήν μέ σωματικές και άναγνωστικές μηχανήσεις.

Η μέθοδος αυτή εφαρμόστηκε αρχικά στήν Άγγλία, στή Γερμανία και ύστερα στή Ρωσία. Τό Σεπτέμβριο τού 1951, ο Γάλλος γιατρός Λαμάρ, ταξιδεύοντας στή Ρωσία, είδε σ' ένα νοσοκομείο τού Λένινγκραντ μία γυναίκα νά φέρνει στήν κόσμο τό παιδί της μέ τό χαμόγελο στα χείλη, μέ πλήρη διαύγεια πνεύματος, χωρίς άναίσθησία, αφού προπαρασκευάστηκε μέ τήν παραπάνω μέθοδο — ψυχοπροφυλακτική, όπως λέγεται — μέθοδο πού ο Λαμάρ εισήγαγε άμέσως στή Γαλλία, άνομάζοντάς τήν «Ανώδυνο τοκετό». Και δέν υπάχει αμφιβολία ότι θά έκτεταθή γρήγορα. Οι περισσότεροι γιατροί γιά νά έξουδετερώσουν τόν πόνο, «προετοιμαζόν» τίς πελάτισσές τους.

Η γυναίκα, πού άνέκαθεν είχε αναλάβει τό βαρύ φορτίο νά διαωγή τόν άνθρωπινό είδος μέσα στήν πόνο, έχει τέλος, τό δικαίωμα, τό 1960, νά φέρει τό παιδί της στήν κόσμο μ' ένα χαμόγελο...

Ε. ΜΠΙΣΚΙΝΗ «ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ»

NT. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΟΥ «ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ»

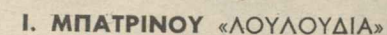
TZ. ΑΡΓΥΡΟΥ «ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ»

Φ. ΣΠΥΡΑΤΟΥ «ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ»

Μ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΥ «ΚΑΚΤΟΣ»

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

οἱ καλλιτέχνες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καταπιάνονται, πολλὰ φορὲς, μὲν ἔργα, ποὺ τοὺς ἀναγκάζουν, ἔκτος ἀπὸ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν δεξιότητα, νὰ ἐπιστρατεύσουν καὶ τὴς σωματικὰς τοὺς δυνάμεις ἢ νὰ συμπεριλάβουν καὶ χειρωνακτικὰς δουλεῖς.

Αιδή τη φορά όμως μία ομάδα γυναικών εξέθεσε ένα έργο, που είχε το ιδιαίτερο χάρισμα να είναι μέσα στη τέλη του φυσία. Πρόκειται για την ομοειδή έκθεση ανθογραφίας, που στέγαζε τον Έντευκτηίο Πρωτορείον Πνευματικής Συνεργασίας τον περασμένο μήνα. Έντεκα γυναίκες διαφορετικής ηλικίας και τεχνοτοπίας παρουσίασαν στο κοινό πενήντα έπτά ζωγραφικούς πίνακες με λουλούδια.

Η πόρτα της έκθεσης, που είχε ανοίξει στις 15 Ιουνίου, έκλεισε στις 15 Ιουλίου. Η έκθεση, που είχε διοργανώσει η Ένωση Γυναικών, είχε λάβει την ονομασία «Εκθεση Γυναικών».

Η πρώτη σκέψη του επισκέπτη της εκθέσεως ήταν ασφαλώς, πώς θα μπορούσε να βρεθεί πού ταιριαστοί θέματα για μία γυναικεία διαθήκη εκδήλωση. Πραγματικά στην ατμόσφαιρα της αίθουσας ήταν διάχυτοι θαρρείς, ένα ελαφρό άρωμα, που ανδάνινα τα ζωγραφισμένα λουλούδια και η παρουσία της γυναικείας ευαισθησίας επιβαλλόταν άμυσως.

«Αθελά τον φανταζόταν κανείς μέσα απ' τόν πίνακά της τήν καλλιτέχνητα, καθισμένη μπροστά στο καβαλέτο της καί ζωντανή, τήν προσοχήν μιλού - τήςης και ζυπόλητη καί άποτυπώνοντα σωστά τή φύσιν ή δόξα καί μία μοντέρνα σύνθεση, πάντοτε μέ ζωρά καί έντονα χρώματα».

«Άλλες από τις καλλιτέχνιδες, που πήραν μέρος, είναι γνωστές κι φταμένες, κι άλλες νέες ακόμα, άγνωστες» στο πλατύ κοινό.

Η ΣΟΦΙΑ ΔΑΣΚΑΡΙΑΔΟΥ, η μεγάλη ζωγράφος, γνωστή τόσο για το καλλιτεχνικό της έργο, όσο και για την πρωτοποριακή και φεμινιστική της δράση—είναι η πρώτη γυναίκα που γράφτηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών, το 1903 και άκουσε μαθήματα από τους Βολανόγ, Γερμανό, Ρούλο, Βικάτο, Χατζόπουλο, Φωκά, Λύττα και Ίακωβίδη—είχε χερσές σαν τρία έργα της: Γεράνια, ναυαγάρα κι ένα υποκοριστικό Αϊβά με άνθη.

Ή ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ είναι αυτοδίδακτη καλλιτέχνης. Πέντε με είκοσι, χρόνια έχει κι συμμετείχε σε εκθέσεις. Λουλούδια του κάμπου, κίτρινοι κρί-
1960 στην Ελλάδα για μοναχικές σπονδες είναι μία νέα κοπέλλα, που ταξίδευε το
στην έκθεση, το 1957, ύπνοτης έχει κι γύρισε ζωγράφος. Την πρώ-
τη σύνθεσή, συμφωνία, αμαγάλια, σπάνια
de Miro κι πορτοκαλί

[illegible]

Η ΤΖΕΝΝΙ ΑΡΓΥΡΟΤ - ΔΙΜΠΕΡ ήταν μαθήτρια της Θάλειας φιλο-
 ρα - Καραβία και τελειοποίησε τις σπουδές της στο Μόναχο κοντά σε δια-
 κεχομένους δάσκαλους. Έχει ειδικευτεί στην ανθογραφία κι έχει πολ-
 λές ευνοϊκάς κριτικές σε διαγωνισμούς. Τα έργα της είναι γνωστά στο
 Μουσείο Μπενάκη, τη συλλογή του Δήμου 'Αθηνών, Τράπεζας, Τη-
 λουργεία και πολλές ιδιωτικές συλλογές. Τα τρία έργα, που εξέθεσε, έ-
 γαν μία γλάστρα με κελυμάκια, ένα αγγείο με πορτοκαλί λουλούδια
 κι ένα θαμνόμοιο κανάκι με δύο δοσερέ τριαντάφυλλα.

ΟΙ ΤΟΜΙΡΟΙ παρουσίασε μία γλάστρα
 με ένα ποικιλοχρωματισμένο κλωνό, ένα χρονογράφο αμυγδαλιάς, και
 ένα ποικίλο λουλούδι του περιβόλου.
 Και τα δύο κλώνια του περιβόλου.
 της εξέθεσε. 'Όπου κι αν στραφίκαμε
 μας σ' δολοχέρου τον ανθισμένο κήπο
 της θέλασε γ' αποτύπωση κάτι απ' τον ανθισμένο κήπο
 τρανταχιά καρδιά, που μοιάζει
 περιβόλι!..

μαζί ανθοδοχείο με μεγάλα τριαντάφυλλα σε γλυκό κόκκινο χρώμα.
Στον ανθοκηπο αυτόν, η ΕΛΕΝΑ, η

Στον άνακτορο αυτόν, η ΕΑΠΠΑ ΜΠΣΣΚΙΝΗ πρόσφερε πέντε κομμάτια τριαντάφυλλα, γραφάλα, σε βάζο τσίτσου, βιολέτες, γραφάλα και κόκκινο βιολίτο. Μαθητρία του Δάντη, του Καλοδή, του Γερανιώτη, σπασίλτρου, της σπουδής της στο Ίακωβίδη στη Σχολή Καλών Τεχνών, της διακοσμητικής. Σήμερα, σε ηλικία εξήντα τριών ετών δρoισκαται στην επ' αριστερά της άαή.

Η ΠΙΣ ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΙΤΟΥΤΑΙ είναι σπουδασμένη στο Μόναχο και τη Βιέννη και ασχολείται ιδιαίτερα με την ανθρωπογραφία και τη διακοσμητική ιστορία. Έχει εγχαίσει την αντίπροσώπωση στην έκθεση. Ένα οξύ τριαντάφυλλο σε θανάσιμο όντο, ένα μάστο τριαντάφυλλο κίτρινο, που θύμιζαν κι, που έδειχναν καθαρά πόσο είχαν γίνει από χρώματα ζωηρά, αλλά γλυκιά από κόκκινα λουλούδια, κόκκινα από λεπτό γυναικείο χέρι, μάστο. Ένα βάτο με λουλούδια...

ΤΗ ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ έγινε η πρώτη γυναίκα που κέρδισε το βραβείο της καλύτερης σπουδασμένης στην Ελλάδα το 1948. Στο εξωτερικό έχει κάνει πολλές φορές και έχει επανέλθει από διακεκομμένους τεχνολογίες.

... ΠΑΠΑΔΑΚΗ είναι αὐτοδίδαχτη καλλιτέχνης. Πέντε με-
... πνίστο, κρίνεις μὲν καὶ πλατανόφυλλα ἦταν τὰ θέματά της.

στη Γαλλία οι ΣΠΗΛΑΚΟΤΕΣ είναι μία νέα κοπέλλα, που ταξίδευσε το 1957, υποδέχτηκε με γήρισε ζωογράφος. Την πρό-
σελξε και ποστολάκι, άμυγδαλιά, ή κυνηγία με πολλή συμπάθεια. Πρά-
μα Μοντέρνα με έντονους χρωματισμούς-
της, τα τοιχά

...αυτοί οι πινάκες της.
...της ΝΤΙΑΝΑΣ ΑΝΤΩΝΑΚΑΤΟΥ. Οι χρυσάφεινοι ήλιοι
...της δεκάετης της σε πρώτα και μαβιά χρώματα, σ' όλους τους τό-
...ποια η λουλούδια σε έλκυσε παπαρούνες και τὰ δύο πανέρη με τὰ φρεσκο-
...στη αυθόνα.
...Χριστός, ή γεωργάτης ΔΑΙΔΥΣ
...με τα χέρια μου.

...και μπλε έδιναν μια χαρούμενη νότα
...και η νεαρότατη ΑΔΙΚΗ ΤΟΜΠΡΟΤ παρουσίασε μια γλάστρα
...με χρυσόμασχαλασμένο κλώνο, δυο λεπτά κλωνάρια άμυγδαλιάς, και
...το μικρότερο λουλούδι του περιβολιού, ένα χριστουγεννιάτικο βάζο με ού κ'
...και να πούμε τον περσιό.

...πίνανε το περίπατο μας σ' ολόκληρο τον ανθισμένο κήπο
...θ' έλεγε κανείς πώς μέσα στους πλάκες αϊτούς, ή κάθε μιά ξοργά-
...τη θέλανε γ' άποπνοχά λουλούδια, λουλούδια, λουλού-
...γινωσκία καρδιά, ποι μούαζει τόσο με τον ψυχικό της κόσμο, κάτι άπ' τή
...καρδιά!...

Ειρήνη Κ. Μπουζάλη

Ι. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΥ «ΗΛΙΟ!»

Σ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ «ΓΕΡΑΝΙΑ»

Στο Γραφείο
Έχετε μία στιγμή
ελεύθερη; Είναι
τόσο εύκολο να
χρησιμοποιήσετε
το PRETTY QUICK
το νέο ΜΕΤΚ-ΑΠ
της ΤΟΚΑΛΟΝ, για
ένα γρήγορο και
ωραίο μακιγιάζ.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ

Pretty Quick - η νέα δαυμασία κρέμα-πούδρα "Πρέττυ Κουϊκ", (ΜΕΤΚ-ΑΠ) της Τοκαλόν...

Το PRETTY QUICK - ΜΕΤΚ-ΑΠ της ΤΟΚΑΛΟΝ - είναι ακριβώς αυτό που πάντα επιθυμούσατε. Ένα μέσον που θα μπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξεναρώσει στο πρόσωπό σας μία υπέροχη δελουιδινή όψη. Δεν υπάρχει γυναικα σ' όλο τον κόσμο που να μην μπορεί να γίνη, έστω και λίγο, πιο ωμορφη απ' ότι είναι ήδη, με τη χρησιμοποίηση του Πρέττυ Κουϊκ, που είναι τώρα η πιο μοντέρνα μέθοδος για το μακιγιάζ σας. Προμηθευθήτε από σήμερα κι' όλος το κομψό πλακέ κουτάκι είναι πραγματικά ένα απόδεμα ωμορφιάς, που θα σας κάνει πιο εύχισιμένες.

ΚΑΤΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ!!!
Η θήκη του νέου κραιγιόν χειλέων ΤΟΚΑΛΟΝ "Λιπ-ματικ" είναι μία επαναστατική εφεύρεση. Με μία απλή κίνηση το κραιγιόν σας βγήκε αυτόματα. Πρακτική, άπλη, ταχύτητα στη χρήση της θήκης "Λιπ-ματικ" με το κραιγιόν ΤΟΚΑΛΟΝ δάφει τέλεια τα χείλη.

ΡΟΥΣΙΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Γιατρός
Μαιευτή - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έγκληση
9-12 και 5-7 ως και επί
συνεντεύξει. Χ. Τρικούπη
113 - Τηλ. 613.610

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΟΝΙΞΙΔΟΥ-ΑΡΠΑΞΙΩ
ΕΡΜΟΥ 51
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΣΘΗΤΙΚΗ
ΤΗΛ. 35213
Επισκέψεις
Δωρεάν

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Από καταβολής κινηματογράφου η Βίβλος ήταν η πιο αγαπημένη πηγή θεμάτων για τους παραγωγούς. Όσοι ήθελαν να κάνουν μία μεγάλη ταινία και να νάναι σίγουροι για την εμπορική της επιτυχία διαλέγαν ένα βιβλικό θέμα και δεν έπρεταν ποτέ εξω. Ακόμη και σήμερα, παρ' όλο ότι δεν έμειναν σχεδόν βιβλικές μορφές που να μην αποδόθηκαν στην οθόνη, εξακολουθούν να γυρίζονται τέτοιες ταινίες.

Η αρχαία Έλληνική μυθολογία και Ιστορία δεν τραβούσαν επί πολλά χρόνια - ευτυχώς - το ενδιαφέρον των παραγωγών. Πρό ετών έγιναν κάποιες απόπειρες στα σκηνικά της Σινετοπίας στη Ρώμη και γυρίστηκαν η «Οδύσσεια», η «Ελένη της Τροίας», η «Φρόνη», η «Θεοδώρα», «Επειδή όμως δεν είχαν παγκόσμια επιτυχία το «κακό» σταμάτησε ως εκεί.

Αλλά όχι για πολύ. Πρόπεροι γυρίστηκε στη Ρώμη η ταινία «Οι Άθλοι του Ηρακλέους». Η ταινία αυτή αγοράστηκε από μία Αμερικανική εταιρία κι' η επιτυχία της στην Αμερική υπήρξε καταπληκτική. Κατέρριψε όλα τα ρεκόρ εισπράξεων. Οι παραγωγοί - και ιδιαίτερα οι Αμερικανοί - είδαν κατάπληκτοι τότε ότι υπήρχε μία πηγή ανεκμετάλλευτη που ως τώρα τους είχε διαφύγει.

Η αρχαία Έλληνική μυθολογία και Ιστορία ήταν τόσο πλούσιες σε θέματα, που ξεπερνούσαν κι' αυτή την «εξηγνητική» πιά Βίβλο. Επί πλέον, είχαν κάτι το νέο - παρ' όλη την αρχαιότητά τους - κι' έδιναν τη δυνατότητα παραγωγής ταινιών με επικό μεγαλείο και πλούσιο θέαμα. Έτσι άρχισαν να γυρίζονται τώρα τελευταία η μία μετά την άλλη ταινίες με αρκετά ελληνικά θέματα.

Πάνω στη ζωή και στους Άθλους του Ηρακλέους γυρίστηκαν και θα γυρισθούν... δικτά ταινίες μέχρι τη στιγμή αυτή! Ο Ηρακλής θα κατακτήσει Ρομπέν των Δασών η Ταρζάν και δεν θα ήσυχάσουμε αν δεν δοθούμε και τό... εγγονάκι του στην οθόνη!

Στην Αθήνα παίχθηκαν πέρσι δυο ταινίες του. «Ο Ηρακλής και η βασίλισσα της Λυδίας» και οι «Άθλοι του Ηρακλέους». Υπομονή... και θα δοθούμε και τις υπόλοιπες!

Αλλά θα συνεχίσουμε και με τις άλλες ταινίες που γυρίζονται πάνω σε ελληνικά θέματα.

Η Μάχη του Μαραθώνα είναι μία εγχρωμή Σινεμασκόπ «επερπαγωγή» που σκηνοθετούν οι Ζακ Τουρνέρ και Μπρόννο Βαζλάτι. Πρωταγωνιστούν ο Στρή Ρήβς (Ηρακλής), η Μυλν Ντεμονζώ και η Ντανιέλα Ρόκα.

Η πολιορκία των Συρακουσών είναι μία ταινία πάνω στη ζωή του Αρχιμήδη με πρωταγωνιστές το Ροσάνο Μπράτσι και την Τίνα Λούτζι.

Ο Κολοσσός της Ρόδου γυρίζεται στην... Ισπανία! Έννοούμε οι εξωτερικές σκηνές! Πρωταγωνιστούν η Λέκ Μασσάρι και ο Τζόν Ντέρεκ.

Οι γίγαντες της Θεσσαλίας είναι η ιστορία της Αργοναυτικής Έκστρατείας. Τη σκηνοθετεί ο Ρικάρντο Φρέντα. Πρωταγωνιστούν ο Αλμπέρτο Φαρνέζε, η Κάθια Κάρο και η Μόριτς Ορφέ.

Σαπφώ η Λεσβία με πρωταγωνίστρια την Τίνα Λούτζι.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος με τον Γουάιλντ.

Ο θριαμβευτής της Ολυμπίας με την Αννίτα Έγκμπεργκ και τον Τζώρτζ Σάντερς.

Ανηγγέλητη επίσης το γύρισμα των ταινιών «Η πυρκαγιά της Τροίας», «Οι Λευκές νύχτες της Λυσιστράτης», «Περσές - Μέδουσα» και έχει ο Θεός.

Οι περισσότερες από τις ταινίες αυτές που γυρίζονται στη Ρώμη χρηματοδοτούνται από Αμερικανικά κεφάλαια.

Δεν μπορούμε βέβαια να προδικάσουμε αν θάναι καλές οι ταινίες αυτές. Η πείρα μας όμως από το παρελθόν και οι πληροφορίες μας γύρω από το γύριμά τους μας γεννούν πολλές αμφιβολίες και φόβους πως θα μας κάνουν ν' ανακατήσουμε και πάλι όπως και στο παρελθόν. Κι' αυτό γιατί οι ταινίες αυτές διατρέφουν την ιστορική αλήθεια, παραμορφώνουν τα γεγονότα και την κατάσταση.

Στον τόπο μας ετοιμάζονται να γυρισθούν τρεις μεγάλες ταινίες: «Η μάχη των Θερμοπυλών», η «Ιλιάδα» και «Ο βασιλιάς πρόκειται να πεθάνει» (Θησεύς). Ας φροντίσουν οι αρμόδιοι να μη γίνη καμιά «δικαιοπραγία» τουλάχιστον εδώ στον τόπο μας και μπροστά στα μάτια μας. Τό ελπίσουμε και το περιμένουμε.

Ρένα Βελισσαρίου

«Ηρακλής»

Μία σκηνή με τη Σίλβα Κουαί και τον Στρή Ρήβς.

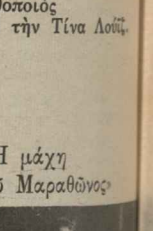
«Η πολιορκία των Συρακουσών»

«Ο Ρ. Μπράτσι με τη Σίλβα Κουαί και ο ίδιος πάλι ήθοποις με την Τίνα Λούτζι»

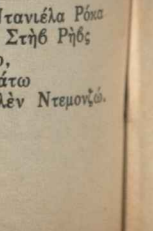
«Η μάχη του Μαραθώνα»

«Η Ντανιέλα Ρόκα κι' ο Στρή Ρήβς επάνω, και κάτω η Μυλν Ντεμονζώ»

«Η Ντανιέλα Ρόκα κι' ο Στρή Ρήβς επάνω, και κάτω η Μυλν Ντεμονζώ»

ΟΛΑ ΤΑ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΙΣΘΝΟΥΝ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ BOMBA D.D.T. CHASE' S (ΤΣΕΝΖ)

Με αυτόματο ψεκαστήρα
Έρπασε και εκκλωφόνσε η γνωστή πλέον Αμερικανική Βόμβα D.D.T. CHASE'S το εντομοκτόνο του Αλβινς που κυριάρχει εις όλον τον κόσμο. Έ- λυνάει άσπραταίως - άκόμη και με ά- νοητη παράθυρα - όλα τα βλάπεντα έν- σωμα και παράσιτα. ΜΥΓΓΕΣ, ΚΟΥ- ΝΟΥΤΙΑ, ΣΚΟΡΟΥΣ, ΣΚΗΝΙΠΕΣ, ΚΟΡΙΟΥΣ, ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ κλπ. Δια- στεί 3 φορές περισσότερο από κάθε άλ- λο, γι' αυτό είναι και οικονομικώτερο. Εκκλωφόνσε σε τρία μέγερθ.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΕΠΙΜΟΝΩΣ
την Βόμβα D.D.T. ΤΣΕΝΖ σε κεντρί- νω κομπί είναι συμμέρον σας.
Αποκλ. Εισαγωγός και αντιπρόσωπος
ΒΑΣ. ΛΙΑΤΣΗΣ
Αριστέιδου 5, τηλέφ. 36-074.

ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΦΡΟΥΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Έχετε αλήθεια σκεφθή ότι το πορτοκάλι προσφέρει στον οργανισμό μία ολοκληρωμένη σειρά το ευεργετικές; Πρώτα - πρώτα, την περι- φερή διαταμίν C που δυσκολεύει τις ασθένειες να αναπτυχθούν και μας χαρίζει ζωτικότητα και άντο- νη στην καύρασι. Ύστερα, την πολύτιμη ζωντανή διαταμίν P που σημαίνει ευχάριστες αθροώσεις χω- ρίς ρευματικές ενόχλησεις και πια- σματα, καλά νεφρά και καρδιά, ελαστικές φλέβες και αρτηρίες, ε- πιδερμίδα χωρίς ρυτίδες. Ακόμα, σάβειτο απαραίτητο για γερά δόν- τια και κόκαλα καθώς και φώσφο- ρο για τους μύς και το μυαλό. Γι' αυτό, ξεδιψάτε πάντα με ένα φρού- το που περιέχουν άφθονο άγνό πορτοκαλόχυμο. Στα κέντρα επιμέ- νετε να σας σερβίρουν Μπλέ ή Εύκωνη Πορτοκαλάδα Φίξ που έχετε πως είναι άγνη, καθαρή, 100% παστεριωμένη και εγγυημέ- νη χωρίς χημικά συντηρητικά. Στο- νται απολαμβάνετε καθημερινά ο- τάνεργο Χρυσό Πορτοκάλι Φίξ, που κοστίζει μόνον 80 λεπτά το ποτήρι.

ΟΡΣΕΤΤΟ

Είναι χιονάτα και άγνα, οάν το γά- λα της μάνας! Δεν περιέχουν χη- μικά και χρωστικές ουσίες. Ζάχα- ρα, μέντα, γλυκόριζα και τίποτε άλλο. Η γλυκόριζα είναι βετο δώ- ρο για τον οργανισμό μας δώστε τα μ' εμπιστοσύνη στα παιδιά σας.

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάδαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτι- κός άφρός του σέ κρύο ή ζεστό νερό. Βουγέ από πλού- σιον άφρό, διαλύει τις σκόνες, τ' άληη και κάθε βρωμιά και τ' ά παρασέρνει στο ξεβγάλμα.

Άγοράστε σήμερα **Tide** για τή μπουγάδα σας

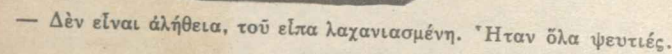

Κάτασπρα ρούχα - Ζωνταγεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια!

Με τό TIDE τ' ά ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τ' ά πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σ' άς δίνει πλούσιο και παχύ άφρό

ΤΟ **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Κάθε φορά που ξβγαίνα, περνούσα μπροστά απ' τὸ γκαράζ τοῦ 'Οσβάλντο. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ κατάλαβα πὼς με ζήτηζε δὲν ἤθελα πιά νὰ λὺνθαι. Τὸ δίσκο καὶ τὴν ἀλυσίδα τῆς ποτηράκια τοῦ παγοτομῆ μ' ἔνα χαρτί. Γιὰ κακὴ μου τύχη, τὴν πρώτη

Μέ ποιήσαμε στη γωνιά του δρόμου. Δέν τον είχα δει ποτέ παρά μόνο με τη φούμα. Έτσι που τον είδα πώς κοιτούσε τον, κατάλαβα πώς πως προκαμικά ήμουνα στο πόστο του λένεβι μ' έναν άντρα. Είχα γ' αγοράσει λάδι από τη μητέρα μου για από την κονή, έμπομέ μου φούμα, με ήσαν αυτές με κάναν να φαίνωμν μ' έβελτισση. Σκέφτηκα πως γ' άρχιζε στά χαστοίκα. Άλλά τέα κι' έγω κάτι σαν τις άλλες, θά ήμιαμν. Ο 'Οσβάλντο μ' έπιασε άπό το μπράτσό του για λεπτά άφωγέτα, διοικούμασταν στις όχθες του Τιέρι. Δέν ήγνανα εκεί συχνά. Κυρ- λόντας το πατάμι, τ' άνθελήνα έντρα και τις δίλες που όί τοίχοι

ιν δοῦναι ἀπὸ τοῦ ἀτελεῖς γὰρ νὰ
 ἴδω σὺν ἡλικιατῶν, τὸ ἄλλο
 εἶδα πῶς ὁ Ὀσβάλντο ἦταν
 πε
 νὰ
 ἀρῇ
 ἀπὸ

Ἄν δὲν ἦσυνα μικρή, μου εἰ-
 ποια στιγμή, θὰ ἦμυνα ἰκανοῦς
 παντρευτῶ. Ἀλλὰ ἐμένα δὲν μ'
 οὐν οἱ γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἀνάγκη
 γὰρ γὰρ γὰρ μου ἀποδείξουν τὴν

Μὰς ἄνοιξε ἡ μητέρα μου.
ὅταν τὴ δική μου. Εἶπα μὴ

— Μμμ... όχι και τόσο, παρατήρη-
σε ό 'Οσβάλντο.

ΕΛΣΔ

«Όλη ἡ βραδυὰ πέρασε σὲ μιὰ
ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη ἀτμόσφαι-
ρα.

Ὁ ἐκλεκτὸς κομμωτὴς Ζωρζ
τιμᾷ ἰδιαίτερα τὸν τόπο καὶ ἀνε-
θάξει τὸ πολιτιστικὸν μας ἐπίπεδο.

2. ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΤΗΣ Κ. Α. ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Από το προηγούμενο, πρώτο άρθρο, προσπαθήσαμε να καταλάβουμε «τι είναι μουσική», ή, κάνουμε σήμερα μία μικρή ιστορική αναδρομή, ή, προσπαθήσουμε να εισάγουμε στα βάθη των περασμένων αιώνων για να ιδούμε πως γεννήθηκε ή μουσική, πως ήρθε στον κόσμο — αναδρομή που θα μας κάνει να νοιώσουμε ακόμα καλύτερα τη θέση ή αυτή τέχνης και θα μας γοητεύσει επίσης εάν δούμε για πολλές επεξηγήσεις.

Γράφα στο προηγούμενο πως ο άνθρωπος σίγουρα, πρώτα τραγουδούσε κι' έπειτα μίλησε.

Αντίθετος, λοιπόν, άδυναμια δρέθηκε ο άνθρωπος μέσ' στην απέραντη φύση, μέσ' στην όμορφη της, αλλά και μέσα στα μανιασμένα στοιχεία της. Μέσα στην άγνοια του για τους φυσικούς νόμους, ο πρωτόγονος άνθρωπος ακολουθώντας το ένστικτό του, αποδίδει ο' άρματα πρόσωπα όλα τα ταινόμενα που αγγίζουν τις αισθήσεις και τη φαντασία του: ή δάσκαλοι ενός φυτού, ή διαδοχή των εποχών, ή ωραίες καιρές ή ή καταγίγδα, ο πόνος και ή ήδονή, ή ζωή κι' ο θάνατος, όλα που φανταίνονται σαν να είναι μετέωρα από μία «πρωτόγονη δύναμη» ανάλογη ή αυτή που είναι μέσα του. Και νομίζει πως όλα υποτάσσονται ή δύναμει, που συναντάει παντού διάλογό του, με το μέσο που ανακαλύπτει μέσα του, με τη φωνή του, ή αυτή τη φωνή που δεν μοιάζει καθόλου με τις κραυγές των ζώων του, γιατί αυτή ή φωνή μπορεί να λυγίσει, να περιστραφεί, να γίνει πολύ δυνατή, ή πολύ χαμηλή, να φανερώσει κάτι. Κι' έτσι γεννιέται ή «μουσική»: ο πρωτόγονος πιστεύει πως με τη φωνή του, με το τραγούδι του, ή μαγεία, ή εξορκισμό, ή υποτάξη ή ή εγχείση, ή άλλους, ή άλλα πρόσωπα που φαντάζεται, αυτό τα «πνεύματα» — που άρματα, ή άνομαση «θεούς» — και ή τους στήσι ναούς — που νομίζει πως κινούνται μέσα στα σύννεφα, στα νερά, στα δέντρα, στα βουνά, στα πηγές... Και συνάμα, από ένστικτο, συνοδεύει ο πρωτόγονος το τραγούδι του με την κίνηση, γυμνάσι, ή περπατώντας, ή με τη μίμηση του κινούμενου που θέλει να υπερνικήσει ή το εξορκισμό και ή το υποτάξη. Και κάποτε παίρνει και δυο πέτρες, ή δυο ξύλα, και τα γυμνάσει σύμφωνα με το τραγούδι και την κίνησή του, και επαναλαμβάνει την ίδια κίνηση πολλές φορές κι' έτσι... γεννιέται ο ρυθμός και ο χορός και το πρώτο όργανο που μεταχειρίστηκε ο άνθρωπος: τα κρόταλα.

Σήμερα ακόμα στις πρωτόγονες, άγριες φυλές, ή συναντούμε αυτά τα φαινόμενα: ή άγριοι τραγουδούν και χορεύουν για να πετύχουν την καλοκαιρία ή τη βροχή, για να γατιάσουν τον άρρωστο, για να νικήσουν τον εχθρό τους, για να εξηγήσουν τον έρωτα.

Τη μαγεία διαδέχεται ή θρησκεία, και είναι μαζί με τη συστηματοποίηση της θρησκείας που συστηματοποιείται και ή μουσική, πρώτα για τους θεούς, έπειτα για τον ένα και μόνο Θεό. Και σιγά σιγά, από τα πρωτόγονα κρόταλα γεννιούνται τα διάφορα μουσικά όργανα, ο άνθρωπος τεντώνει το δάκτυλό του στα γόνατά του, καθώς τραγουδάει και ή θρησκεία — Απλόνα, Μορς κλπ.

Κι' ή συνέχεια είναι αδιάσπαστη: Στις εκκλησίες και στα μοναστήρια καλλιέργηται κι' εξελίσσεται ή μουσική, για τη λατρεία πάντα του «Γιού», θρησκευτικές παραδόσεις εμπνέουν τους μουσικούς κι' ίσως να μην έβρετε πως μέσα στις εκκλησίες της Δύσης γεννιέται ή πρώτη απόπειρα του μελοδραμάτος, της όπερας δηλαδή, με τα «μυστήρια» και τα «δραστήρια» που ή μελοδραμάτισαν άργότερα, ενώ ή καθαυτή όπερα και το μουσικό δράμα, όσο και ή μουσική κωμωδία, γεννιούνται από την άρτια ελληνική τραγωδία που κι' αυτή από τη λατρεία του Διόνυσου γεννήθηκε — έγειρε απόδειξη ή άρτια τραγωδία όσο και ή κωμωδία συνδεόταν πάντα από μουσική, τραγούδι

και χορό, σαν τη σημερινή όπερα. Ένα θέμα που θα μας απασχολήσει άργότερα.

Στην αρχή, ή μουσική ήταν μονόφωνη και διόφωνη — «σ'» ήλν την άρτιαότητα τραγουδούσαν «σολο», ένας δηλαδή νόμος του, ή σε «χόρο» — πολλοί μαζί, που όμως τραγουδούσαν στην ίδια φωνή, ενωμένοι, χωρίς δεύτερες, τρίτες ή τέταρτες φωνές — όλοι το ίδιο, εκτός αν ανακατεύονταν και παιδικές φωνές που, αναγκαστικά, τραγουδούσαν μια όκταβα πιο ψηλά, δηλαδή στην ίδια νότα το ίδιο: όμοφωνα. Μονόφωνη ή διόφωνη ήταν κι' ή μουσική των αρχαίων Έλλήνων κι' αν βλέπουμε σε παραστάσεις αρχαίων άγγέλων διπλούς αλλοίως, σύμφωνα με ειδικές επιστημονικές έρευνες, φαίνεται πως κι' εδώ συνδέεται το ίδιο φαινόμενο της όμοφωνίας.

Η τέχνη της πολυφωνίας στο τραγούδι γεννήθηκε μόλις τον 9ο αιώνα μ.Χ. και πάλι στις εκκλησίες και στα μοναστήρια της Δύσης. Στον 13ον αιώνα αυτή ή τέχνη της πολυφωνίας έβρεσε σε μία καταπληκτική τελειότητα — τραγούδι, σε έξη, όκτω, δέκα «μέρες» δηλ. διαφορετικές φωνές — οργανωμένη στην εκκλησία της Παναγίας του Παρισιού απ' όπου άκτινοβολήσε σ' όλη την Ερώπη.

Μέχρι τον 16ο αιώνα ή Παλλοελληνική Σχολή ή ήρθε ή πρώτη το κόσμου: Παλλοελληνική Σχολή ή (Φλαμανδοί) μουσικοί διαδόσαν την τέχνη τους στις εκκλησίες και τα μοναστήρια της Ιταλίας.

Οι άραιοι Έλληνες έγραφαν τις νότες με αλφαβητικά φηφία, σύστημα που, ακόμα σήμερα, κρατούν οι Γερμανοί και οι Άγγλοι, που δεν όνομαζον τις νότες «ντό - ρε - μι - φά - σόλ - λά - σί», ντό - έ - έ - έ - γκ - α - γά) τις γράφουν όμως με τα ίδια σημεία στο πεντάγραμμο, όπως τις έβρεμε είναι μια νεώτερη επινόηση, γιατί, βέβαια, προοι να βοηθήσουν... νεώτερη μία επινόηση που προοι τοφάνηκε από 900 μ.Χ., όταν ένας καλόγερος έγραψε τις νότες σε δυο γραμμές με διαφορετικά γράμματα για να εξηγήσουν καλά κι' έπειτα, το 1025, ένας άλλος παλιός σπουδαίος μουσικός, ο Γκούντο ντ' Αρτέρο, τις έγραψε σε τέσσερες. Μερικοί Γερμανοί μουσικοί, έπειτα, γοητοποιήσαν έξη γραμμές, όπου πιά, με τον καιρό, καθιερώθηκε το σύστημα του πεντάγραμμου. Όστόσο, ή φαντασθήτε πως οι νότες γράφονταν με τα σημερινά σύμματα: «Όλη ή παλιά εκκλησιαστική και κοσμική μουσική είναι γραμμένη με διάφορα σημάδια: γραμμές, τελείες, κόμματα, τόνους, που τα λέγανε «νεύματα» (αυτή την ελληνική λέξη χρησιμοποίησαν), έπειδή απεικονίζανε, κατά κάποιο τρόπο, τα νεύματα του καέστρου, την κίνηση ήλαδή του γοιστού του που σήκωνε ή κατέβαζε τη φωνή. Αλλά ή εξέλιξη της μουσικής γραφής — της σημειογραφίας, όπως λέγεται — είναι ένα τόσο περίπλοκο ζήτημα και πέρασε από τόσες μεταβολές που θα ήταν πολύ δύσκολο — αλλά και περιττό — να μελετήσουμε εδώ υπό έμπεριστατεμένα.

Δύο είναι τα βασικά χαρακτηριστικά της μουσικής: ή μελωδία και ο ρυθμός. Μελωδία είναι ή διαδοχή της σειρά από νότες, σε μίαν ή σε δύο ή περισσότερες φωνές, που άνεδοκατεβαίνει ανάλογα με την γωνική διαφορά κάθε νότας, πόσο, ήλαδή, ή κρατηθή ή κάθε νότα. Μεγάλη είναι ή σημασία της μελωδίας (που καθορίζεται από τα μέτρα) γιατί λαχθή ο ρυθμός μπορεί ν' αλλάξει έντελως, όταν άλλο άρμα απ' όσα είναι ήρωμένο, ή, αντίθετα, τραπε ένα μουσικό κομμάτι, ένα τραγούδι, να γίνει άγνώριστο, όταν το αλλάξουν το ρυθμό του και το μέτρο του: Ένα ήρωικό έμβατήριο μπορεί να γίνει έτοι... χιαστές.

Όστόσο, δεν πρέπει να συγχέουμε το ρυθμό και το μέτρο με τη «ρυθμική άγωγή» που κανονίζει τη συνολική κίνηση του κομματιού — τραγούδι ή όργανο — και που για τον καθορισμό της μεταχειρίζο-

Μικρή ιστορική αναδρομή
Μαγεία και θρησκεία
Μονοφωνία, όμοφωνία, πολυφωνία
Η μουσική γραφή
Μελωδία, ρυθμός, άρμονία, αντίστιξη
Κλασική και ρομαντική μουσική

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΚΑΛΥΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Αισθάνεστε κατάπτωση; Έχει το δέρμα σας αυτή την κουρασμένη όψη που προέχεται από κόπωση και έλλειψη βιταμινών; Ζηλεύετε τις σόφ και τις κοπέλλες μανένες με τα κομψά σώματα, τα ζωηρά μάτια και το καθαρό δέρμα; Μπορείτε και σεις να άποκτήσετε και καθαρό δέρμα, αλλά μη ξεχνάτε τον έαυτό σας. Οι κρέμες μόνον δεν μπορούν να σας δώσουν αυτή την έσωτερική άκτινοβολία. Άρτίστε από άρδιο «την ή μέρα σας με Μαγιά Μπύρας Φίξ» και ήλπολύθητε την κούρα αυτή με ένα μέρα επί δύο εβδομάδες.

Δεν άρταζει καλύτερη και άνόνη δοσεία για την όμορφη σας. Η Μαγιά της Μπύρας είναι ή πιο αίσια πηγή βιταμινών Β. Προοι έλπο στην όργανισμο τις πολυτιμες βιταμίνες της μπύρας συμπυκνωμένες. Είναι εξαιρετικά αίσια σε άπαραίτητες πρωτείνες, μεταλλικά στοιχεία και λεκιθίνη (γεια του δερματος, καλή λειτουργία του έντέρου, ίσορροπία του νεύρικού συστήματος, καλός μεταβολισμός των λιπών). Σε όσην ή σε χάπια άποτελεί το ιδέαιδες συμπλήρωμα του καθημερινού φαγητού. Για την καλή λειτουργία του οργανισμού σας, προσθέστε σήμερα στα φώνια σας ένα κομμάτι Μαγιά Μπύρας Φίξ.

Η αντίστιξη γεννήθηκε από την πολυφωνία: Είναι ένας ταυτόχρονος συνδυασμός από δύο ή περισσότερες μελωδίες που τρέχουν όρτια και άπ' την πρώτη μελωδία συνταρταριέται ή άλλη. Και όνομαζόθηκε «κοντραπούντο» έπειδή ήν καίρο γράφανε τη μουσική με «τελείες» (σημεία) κι' ή μία τελεία έστρεχε «κόντρα» στην άλλη. ή διαφορά ανάμεσα στην άρμονία και την αντίστιξη είναι ή έξη: άρμονία είναι ή τέχνη που συνδυάζει τις διάφορες συγχορδίες μεταξύ τους, ενώ αντίστιξη συνδυάζει άπλως νότες σε όρτια γραμμή, κάτω άπ' την πρωταρχική μελωδία. ή, βέβαια ταίριαστές με τη φωνή της άρμης μελωδίας, που όμως σηματοδοτούν άλλες μελωδίες — τρεις συχνά και τέσσερις, άνεξάρτητα από την πρώτη και όμως ταίριαστές.

Τι λέμε «κλασική» μουσική; Άκούω χαμμή να λένε: «αυτό το κομμάτι δεν το καταλαβαίνω είναι κλασικό» ή «δεν μ' άρέσει ή κλασική μουσική, προτιμώ ένα τραγούδι», χωρίς αυτός που έφράζεται έτοι να φαντάζεται πως κι' ένα άπλο τραγούδι μπορεί να είναι «κλασικό» για την άκρίτη, την καθαρότητα, τη διαύγεια του, περσοπαι «κλασικό» από μερικές πολυθρόνες και κακούς σύγχρονες μουσικές δημιουργίες.

Όπως στη φιλολογία λέμε κλασικό ένα έργο που μένει σαν ένα άδιαφιλινόητο και άναμείστο έργο έπειτα — παράδειγμα: οι άραιοι Έλληνες συγγραφείς — έτοι και στη μουσική, με τον κλασικό χαρακτηρισμό τα έργα που έγιναν με ήλεια πιά μορφή, που μένουν σαν υπόδειγμα, ή μουσική διακρίνουμε τρεις κυρίως περιόδους: η προκλασική, ήν κλασική και ή ρομαντική. ή προκλασική ή λογαριάζουμε, κάπως αβέβαια, ήλ ήλεια, ή, τι γράφτηκε πριν από τον μεγάλο ήρωνη Σεβαστιανό Μπάχ, που γεννήθηκε το 1685 και που ή έμφάνισή του σηματοώνει την άρχή της κλασικής περιόδου με τα τέλεια έργα του, που ή άπασχολήσαν όπως και τα έργα των κορυφαίων κλασικών άρτων. Η περίοδος αυτή το κλασισμού της μουσικής κλείνει με το Μότσαρτ για ν' άνοιξη μία άλλη εποχή, μία νέα περίοδος: ή έρωή ή ή περίοδος της ρομαντικής μουσικής που ήκαίνιαζε ο Μπετόβεν. Από δώ και πέρα, ή μουσική παίρνει μεγαλήτευση έλευθεσία που με την έντονη έκφρασή της ή άποκατάσταση την έλευτη ίσορροπία και τη στοιαστική ομορφία την κλασικών. Στο έξης, ή μουσική, κλοντας κάθε όψη με την παρόδοι του 19ου αιώνα, ή μες άπακλήψη τις φυσικές καταστάσεις, τις χαρές και τις λύπες του ανθρώπου, ή πάση πώ άνθρωπίνη πού. Άκολουθούσε, βέβαια, οι ρομαντικοί μουσικοί ή κλασικά πρότυπα, τις κλασικές φόρμες που άνρονόμησαν από τους προκατόχους τους, αλλά ή ήπλατώνουν και ή τις πλουτίσαν κι' έπί πλέον ή δημιουργήσαν νέες φόρμες και πλούσια γλώσσα.

Άλεξάνδρα Δαλαούνη

Kolynos

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΙΟ ΕΝΤΕΛΩΣ
ΝΕΑ όδοντόκρεμα
με τελείως **ΝΕΑ**
συστατικά, γεύσι και
μεγαλύτεραν
προστασίαν
έκυκλοφόρησεν εις όλον
τον Κόσμον με κατα-
πληκτικήν έπιτυχίαν.

ΚΑΘΕ ΚΟΜΦΟΣ ΑΝΔΡΑΣ...

Κάθε κομψός άνδρας, γνωρίζει πως το υποκάμισο άποτελεί το ήμισυ του παντός μιας φροντισμένης εμφάνισης. Αυτό προοι πρώτα για τον έαυτό του και αυτό παρατηρεί στους άλλους.

Τα χαρακτηριστικά του άφωτου υποκαμίσου είναι γνωστά. Το έρωσερό υφάσμα, ή φρέσκια έμφάνισι, ή χαρακτηριστική ταλάνισι και ή καλή ποιότης, που κάνει το υφάσμα να μην ξεχλωλώνει και να μην μπαίνει.

Ο κλασικός αυτός τύπος υποκαμίσου γίνεται μόνον με ποιότητες SANFORIZED, Πειραϊκής - Πατραϊκής.

Λεπτά, χρωματιστά, ριγέ ή ποικίλα χρώματα, για άμμιση ή από εμφάνισι, τα υποκάμισα από ποπλίνες SANFORIZED της Πειραϊκής - Πατραϊκής, ής σε πολλούς τύπους, χαρακτηρίζουν τον κομψό άνδρα.

Απόδειξις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ που παρέχει ή ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκομένη εικών δεικνύει την έν έργαστηρίω έπίδρασι επί δοκιμαστικής πλάκας της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ, επί καλλιεργήματος μικροοργανισμών του στόματος. Όπη χαραχθείσα επί του καλλιεργήματος έπληρώθη με ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Εικών Ν° 1) και άλλοι έπληρώθησαν με άλλας διεθνώς γνωστές όδοντοκρέμας (Εικών Ν° 2, 3).

Η πολύ καθαρά - περιοχή ή σχηματισθείσα γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ δεικνύει τον βαθμόν της προστασίας των όδόντων κατά της τερηδόνας. Αι άλλοι όδοντοκρέμας δεικνύουν την άνεπαρκή έπίδρασι.

Εικόνες, σταυρούς και διάφορα άλλα αντικείμενα θρησκευτικής εύλαβειας μπορεί να βρή κανείς σε απίθανες ποσότητες στα στενά δρομάκια της Λούρδης. Είναι τόσο πολλοί οι πιστοί που καταφθάνουν καθημερινώς εκεί που γρήγορα όλα αυτά γίνονται ανάσπαστα.

ΜΠΙΑΡΡΙΤΣ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

«Βασίλισσα των λουτροπόλεων» και «Λουτρόπολις των βασιλέων»: αυτό ήταν το όνομα του Μπιαρρίτς κατά τα τελευταία εκατό χρόνια. Και πράγματι, ένα πανόραμα όπως του Μπιαρρίτς και των βασικών άκτων δεν βρίσκει κανείς εύκολα. 'Απότομοι κι' απόκρημνοι υψώνονται οι βράχοι από τα καταγάλανα νερά, ενώ πιο πέρα απλώνεται σε μεγάλη έκταση η χρυσή άμμουδιά. Το Μπιαρρίτς άνοιξε τις πύλες του στο σύγχρονο τουρισμό κι' είναι σήμερα αφετηρία εκδρομών στις γύρω του περιοχές, που φημίζονται για την όμορφη και τη γοητεία τους, κάτω από την επιβλητική και γαλήνια σκιά των Πυρηναίων.

Πάνε ακριβώς εκατό χρόνια από την ημέρα που η Εδγενία ντε Μοντίχο, η άγότερα αυτοκράτειρα των Γάλλων, ήθελε στο Μπιαρρίτς. Και τόσο ενθουσιάστηκε με τις άκρογιαλιές του και τη μεγαλόπρεπη θέα του, ώστε το διάλεξε σαν το πιο αγαπημένο της μέρος διαμονής. 'Ετσι, από ένα μικρό ψαράδικο χωριό, το Μπιαρρίτς έγινε μία περίφημη λουτρόπολη πολυτελείας, στην οποία έρχονται διάσημοι ξένοι, με πρώτους τους βασιλιάδες. 'Από τότε βέβαια οι βασιλιάδες έγιναν κάπως σπανιότεροι, γι' αυτό και κάθε ξένος που πληρώνει καλά βρίσκει μεταχειρίσει βασιλιά. 'Αλλωστε, δεν μπορεί κανείς να θεωρήσει πια σήμερα το Μπιαρρίτς σαν κέντρο παραθερισμού μονάχα των διαφόρων κροίσων. 'Εχει βέβαια τεράστια ξενοδοχεία και πολυτελή σατά μέγαλα, αλλά και μέτριες οικογενειακές πανσιόν, που έχουν όλες τις ανέσεις και στίς οποίες ο ξένος νοιώθει σαν στο σπίτι του. Το ίδιο ευχάριστη είναι η διαμονή και στίς μικρές λουτρόπολεις που βρίσκονται κατά μήκος των βασικών άκτων: Μπαντάτ, Γκεταρ, Σαιν Ζάν ντε Λούθ, στα νότια του Μπιαρρίτς, και στίς 'Ανγκλέ, Καμπρετόν και 'Οσσεγκόρ, προς τα βόρεια. 'Οποιοδήποτε όμως κι' αν μείνει κανείς, για κανένα λόγο δεν πρέπει να χάσει έναν περίπατο μέσα στην πόλη του Μπιαρρίτς και κατά μήκος της παραλίας.

Όταν άρχισε να βροδιάζει, οι δρόμοι και στην πόλη και στην προκυμαία φωτίζονται με πολύχρωμα λαμπύρια. Είναι η ώρα που ξεχύνεται ο κόσμος στο δρόμο για να δει και να τον δουν. Στο «Καζίνο Μπελβίν» και στο «Καζίνο της Πόλεως» άρχίζει το παιχνίδι: η σφαίρα γυρίζει — ρουλέτα, μπακαράς...

'Από τους επισκέπτες του Μπιαρρίτς, πού ο αριθμός έρχονται οι Γάλλοι και δεύτεροι οι σπανοί. 'Ακολουθούν οι 'Αγγλοι και τέλος οι Περμανοί. 'Από την ένδυμασία είναι δυνατό να κρίνεις την εθνικότητα του κόσμου στη λουτρόπολη αυτή. Φορούν ό,τι φαντασθή κανείς και πιο άπίθανα ρούχα.

Πέντε χιλιόμετρα περίπου από το κέντρο της πόλεως βρίσκεται η Τομπέρτα. Μία ώρα με το πόδια, μέσα σ' ένα γραφικότατο τοπίο, 'Ο άνθρωπος περνά μπροστά από ωραία, παλιά κτήρια. Περνά επίσης από το «Σάμπρ ντ' Αρ» το «Δωμάτιο της 'Αγάτης», ένα βραχμάκι που με τον όγκο τους δίνουν την εντύπωση κροίσων. Περνά επίσης από το «Σάμπρ ντ' Αρ» το «Δωμάτιο της 'Αγάτης», ένα βραχμάκι που με τον όγκο τους δίνουν την εντύπωση κροίσων. Περνά επίσης από το «Σάμπρ ντ' Αρ» το «Δωμάτιο της 'Αγάτης», ένα βραχμάκι που με τον όγκο τους δίνουν την εντύπωση κροίσων.

Η «Επιτροπή Τουρισμού και 'Ερευνών» του Μπιαρρίτς οργανώνει συχνά γιορτές στο παραπλήσιο εκεί. Σ' αυτές μπορεί να θαυμάσει κανείς θαυμάσιες τουαλέτες, πανάκριβα κοσμήματα, όλη τη γυναικεία κομψότητα. Μεταξύ των δένδρων όμως μπορεί επίσης να δει ψησταριές και ανάμεσα στους θάμνους βαρέλια με κρασί.

Η γλώσσα που ακούει κυρίως κανείς είναι η βασκική, μία γλώσσα μυστηριώδης που και ο ένας λαός ακόμα πιο μυστηριώδης, γιατί η ιστορία του είναι άγνωστη. Στο Μπιαρρίτς, άλλωστε, είναι έκδηλα τα βασκικά έθιμα, οι λαϊκές γιορτές είναι βασκικές, το ίδιο και τα κοστούμια των ντόπιων. 'Ενα παιχνίδι γενικά διαδεδομένο είναι το «Φοντόν». Πρόκειται για ένα έθιμο παλαιό των Βάσκων που μπορεί να συγκριθεί με το τένις. 'Η μπάλα χτυπιέται με τη γροθιά ή με το ψάβητρο και κυλάει ρακέτα πάνω σ' έναν τοίχο όπου ένας άλλος παίκτης τη γυρίζει πίσω.

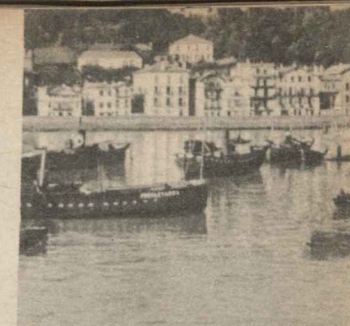

Το ωραιότερο μέρος του Μπιαρρίτς είναι ασφαλώς η πλάζ του. Τα νερά είναι ρηχά και άμωδη σε μεγάλη απόσταση μέσα στη θάλασσα. 'Από τις θεράντες των καφενείων της πλάζ ο επισκέπτης απολαμβάνει ένα υπέροχο θέαμα που ξεκουράζει το σώμα και την ψυχή.

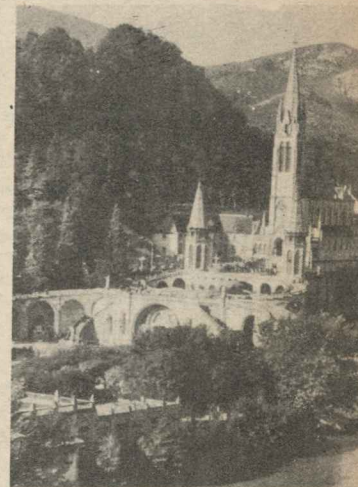
Καθιστάμενος Βάσκους βρίσκει κανείς μόνο στις όρεινες περιοχές. Στο Μπιαρρίτς υπάρχουν πολλά ταξιδιωτικά γραφεία που οργανώνουν ημερήσιες εκδρομές στη χώρα των Βάσκων όπου απολαμβάνει ο ξένος τα όμορφα τοπία της.

Το λεωφορείο — και τα λεωφορεία του Μπιαρρίτς είναι τελειοτάτου συγχρονισμού τύπου — ανησυχούν τις κορδέλες του βουνού, γλιστρά ανάμεσα στα φυλλώματα, περνά καλλιεργημένους άγρους και καθαρά, γραφικά αγροτικά σπιτάκια, βασκικής αρχιτεκτονικής. Οι επιγραφές δείχνουν ξένα, ακατανόητα ονόματα: Οδοστάρτς, Κάμπο, 'Ιπρσοσού, Χασπάρρεν...

Καθώς περνά από διάφορες τοποθεσίες και χωριά στέκει κι' οι επιβάτες κατεβαίνουν να θαυμάσουν μία εκκλησία, έναν πύργο. 'Ενας στενός δρόμος οδηγεί στο περίφημο σπήλαιο σταλακτιτών 'Οξσελάγια. 'Ο φύλακας της σπηλιάς παύει ένα κομμάτι και το ηλεκτρικό φως πλημμυρίζει το σταλακτιτικό δέντρος ένα φαντασμαγορικό λα τα χρώματα της ιδέας, έτσι που νομίζει κανείς ότι βρίσκεται σ' έναν άλλο, μαγικό κόσμο. Λίγο πιο πάνω το λεωφορείο σταματά σ' ένα όμορφο, από κάτω απλώνεται η Μπαγιόν, η όμορφη βασκική πόλη, με τα ιστορικά της μνημεία. 'Οι στέγες, τα καμπαναριά, όλα παίρνουν ένα χρυσό φως, η ατμόσφαιρα γίνεται πιο ζεστή. 'Από μια πεγή που είναι εκεί πίνουν νερό, πού, όπως λένε, έχει θαυματουργές ιδιότητες. Είναι δύσκολο να πη κανείς από πού παύει η αληθινή πίστι κι' από πού αρχίζει το εμπόριο στη Λούρδη. Μπαίνουν μέσα στη σπηλιά οι πιστοί, ο ένας πίσω απ' τον άλλον, φιλούν το βράχο, αφήνουν ένα στεφάνι λουλούδια ή άλλο άφιερώμα κι' ανάβουν τα κεριά τους. Ψηλά, πάνω στον βραχώδη τοίχο, κρέμονται δεκανίκια και μπασιτούνια ανθρώπων που ε-

Το άλλοτε ψαράδικο χωριό Σαιν Ζάν ντε Λούθ είναι σήμερα η πιο πολυσύχναστη λουτρόπολη.

Χιλιάδες κόσμου συρρέουν απ' όλα τα μέρη της γης για να προσκυνήσουν την Παναγία της Λούρδης

στά μέρη αυτά μπορούν να καταλάβουν πόσο αληθινή είναι η παροιμία αυτή.

'Εξ άλλου, η 'Ισπανία είναι κοντά. Τα ταξιδιωτικά γραφεία του Μπιαρρίτς οργανώνουν εκδρομές για το 'Ιρούν, τον 'Αγιο Σεβαστιανό ή για τα ισπανοβασκικά Πυρηναία, για καμμία ταυρομαχία ή για το μοναστήρι Λογιόλα, το μέρος που γεννήθηκε ο 'Ιγνάτιος Λογιόλα, ο ιδρυτής του τάγματος των 'Ιησουϊτών. Το μοναστήρι αυτό το ίδρυσαν εδώ και 400 χρόνια οι 'Ιησουϊτές.

'Ενας 'Ιησουϊτής μοναχός εξηγεί στους ξένους, γαλλικά συνήθως, την ιστορία του μοναστηριού, που είναι άρκετα ενδιαφέροντα.

Από το Μπιαρρίτς μπορεί κανείς να πάει στη Λούρδη. Είναι αλήθεια ότι η διαδρομή είναι άρκετα μεγάλη, πέντε ώρες περίπου, αλλά πάρα πολλοί ξένοι από τη λουτρόπολη πηγαίνουν στο φημισμένο αυτό προσκύνημα. Κατά την παράδοση, η Παναγία εμφανίστηκε σ' ένα κοριτσάκι, τη Βερναδέττη, εδώ κι' εκατό περίπου χρόνια, μέσα στο σπήλαιο που είναι σήμερα το προσκύνημα. 'Από τότε αναριθμητοί πιστοί απ' όλο τον κόσμο έρχονται στη Λούρδη για να προσκυνήσουν. Παντού είναι εκτεθειμένα άφιερώματα και σουβενίρ για τους επισκέπτες, και πολλά απ' αυτά είναι αληθινά καλλιτεχνήματα. 'Από μια πεγή που είναι εκεί πίνουν νερό, πού, όπως λένε, έχει θαυματουργές ιδιότητες. Είναι δύσκολο να πη κανείς από πού παύει η αληθινή πίστι κι' από πού αρχίζει το εμπόριο στη Λούρδη. Μπαίνουν μέσα στη σπηλιά οι πιστοί, ο ένας πίσω απ' τον άλλον, φιλούν το βράχο, αφήνουν ένα στεφάνι λουλούδια ή άλλο άφιερώμα κι' ανάβουν τα κεριά τους. Ψηλά, πάνω στον βραχώδη τοίχο, κρέμονται δεκανίκια και μπασιτούνια ανθρώπων που ε-

δαν τη θεραπεία τους από τη θαυματουργή δύναμη της Μητέρας του Θεού.

Για το μυστήριο της Λούρδης, όπως και άλλων θαυματουργών προσκηνημάτων, μπορούμε να επαναλάβουμε μία περίφημη φράση του ποιητή Φράνς Βέρφελ: «Για κείνον που πιστεύει καμμία εξήγηση δεν είναι αναγκαία. Για κείνον που δεν πιστεύει καμμία εξήγηση δεν είναι δυνατή».

'Αντίθετα με τις 'Αλπες, τα Πυρηναία δεν έχουν φοβερές κορυφές ή κοιλάδες. Μοιάζουν μάλλον μ' ένα ήπιο πεδίο, που δεν παρουσιάζει την αγριότητα των άλλων βουνών, αλλά δίνει ένα αισθημα ήρεμίας και γαλήνης. 'Ενα μέρος που ιδιαίτερα επισκέπτονται οι ξένοι από το Μπιαρρίτς είναι το Γκαβαρνί, με τους περίφημους καταφράκτες του, στους οποίους πηγαίνει κανείς με ζώα. 'Εκει μάλιστα κοντά, υπάρχει και ένα άναρρωτήριο, ένα οίκημα ξεκουράσματος. Γενικά το τοπίο είναι τόσο γοητευτικό και τόσο ωραίο ώστε νοιώθει κανείς την ανάγκη να μείνει και περισσότερο.

Οι βραδυνές του καλοκαιριού στο Μπιαρρίτς είναι υπέροχες, ιδίως όταν η σελήνη ολύνει τις άσημένιες ακτίνες της στην επιφάνεια της θάλασσας, που μοιάζει τότε μ' άγλυτο χρυσάφι, καθώς φλοισβίζει στην άμμουδιά. Είναι ένα όνειρο που παραμυθιέται το θέαμα. 'Αναφέραμε παραπάνω ένα βασικό γνωμικό. 'Αναφέραμε κι' ένα άλλο: «'Οποιος θέλει να γνωρίσει την άρχαία θρησκεία της γης ας έρθει στη χώρα των Βάσκων. Οι βασικές άκρογιαλιές είναι σαν μία δημοσιονομία, που κάθε βράδυ εμφανίζεται με τοιαύτα χορού και μ' ένα κομμάτι από άστραφτερό άστρα».

ΤΟ ΞΗΡΟ ΔΕΡΜΑ...

Η ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ αποτελεί την κυριότερη φροντίδα κάθε γυναίκας. Τα γραμμάρια, που έχουνται κάθε μέρα στην αισθητική, το μακιγιάζ, την ευχέλωση. Έχετε ξερό δέρμα; Έχετε λιπαρό δέρμα; Έχετε ρυτίδες; Έχετε παλινδρομίες, μπιμπίλια, ακμή; Όλα αυτά σας στενοχωρούν, σας απασχολούν συνεχώς.

Η επιδερμίδα αποκαλύπτει κατ' αρχήν την προσωπικότητά σας τη φυσική και την ηθική. Ωραίο δέρμα σημαίνει καλή υγεία, καλή διάθεση, άριστη οργανική ισορροπία. Άσχημο δέρμα σημαίνει αρρώστια, άγνοια, στενοχώρια, κακή διατροφή.

Και είναι πασιφανές ότι ένα μαραμένο δέρμα σημαίνει γηραιά, σημαίνει πρόσωπο, όχι έλκυστικό, έστω κι' αν είναι όμορφο. Η επισημότητα έχει κάνει προόδους στο σημείο αυτό. Σήμερα, δεν μπορούν να υπάρχουν δερμάτα ξηρά, που προκαλούν ρυτίδες, ούτε λιπαρά δερμάτα, που γίνονται ατρία όλων των κακών. Χρειάζεται να αγωνισθώ για να διατηρήσετε το δέρμα σας, όσο πιο πολύ μπορείτε, σε καλή κατάσταση.

Με πιο τρόπο; Θα το δείτε. Ας επισκεφθώ με το δερματολόγο, γιατί ο αυτόν πρέπει να πει, αν οι φροντίδες σας δεν δίνουν την επιδερμίδα σας.

Ο δερματολόγος είναι ένας γιατρός που έχει σπουδάσει όχι μόνο το ιδιαίτερο πεδίο δράσεώς του, αλλά επίσης, δι' αφορά το στομάχι, τα έντερα, τους ενδοκρινείς αδένες και τη νεύρα.

Η επιδερμίδα, άλλωστε, δεν είναι μία απλή επένδυση, που προστατεύει τα όργανα του σώματος, είναι κάτι πολύ καλύτερο και βαθύτερο. Καταλαμβάνει μία επιφάνεια περίπου ενάμιση τετραγωνικού μέτρου στο ανθρώπινο σώμα.

Το πάχος του κυμαίνεται από ένα ως δύο χιλιοστά και φτάνει τα τέσσερα στον τράχηλο, τα δύο ή τρία στις παλάμες και στις πατούσες (ή φύσι προέβλεπε τα πάντα!).

Ο δερματολόγος θέτει στον έαυτο του όλα τα προβλήματα, μπροστά σ' ένα δέρμα σε κακή κατάσταση. Έξετάζει το αίμα, την ποιότητα του δέρματος, το πεπτικό σύστημα κι' ακόμα τη ψυχική κατάσταση της εξετασμένης.

Σήμερα, μόνον ο δερματολόγος μπορεί να μάς πει, γιατί ή κ. Όλμπια Φ. έχει ξηρό δέρμα σε σημείο, που φαίνεται σκληρό, όταν κοιμάται, παρ' όλον ότι είναι μόνο είκοσιεννέα χρόνων.

Η κυρία αυτή, αποφάσισε να κάνει θεραπεία, για να μη φαίνεται έδωρητα, όταν θα γίνει σαράντα. Σας παρουσιάζουμε έδω τον περιεγγο διάλογο του γιατρού και της κυρίας Όλμπιας Φ., που μάς δεικνύει ότι το ξηρό δέρμα δεν είναι απλώς μία αντισθητική ανωμαλία, αλλά αντιστοιχεί σε μία βαθιά διαταραχή του οργανισμού.

Ερώτησις: Από πότε έχετε ξηρή επιδερμίδα; Από παιδί ή αργότερα; Απάντησις: Μάλιστα, από δεκατέσσερα χρόνια μου είχα πιο πολλές ρυτίδες από σήμερα. Τι σως, γιατί ή μαμά μου με υποχρέωνε να πλένω το πρόσωπό μου κάθε πρωί με νερό και σαπούνι. Με τί σαπούνι; Κοινό ή ειδικό για το πρόσωπο;

— Α, όχι ειδικό... Τότε, ήταν ο πόλεμος... — Από κληρονομικής απόψεως, ο πατέρας και ή μητέρα σας είχαν ξηρό δέρμα; — Όχι, πολύ. Αλλά ή μάμια μου ήταν Αγγλίδα και είχε πολύ λεπτή επιδερμίδα... — Τί έπινε έχετε; — Ένα και πενήντα όκτω. — Πόσο ζυγίζετε; — Σαρανταοκτώ κιλά.

— Πολύ λίγο. Άλλοτε είσατε πιο παχειά; — Μετά τους τοκετούς μου ζύγισα πενήντα δύο με πενήντα τρία κιλά. — Κάνετε καμιά κούρα, για ν' αδυνατίσετε; — Όχι, γιατρέ. — Κάνετε ποτέ μασάζ του προσώπου; — Στο πρόσωπο, ποτέ! — Πόσων ετών είσατε; — Είκοσιεννέα. — Από απόψεως διατροφής, ποιές είναι οι συνήθειές σας; Τρώτε γρήγορα; — Μάλιστα. — Σε πόση ώρα; Πέντε, δέκα λεπτά; — Είναι δύσκολο ν' απαντήσω. Έχω δυό παιδιά και ασχολούμαι μαζί τους, όταν τρώω. Πάντως τρώω πολύ γρήγορα, ιδίως όταν είμαι μόνη. — Ναί, αλλά αν μου λέτε, ότι έχετε είκοσι λεπτά στη διάθεσή σας και ότι μασάζετε όλη αυτή την ώρα, δεν υπάρχει κακό. Αυτό, που βλέπτε είναι ο σπασμωδικός τρόπος, που τρώτε. Αφού ασχολείστε με τα παιδιά την ώρα αυτή, ασφαλώς μασάζετε πολύ λίγο και το ζήτημα αυτό είναι ύψιστης σημασίας. Όταν φάτε αίσθανεστε την ανάγκη να κοιμηθήτε μετά;

— Όχι, ποτέ, ούτε και όταν μπορώ να το κάνω, στις διακοπές, παραδείγματος χάριν ή όταν δεν έχω τίποτα να κάνω. — Το πεπτικό σας σύστημα λειτουργεί κανονικά; — Όχι. — Αναγκάζεστε να παίρνετε καθαριστικά; — Ναί, παίρνω ένα έλαφρό καθαριστικό. — Δοκιμάσατε να εγκαταλείψετε αυτή τη συνήθεια; — Όχι. — Αναγκάζεστε να παίρνετε καθαριστικά; — Ναί, παίρνω ένα έλαφρό καθαριστικό. — Δοκιμάσατε να εγκαταλείψετε αυτή τη συνήθεια;

— Όχι, γιατί δοκίμασα ένα σωρό άλλους τρόπους, όπως μασάζ, κομπρέσες, χωρίς αποτέλεσμα. — Περιέργω. Όταν κάνω αυτή την ερώτησις στις πελάτισσές μου, όλες μου δίνουν την ίδια απάντησι. Όλες έχουν ένα είδος εχθρότητας σε κάθε άλλο μέσον, εκτός απ' το καθαριστικό. — Μα γιατρέ, εγώ θα ήθελα εύχαριστώ να το απορρίψω, αλλά σας δεβαώ ότι μου είναι απολύτως απαραίτητο.

— Το κακό στις κοινές αποκαταστάσεις της λειτουργίας του εντέρου είναι ότι όλες είναι βραδείας ενεργείας, κορυφαίες και αποβαρυντικές. Με το καθαριστικό, το αποτέλεσμα είναι ταχύ. Αλλά ως συνεχίζουμε τις ερωτήσεις. Είχατε ποτέ ανωμαλίες του ήπατος; — Όχι, έχω γερό σπυκτό, ούτε τ' αυγά, ούτε ή σκολιά με πειράζον. — Έχετε λοιπόν καλό στομάχι και δύστροπο έντερο. Πείτε μου τώρα, στο γυναικολογικό τομέα έχετε τίποτα ιδιαίτερο να σημειώσετε; — Όχι, είμαι απολύτως εντάξει. — Σε ποιά ηλικία σας ήρθε ή περίοδος; — Στις δεκατρία μου χρόνια. — Πώς ήταν; Με πόνο; — Όχι, χωρίς πόνο. — Και από τότε είναι κανονική κάθε είκοσι οκτώ μέρες; — Ναί. — Πόσο διαρκεί; — Τέσσερες μέρες. — Αισθανόσαστε άσχημα, όταν περιμένατε παιδί;

— Όχι, αλλά είχα άσχημα δερμάτα, όπως συνήθως. Το δέρμα μου έφτιαξε μόνο για λίγες ώρες μετά τον τοκετό. — Έχετε εννοήσεις στη σπονδυλική σας στήλη; Είναι πολύ σημαντικό αυτό. — Ναί. — Πώς το καταλάβατε;

— Μία μέρα έπεσα από ένα σκαλοπάτι. Πάει να μήνα υπέφερα πολύ, δεν κοιμόμουν και, αλλά δεν το απέδωσα στο πόσιμο. Έπειτα πηγαίνα στο γιατρό, που ανέκάλυψε πως είχαν μετατασθή μερικοί σπόνδυλοι. — Τι θεραπεία σας έκανε; — Έπι δύο μήνες έκανα μασάζ, για να ξαναστή θέσι τους οι σπόνδυλοι. Πήρα και ασπιρίνη. Τώρα είμαι καλά. — Έπειτα απ' αυτό το ατύχημα, το δέρμα σας άλλαξε; — Όχι, αλλά όταν μου πονάει ή μέση, το δέρμα μου χειροτερεύει. — Τποφέρετε από το κρύο, τη θερμότητα, χιόνι;

— Ναί, το δέρμα μου είναι καλύτερο το καλοκαίρι και ιδίως στον ήλιο. Το χειμώνα είναι χειρότερο. Ένώ το καλοκαίρι μαυρίζω όμορφα και το δέρμα μου δελτιώνεται. — Κονιάτε συνήθως; — Βέβαια, δεν υποφέρω το κρύο. — Σας άρεσε να κάθεστε κοντά στη φωτιά, όταν είσατε μικρή; — Ναί, γιατρέ, αλλά μην ξεχνάτε ότι ήταν χειμώνας, έκανε κρύο. — Πόσες ώρες κοιμάσθε το βράδυ; — Γενικά κοιμάμαι όκτω - δέκα ώρες. — Ξυπνάτε τη νύχτα; — Πολύ σπάνια. — Όνειρεύεστε πολύ; Και ιδίως στην άκρη του ύπνου σας, όταν πρόκειται να ξυπνήσετε στη μέση της νύχτας; — Στη μέση της νύχτας. — Βλέπετε διάφορα όνειρα ή έχετε σπασμούς το ίδιο στον ύπνο σας; — Βλέπω τα ίδια όνειρα. Φοβάμαι, έχω άγνια στον ύπνο μου, γιατί όλο θέλω να σταματήσω κάτι που δεν καταρθώνω. — Όταν ξυπνήσετε, προσπαθείτε να τα ξεγρήσετε;

— Όχι, προτιμώ να τα ξεχάσω. — Είναι στο χαρακτήρα σας να έχετε άγνια; — Ναί, και όσο πάω χειροτερεύω. — Πίνετε πολύ νερό; — Όχι, γιατί δεν το χωνεύω καλά. Μου φάνηκε έκζεμα. — Και το θαλασσινό νερό, το ίδιο; — Όχι, καθόλου. — Τί καλλυντικά μεταχειρίζεσθε; — Ένα λιπαρό ντεμακιγιάντ το βράδυ κι' ένα τονωτικό το πρωί. — Και για μακιγιάζ; — Μεταχειρίζομαι ένα χρωματισμένο γαλάκτωμα ενός μεγάλου ινστιτούτου καλλονής. — Επομένως χρησιμοποιείτε κάθε μέρα ένα καλλυντικό, που μαλακώνει και λιπαίνει το δέρμα. — Ναί, γιατί δεν μου άρεσει το άσπρο δέρμα. Μου άρεσει να έχω μία χρυσή απόχρωση.

Ας περάσουμε τώρα στη μελέτη του γιατρού για την εξέταση του δέρματος της κ. Όλμπιας Φ. Ο γιατρός φέρνει κοντά στο πρόσωπο της μία λάμπα πολύ δυνατή. Με τα χέρια το ψηλαφεί, για να διαπιστώσει την ελαστικότητά του και το εξέτάζει με τη βοήθεια ενός φακού. Το σημάδι του είναι ότι αν δεν φροντίσει να θεραπεύσει το δέρμα της ή πελάτισσά του κινδυνεύει να ρυτιδωθεί αντισθητικότητας σε λίγα χρόνια. Της εξετάζει ακόμα τα νύχια, αφού βγάλει τα μανόν, τα μαλλιά και τα μάτια.

— Κυρία μου, καταλήγει. Όλα όσα είπατε στο νευρικό σας σύστημα και έστε υπεύθυνη ότι μπορούσατε να είχατε μίαν ήπατική πάθηση, η λειτουργία του εντέρου ή γυναικολογικές διαταραχές, που συντείνουν στην αποξήρανση του δέρματος, αλλά δεν έχετε καμιά οργανική πάθηση. Μόνο κακή λειτουργία του παρασυμπαθητικού συστήματος. — Είναι στο χέρι σας να μην αναστατώνεστε επάνω άρρώστιας ένα παιδί ή επειδή διαφωνήσατε με τον άνδρα σας. — Αλλά, γιατρέ, όλες οι γυναίκες έχουν τις ίδιες έννοιες κι' όμως το δέρμα τους είναι άριστο. — Ναί, αλλά εκείνες έχουν άλλον αντίτυπο, ίσως ή λιπαρή επιδερμίδα! Έσείς, αν θέλετε να γυμναστήτε, πρέπει να αλλάξετε τρόπο ζωής, σάφους και διατροφής. Μην αταραπάσθε. — Ας χωρίσουμε τους τρόπους θεραπείας σε τρεις τομείς:

ΠΡΩΤΑ - ΠΡΩΤΑ ΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ: Κάθε μήνα θα επιθεωρήτε τη λειτουργία των εσωτερικών σας: είναι μεγάλης σημασίας. — Αν είναι ανεπαρκής ή περίοδός σας θα συμβουλευθήτε το γυναικόλογο, που θα σας υποβάλει σε θεραπεία, αν χρειαστή. — Απαγορεύεται απολύτως να πίνετε καφέ, τσάι, αλκοόλ. — Αν δεν με ακούσετε κινδυνεύει το δέρμα σας. — Πρέπει απαραίτητως να κοιμάσθε. Έστω κι' αν έπινος δεν είναι βαθύς, ξεκουράζεται το νευρικό σας σύστημα. — Είναι προτιμότερο να παίρνετε ένα κατευναστικό φάρμακο, παρά να μην κοιμάσθε. — Σημαντικό επίσης είναι το θέμα του φαγητού. — Δεν έχετε να τρώτε σε κανονικές ώρες, άφρα και μασώντας προσεκτικά την τροφή και αν δεν φροντίσετε επίσης να έχετε δόντια ήγιη, είναι καλύτερα να σταματήσετε τις προσπάθειες για ν' αποκτήσετε δέρμα κανονικό.

ΕΠΕΙΤΑ ΤΗΝ ΚΤΡΙΩΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ: Στη διατροφή σας πρέπει να επιδιώκετε να καταναλώσετε πολλή βιταμίνη Α. Οι τροφές που περιέχουν βιταμίνη Α είναι το ωμό βούτυρο, ο κρόκος του αυγού, τα ψάρια, τα τυριά, οι όμιες σαλάτες, τα πράσα, το καλιμποκαλέντρο, τα σπρέι. Τα πράσα λαχανικά που περιέχουν καροτίνη, είναι άριστα για σας. Άλλωστε τα λαχανικά καταναλώνουν τη λειτουργία του παχέος εντέρου. — Απύθετα, ν' αποφεύγετε τα μαγειρεμένα λίπη. — Να προτιμάτε το άγνο λάδι. — Αν μπορήτε το χειμώνα να παίρνετε και μουρουνέλαιο.

ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ: Κάθε πρωί να βρέχετε το πρόσωπό σας με καθαρό, χλιαρό, βρόχινο νερό επί πέντε λεπτά, βουτώντας ένα μπαμπάκι στο νερό αυτό. Το βράδυ, αν το δέρμα σας είναι κορυφασμένο, επαναλάβετε αυτό το μπάνιο της επιδερμίδας σας. — Αν δεν είναι εύκολο να βρείτε νερό βρόχινο, θέτοντας λίγη σόδα. Αφού το βράσετε προσθέστε με πολύ λιπαρό γαλάκτωμα. — Το ζήτημα του σαπουνιού είναι πολύ σπουδαίο. — Να χρησιμοποιήτε μέρα παρά μέρα ένα σαπούνι που είναι να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Μία επίσκεψις στο δερματολόγο για τη διαπίστωση των αιτίων που δημιουργούν το ξηρό δέρμα και ο τρόπος της θεραπείας του

νομιάς, που συντείνουν στην αποξήρανση του δέρματος, αλλά δεν έχετε καμιά οργανική πάθηση. Μόνο κακή λειτουργία του παρασυμπαθητικού συστήματος. — Είναι στο χέρι σας να μην αναστατώνεστε επάνω άρρώστιας ένα παιδί ή επειδή διαφωνήσατε με τον άνδρα σας. — Αλλά, γιατρέ, όλες οι γυναίκες έχουν τις ίδιες έννοιες κι' όμως το δέρμα τους είναι άριστο. — Ναί, αλλά εκείνες έχουν άλλον αντίτυπο, ίσως ή λιπαρή επιδερμίδα! Έσείς, αν θέλετε να γυμναστήτε, πρέπει να αλλάξετε τρόπο ζωής, σάφους και διατροφής. Μην αταραπάσθε. — Ας χωρίσουμε τους τρόπους θεραπείας σε τρεις τομείς:

ΠΡΩΤΑ - ΠΡΩΤΑ ΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ: Κάθε μήνα θα επιθεωρήτε τη λειτουργία των εσωτερικών σας: είναι μεγάλης σημασίας. — Αν είναι ανεπαρκής ή περίοδός σας θα συμβουλευθήτε το γυναικόλογο, που θα σας υποβάλει σε θεραπεία, αν χρειαστή. — Απαγορεύεται απολύτως να πίνετε καφέ, τσάι, αλκοόλ. — Αν δεν με ακούσετε κινδυνεύει το δέρμα σας. — Πρέπει απαραίτητως να κοιμάσθε. Έστω κι' αν έπινος δεν είναι βαθύς, ξεκουράζεται το νευρικό σας σύστημα. — Είναι προτιμότερο να παίρνετε ένα κατευναστικό φάρμακο, παρά να μην κοιμάσθε. — Σημαντικό επίσης είναι το θέμα του φαγητού. — Δεν έχετε να τρώτε σε κανονικές ώρες, άφρα και μασώντας προσεκτικά την τροφή και αν δεν φροντίσετε επίσης να έχετε δόντια ήγιη, είναι καλύτερα να σταματήσετε τις προσπάθειες για ν' αποκτήσετε δέρμα κανονικό.

ΕΠΕΙΤΑ ΤΗΝ ΚΤΡΙΩΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗ: Στη διατροφή σας πρέπει να επιδιώκετε να καταναλώσετε πολλή βιταμίνη Α. Οι τροφές που περιέχουν βιταμίνη Α είναι το ωμό βούτυρο, ο κρόκος του αυγού, τα ψάρια, τα τυριά, οι όμιες σαλάτες, τα πράσα, το καλιμποκαλέντρο, τα σπρέι. Τα πράσα λαχανικά που περιέχουν καροτίνη, είναι άριστα για σας. Άλλωστε τα λαχανικά καταναλώνουν τη λειτουργία του παχέος εντέρου. — Απύθετα, ν' αποφεύγετε τα μαγειρεμένα λίπη. — Να προτιμάτε το άγνο λάδι. — Αν μπορήτε το χειμώνα να παίρνετε και μουρουνέλαιο.

ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ: Κάθε πρωί να βρέχετε το πρόσωπό σας με καθαρό, χλιαρό, βρόχινο νερό επί πέντε λεπτά, βουτώντας ένα μπαμπάκι στο νερό αυτό. Το βράδυ, αν το δέρμα σας είναι κορυφασμένο, επαναλάβετε αυτό το μπάνιο της επιδερμίδας σας. — Αν δεν είναι εύκολο να βρείτε νερό βρόχινο, θέτοντας λίγη σόδα. Αφού το βράσετε προσθέστε με πολύ λιπαρό γαλάκτωμα. — Το ζήτημα του σαπουνιού είναι πολύ σπουδαίο. — Να χρησιμοποιήτε μέρα παρά μέρα ένα σαπούνι που είναι να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

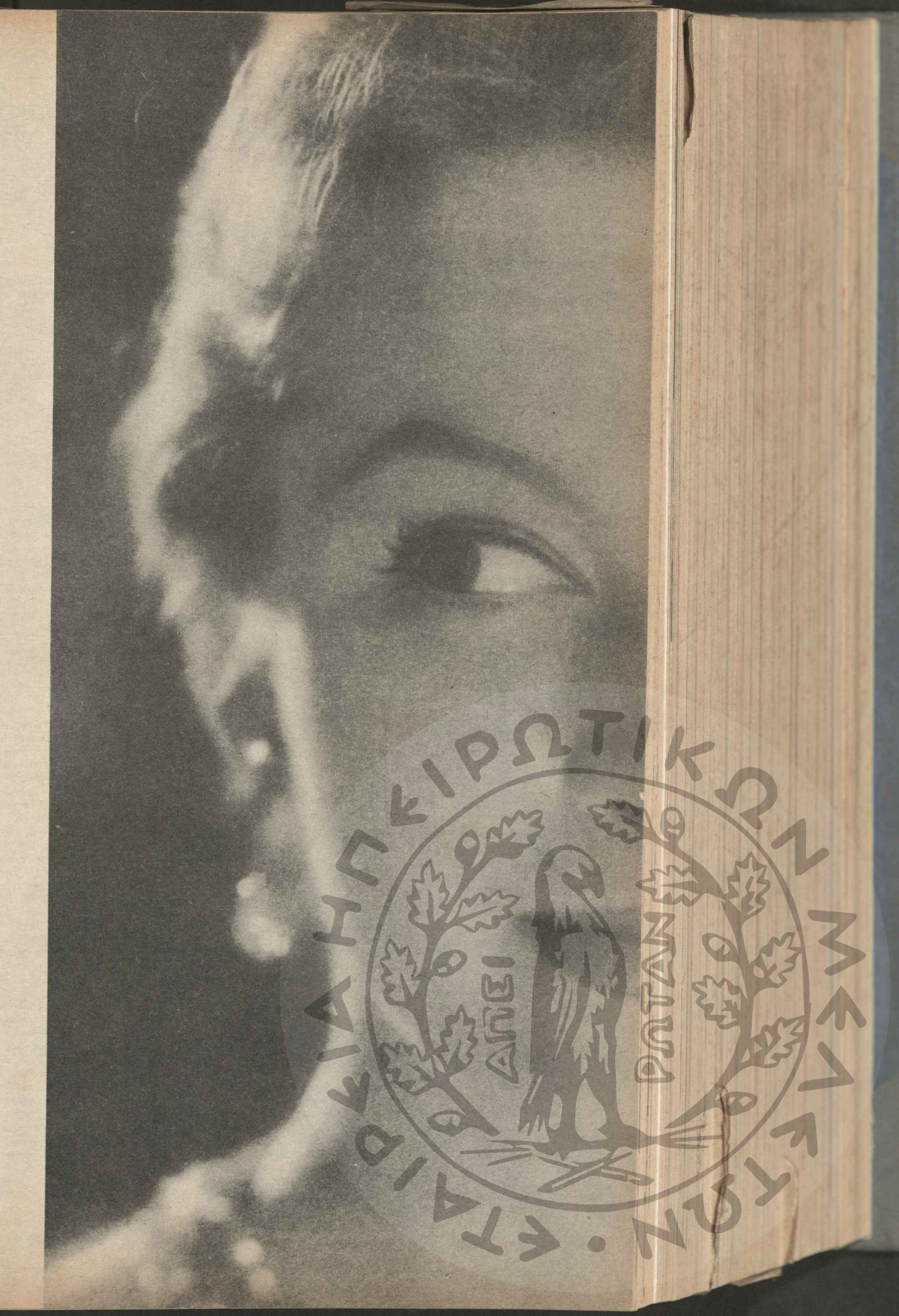
Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

Η ιστορία αυτή εξέτασι μάς διδάξε πολλά πράγματα. Με την έγκαιρη διαπίστωση, ή ανωμαλία ή αντισθητική εμφάνισι των πρόωρων ρυτίδων, που έπρεπε να τρέφεται εξωτερικά. Σας συνιστώ τις κρέμες με βάση τα ζωικά λίπη καθώς και τα φυτικά. Κάθε δεύτερη βραδιά, αφού ντεμακιγιαζώσθε, να βάξετε μία κρέμα, που να περιέχει βιταμίνη Α.

«Πρέπει να εξομολογηθώ το παρελθόν μου;»

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟ ΕΥΤΥΧΙΑΣ, ΜΙΑ ΩΡΑ ΝΤΡΟΠΗΣ!..

Στην τρυφερότητα και στον έρωτά του
μην αντιπαράξετε ένα συχαμερό ψέμα!..

«Σας γράφω γεμάτη αγωνία. Από την απάντησή σας εξαρτάται η απόφαση, που θα πάρω. Μόνη μου δεν μπορώ. Γνώρισα τον Άρη, πριν έξη μήνες. Άμέσως τον θαύμασα για το παρόσημό του, για τους ευγενικούς του τρόπους, για το σεβασμό, με τον οποίο μιλάει για τη μητέρα του, και για τον τρόπο, που αντιμετωπίζει τον έρωτά και το γάμο. Ήταν αντανάηθηκα πολλές φορές. Σιγά - σιγά άρχισα να τον αγαπώ. Έπειτα, έδω και δυο μήνες, που ζήτησε να παντρευτούμε. Ταράχτηκα τόσο πολύ... Του είπα «ναί» και ήμουν ευτυχισμένη. Ταράχτηκα, αβεβαιότητας και ντροπής. Γιατί, πρέπει να σας το πω, δεν ήμουν αυτή που νομίζει ο Άρης. Πριν τον γνωρίσω, αγαπούσα κάποιον υποχώρησα στις απαιτήσεις του. Έπειτα, ξαφνικά, έφυγε για την Αυστραλία και δεν μου ξανάγραψε έδώ και τέσσερα χρόνια. Τώρα δεν θέλω να χάσω τον Άρη. Τι να κάνω; Με πιάνει φρίκη, όταν σκέπτομαι πως με νομίζει. Δεν μπορώ να εξακολουθήσω να τον εξαπατώ. Είναι τρομερό!

«Αλλά, όταν σκέπτομαι πως του λέω την αλήθεια, βλέπω το πρόσωπό του να γίνεται μαρμαρίνο, όπως το έχω δει να γίνεται, όταν μιλάει για πράγματα, που απεχθάνεται. Και δεν μπορώ να υποφέρω το παγωμένο αυτό βλέμμα, που θα με καταδικάσει για πάντα!...»
«Ακόμα κι' αν δεν με διώξει φοβάμαι πως δεν θα είναι πιά ο ίδιος. Βοηθήστε με! Τι να κάνω; Είμαι απελπισμένη...»

«Όλα Ν.»

Η ΣΙΩΠΗ ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΝΗ ΑΛΗΘΙΝΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ

Είναι εύκολο να φαντασθώ την αγωνία σας. Μοιάζετε σαν πνιγμένη, που θέλει να βρεθεί απ' τα μαλλιά της για να σωθεί. Πόσες και πόσες κοπέλλες, δεν μου έχουν στείλει την ίδια απεγνωσμένη κραυγή... Τα γράμματα, που παίρνω κάθε μέρα, έχουν ένα μεγάλο ποσοστό αυτής της κατηγορίας και συνεχώς αυξάνει.

Πρόκειται για ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα που πρέπει να απασχολήσει τους κοινωνιολόγους, τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και κάθε εισυνειδητό άνθρωπο.

Η κοπέλλα, που προσφέρει την αγνότητά της στον άνδρα, που αγαπά, είναι κατακοίτη; Έκείνος, που δεν ε-πανορθώνει το λάθος του πρέπει να θεωρηθεί ένοχος; Κι' έπειτα, ο άλλος, εκείνος, που την αγαπά αληθινά πρέπει να ξεταχθεί το παρελθόν της ή όχι;

Τα ερωτήματα αυτά, στη χώρα μας τουλάχιστον, θα εξακολουθήσουν να μένουν αναπάντητα για πολύ καιρό.

Οι ελκρινείς κοπέλλες, που κάνουν το λάθος αυτό, την ώρα εκείνη δεν σκέπτονται να εξαπατήσουν κανένα. Πιστεύουν κατ' αρχήν ότι ο άνδρας, που αγαπούν, θα τις παντρευτεί και ότι δεν θ' ανακίνησει κανένα ζήτημα. Κι' όταν συμβεί να τις εγκαταλείψει αυτός, δοκιμάζουν στον έαυτό τους πως σ' εκείνον που θα βελήση να τις παντρευτεί, θα όμολογήσουν τα πάντα με τιμωρία, έστω κι' αν διακινδυνεύουν να τον χάσουν όριστικά.

Κι' όμως, σπάνια συμβαίνει αυτό. Σ' αυτό τον ελκρινή και τιμω άνδρα, που τον πλύνει με αγάπη το χέρι, για όλη τη ζωή, διατάζουν να όμολογήσουν αυτό, που τις κάνει να ντρέπονται φοβερά και που πιθανόν να τον κάνει να τις εγκαταλείψει.

Και τώρα; Το πελώριο, το τρομα-

κτικό ερωτηματικό όρθώνεται μπροστά τους.
«Η γνώμη μου είναι πως πρέπει να δώσουμε τόρμα σ' αυτή την απελπιστική αβεβαιότητα. Η γνώμη μου είναι επίσης ότι δεν μπορείτε να χτίσετε την ευτυχία σας, ούτε να θεμελιώσετε την αγάπη σας και το γάμο σας πάνω σ' ένα τέτοιο ψέμα. Αν αποφασίσετε να παντρευτείτε, χωρίς να του πείτε τίποτα, είναι πολύ πιθανόν, ο άνδρας σας να αντιληφθεί τη σκιά, που σκεπάζει το βλέμμα σας και που, χωρίς να το θέλετε, θα έρχεται όλο και πιο συχνά στο μέτωπό σας. Όλο σας το είναι, η φωνή σας, οι κινήσεις σας θα σας προδίνουν κάθε στιγμή. Αν ο Άρης σας είναι προικισμένος με εξυπνάδα κι' ευαίσθησία, άσφαλώς δεν θ' άρνηση να σας ρωτήσει: - Τι έχεις. «Όλα; Κι' εσείς θα πείτε: - Τίποτα! - Αλλά μέσα σ' αυτό το τίποτα, θα υπάσχον «όλα». Η κοινωλιασμένη σας συνείδηση, η ματωμένη σας καρδιά, η ντροπή του ψέματος, και η επιθυμία της αλήθειας θα φοντώσουν μέσα σας πιο ζωηρά, μέχρι να σας το το έτιπας θα πέση ανάμεσά σας. Ανάμεσα στον άνδρα σας και σ' εσάς, θα έχετε σκοτεινή την ελευθερία εκείνη ανταλλαγή των σκέψεων που πηγαίνουν κατ' ευθείαν από τον ιστό της αιώνας αγάπης. Για να ξαναβρείτε την ευτυχισμένη ελευθερία της καθαφής συνείδησής, θα έχετε να καταγωνιάστε το ψέμα αυτό στα άδυτα της ψυχής σας και να το σκεπάζετε με μια βαρειά πέτρα, από πάνω. Θα μπορούσατε,

κιτικό ερωτηματικό όρθώνεται μπροστά τους.
«Η γνώμη μου είναι πως πρέπει να δώσουμε τόρμα σ' αυτή την απελπιστική αβεβαιότητα. Η γνώμη μου είναι επίσης ότι δεν μπορείτε να χτίσετε την ευτυχία σας, ούτε να θεμελιώσετε την αγάπη σας και το γάμο σας πάνω σ' ένα τέτοιο ψέμα. Αν αποφασίσετε να παντρευτείτε, χωρίς να του πείτε τίποτα, είναι πολύ πιθανόν, ο άνδρας σας να αντιληφθεί τη σκιά, που σκεπάζει το βλέμμα σας και που, χωρίς να το θέλετε, θα έρχεται όλο και πιο συχνά στο μέτωπό σας. Όλο σας το είναι, η φωνή σας, οι κινήσεις σας θα σας προδίνουν κάθε στιγμή. Αν ο Άρης σας είναι προικισμένος με εξυπνάδα κι' ευαίσθησία, άσφαλώς δεν θ' άρνηση να σας ρωτήσει: - Τι έχεις. «Όλα; Κι' εσείς θα πείτε: - Τίποτα! - Αλλά μέσα σ' αυτό το τίποτα, θα υπάσχον «όλα». Η κοινωλιασμένη σας συνείδηση, η ματωμένη σας καρδιά, η ντροπή του ψέματος, και η επιθυμία της αλήθειας θα φοντώσουν μέσα σας πιο ζωηρά, μέχρι να σας το το έτιπας θα πέση ανάμεσά σας. Ανάμεσα στον άνδρα σας και σ' εσάς, θα έχετε σκοτεινή την ελευθερία εκείνη ανταλλαγή των σκέψεων που πηγαίνουν κατ' ευθείαν από τον ιστό της αιώνας αγάπης. Για να ξαναβρείτε την ευτυχισμένη ελευθερία της καθαφής συνείδησής, θα έχετε να καταγωνιάστε το ψέμα αυτό στα άδυτα της ψυχής σας και να το σκεπάζετε με μια βαρειά πέτρα, από πάνω. Θα μπορούσατε,

— Τι έχεις. «Όλα; Κι' εσείς θα πείτε: - Τίποτα! - Αλλά μέσα σ' αυτό το τίποτα, θα υπάσχον «όλα». Η κοινωλιασμένη σας συνείδηση, η ματωμένη σας καρδιά, η ντροπή του ψέματος, και η επιθυμία της αλήθειας θα φοντώσουν μέσα σας πιο ζωηρά, μέχρι να σας το το έτιπας θα πέση ανάμεσά σας. Ανάμεσα στον άνδρα σας και σ' εσάς, θα έχετε σκοτεινή την ελευθερία εκείνη ανταλλαγή των σκέψεων που πηγαίνουν κατ' ευθείαν από τον ιστό της αιώνας αγάπης. Για να ξαναβρείτε την ευτυχισμένη ελευθερία της καθαφής συνείδησής, θα έχετε να καταγωνιάστε το ψέμα αυτό στα άδυτα της ψυχής σας και να το σκεπάζετε με μια βαρειά πέτρα, από πάνω. Θα μπορούσατε,

άραγε; Για να το επιτύχει κανείς αυτό, πρέπει να έχει μια καταληκτική δύναμη χαρακτήρος, μεγάλη ευχέρεια να στρέψει τις σκέψεις του, όπου θέλει, χωρίς να του ξεφύγει ποτέ καμιά, σαν τόν βοσκό, που φυλάει άκουραστα τα πρόβατά του.

Είναι μια υπεράνθρωπη δοκιμασία, που εξαντλεί και τον πιο δυνατό. Ένα λεπτό απογοητεύσεως, μια στιγμή αδυναμίας άρκουν για να καταρρεύσει το οικοδόμημα που με τόση υπομονή θα χτίσετε στην άμμο.

Μπορώ να σας εκμυστηρευθώ ότι γνωρίζω μια νέα γυναίκα, που ακολουθεί την λύση του ψέματος σ' αυτή την περίπτωση. Έπειτα από όκτώ χρόνια άριστης ευτυχίας, σύγχυση πως έφτασε σε μια ύπεροχη ψυχική ένωση με τον άνδρα της και βγήκε άσφαλώς να την κάνει πιο άπόλυτη με μια ύπερτατη δοκιμασία, του εξομολογήθηκε την αλήθεια.

Ο άνδρας της δεν τη συγχώρεσε ποτέ. Αλλά αυτό, που δεν της συγχώρεσε, δεν ήταν εκείνο το «ενατικό σφάλμα». Ήταν τα όκτώ χρόνια της άγγελικής ευτυχίας.

Γι' αυτό, σάς δεδαώ, ή σιωπή δεν είναι ή λύση. Δεν είναι ή φρόνιμη λύση. Η φρόνιση απαιτεί να έχετε το θάρρος, να φανήτε αυτή που είστε και τότε να προχωρήσετε ελεύθερα στον έρωτά και το γάμο.

Έτσι, το να σιωπήσετε σημαίνει να στερηθείτε την ευτυχία, να δηλητηριάσετε μέσα σας κάθε πηγή χαράς, να αυτοεξοισθήτε σε μια μοναξιά, όπου ο έρωτας κι' ή άφροσύνη του συζύγου σας δεν θα μπορούσε να σας συντροφεύει ποτέ.

Για σας, κατ' αρχήν, πρέπει να προτιμήσετε τη λύση της αλήθειας. Για εκείνον, έπειτα πρέπει να προτιμήσετε την αλήθεια. Τού την φέρτετε. Τό να τον στερηθείτε απ' αυτή την αλήθεια, σημαίνει να του στερηθείτε το δικαίωμα να θέλη να παντρευτεί μια πραγματική κοπέλλα. Καμouflάροντας την αληθινή σας προσωπικότητα της εκλογής, που είναι μέρος της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Τόν ξεγελάτε. Τού επιβάλλετε ένα εμπόδισμα, ενώ θα προτιμούσε ένα άλλο. Είστε το ανέντιμο εκείνο πρόσωπο, που πουλάει ένα χρυσάκινο ποτήρι και τη νύχτα το αντικαθιστά μ' ένα κοινό γυάλινο. Κάνετε μια κακή πράξη. Τού κλέβετε την αγνή γυναίκα του. Τού κλέβετε την αγνή η σας προσωπικότητα. Τού κλέβετε από την όδυνήν αυτή ημειρία σας και που θα μπορούσε να γαλήνησε αυτής του τρόπου, που αντιμετωπίζετε αυτή ακριβώς την περίπτωση.

Στην αγάπη και την τρυφερότητα του, θα του προσφέρετε μια προσο- πίδα. Έσείς τον θαυμάζετε για την ελκρινεία, την τιμωρία και την αν-

θρώπινη αξία του. Δεν είναι το τελει- ταιό πρόσωπο, που θα σκεφτόσασ- να του στερηθείτε τη στοιχειώδη αλ- θεια, την αλήθεια για τη γυναίκα του.

Σκεφθείτε τις δοκιμασίες, που σας περιμένουν. Σκεφθείτε εκείνες τις συζητήσεις, όπου γίνονται ύπαιθυμα για την περιπέτεια της Κικής ή της Σούλας.

Και γιατί άποκλείετε τις άπόφασ- εκλήξεις του μέλλοντος; Είστε ά- γουρη, πως κανείς δεν ξέρει την πε- ριπέτεια σας με τον πρώτο; Είστε ά- γουρη, πως κανείς δεν θα νηφώσει στο αυτό του συζύγου σας μια λέξη;

«Αν ο Άρης σας είναι δικαίος ά- θωπος, δεν μπορεί να μη εκτιμήσει την ελκρινεία σας με την προαιθέ- ση, βέβαια, ότι δεν θ' άρνηση να πε- ραθεί ο καιρός, γιατί κάθε μέρα που περνάει, κάνει πιο δύσκολη την όμολο- γία σας.

Όμολογήστε τα όλα με ελκρινεία, αλλά μη πάρετε το όρος της ένοχης, που περιμένει με ύφος συντετριμμένο να της άπονείμη χάρι ή δικαστής. Ο Άρης δεν έχει το δικαίωμα να σας κρίνει. Έχει το δικαίωμα να σας έγ- καταλείψει, αλλά δεν έχει το δικαί- ωμα να σας κατηγορήσει.

Πρέπει να καταλάβη ότι αυτό, που είστε σήμερα, αυτό που αγαπά σε σας σήμερα, την όμορφότητά σας, τη συναι- σθησι των καθηκόντων σας, την άπο- κτήσατε μέσα με την ήμερα, δάχρυ με δάχρυ.

Είναι έξη μήνες, που σας γνωρίζω. Η άποκάλυψή σας δεν άλλαξε ούτε ένα γιώτα στις άρετές που έχει ανα- κλύψει στο άτομό σας. Είστε αυτό, που σας έκανε ή ζωή. Αν σας άγα- πώ, πρέπει να σας δεχθώ, όπως άκα- βώς είσαστε.

Κι' εκείνος άσφαλώς έχει παρεί- θόν. Δεν είστε ή πρώτη του αγάπη, κι' όμως δεν τον κατηγορείτε γι' α- τό. Αν είναι δικαίος, θα το άναγνω- ρίσει. Αν είναι φρόνιμος, θα ξέρει ότι μια γυναίκα, που αγαπά και που έμπιστεύεται τον άγατημένο της μέ- χοι το σημείο, να του δοθή, είναι ά- νότερη από τις κοπέλλες εκείνες, που άφίνουν να τις φιλήν ο ένας κι' ο άλλος, έτσι, για σπάθ.

«Αν είναι έξυπνος ο Άρης σας θα- τά ξέρει, όλα αυτά. Η αγάπη του έ- σως θα σημείωση μια άλλαγή, αλλά όχι για να έλαττωθώ, αντίθετα να αυξηθώ. Και ο γάμος σας θα κεροδί- θω θεμελιωθώ πάνω στην όλοκληρω- τική γνωριμία του ενός και του άλλου. Αλλά αν αντίθετα ή όμολογία σας αυτή τον κάνει να έλλάξη έντελώς την γνώμη για σας, αυτό σημαίνει πως προσέχει περισσότερο τις ιδέες του, παρά την πραγματικότητα. Σημαίνει πως ο έγωισμός και ή ζηλία του έ- ναι ίσχυρότερα από την αγάπη.

«Αν τον γάσετε έτσι, να πελάτε τον έαυτό σας ότι δεν ήταν ο άνθρω- πος που θα μπορούσε να σας χαρίσει την αληθινή ευτυχία.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ρεκόρ

Ο διάσημος Γάλλος θεατρικός συγγραφέας Μαρσέλ Πανόλ ύπερη- φανεύεται μια φορά ότι όλα τα έργα του ήταν άριστοεργήματα. Τότε ένας δημοσιογράφος του παρατήρησε:

— Κι' όμως έξω ένα έργο σας που σφριχθήκε παντού: Στο Λον- δινό, στη Ρώμη, στη Νέα Υόρκη.
— Κι' έτερα; τον διέκοψε ο Πα- νόλ. Πάχρει άλλος συγγραφέας που να μπορεί να ύπερηφανευθώ για τέ- τοια παγκόσμια άποτυχία;

Η άναμονή της μητέρας

Όταν ή διάσημη Άμερικανίδα ή- θισσας Ντάνα Μπάριμωρ έπέστρε- ψε κάποτε στη Νέα Υόρκη για μια διαλεί- κεινέθνηκε πρώτα στο σπίτι της μητέρας της. Έχει χτίπηση το κενό της άνοιξε την πόρτα έ- νος νέου οικονομίας που δεν την γνώ- ριζε.

— Σας περιμένει ή κυρία Τούντ; τη ρώτησε ο οικονομίας.
— Η κυρία Τούντ, άποκρίθηκε με άπαράση ή Ντάνα Μπάριμωρ, με πε- ρισσε από προτού γεννηθώ ακόμα: Είναι μητέρα μου.

Κάτι χειρότερο...

Ο Άλεξ Γκίνες γούριζε μια ταινία στη Σκωτία. Κάποτε, την ώρα που έ- πηγε στο ξενοδοχείο του, συνάν- τησε μια νέα πνιγμένη στο κλάμα. Φι- λεισπίαχως, προσπάθησε να την πα- ραγοήσει κι' έμαθε ότι οι γονείς της την είχαν διώξει από το σπίτι τους γιατί τους είχε άταμάσει...

— Περιμένετε παιδί; τη ρώτησε ο διάσημος ήθοποιός.

— Κάτι χειρότερο, του άποκρίθη- κε ή Σκωτσέζα. Βρήκα στο δρόμο ένα χαρτονομίσμα των χιλίων λιρών και το πήγα στην άστυνομία.

Τ άρπαστα της διαδοχής

Ένας είπατοριδής της αλλής του άποδοχόν 1400 άποχαριστούσε το βασιλιά που τον έστειλε να αντικα- τιστήσει έναν αρρεβεντή.

Η χειρότερη όδνη για που έχω να σας δώσω, του έλε ο Λουδοβίκος, είναι να φερθείτε έντελώς αντίθετα με τον προικιστό σας.
— Μεγαλειότατε, άποκρίθηκε ο νέ- ος αρρεβεντός, θα φροντίσω ώστε ή τριτοία Μεγαλειότης να μη δώση την ίδια όδνη στον διάδοχό μου!

Ο άσχυρος μπένες

Ένας Μπένες στην Τύνδα ήταν τόσο πολύ άσχυρος ώστε από το σπίτι του είχε πετάξει όλους τους καθρέ- πτες προικιστό του.

Έχει πάρα κατάκαρδα την άσχη- μα του.
Μια μέρα ο Μπένες μπαίνοντας σ' ένα δωμάτιο που το είχε γι' άποθήκη και όπου είχε ξεχάσει κάποιος καθρέ- πτης είδε χωρίς να το θέλη την άσχη- μα του στον καθρέφτη και άρχισε να κλάει.

Ο ύπαιρτης του που βοισκόταν μα- λιστα βλέποντας τον κριό του να κλάει άρχισε κι' αυτός τα κλάματα. Τέλος ο Μπένες συνήλθε κι' έπα- νωσε τα κλάματα.

— Γιατί κλάεις άκόμα, τον ρώτησε ο Μπένες, αφού έγω έπαυα να κλάω; — Τσι, άφέντη, είδες μια φορά το πρόσωπό σου. Ρώτα όμως κι' έμένα που το βλέπω κάθε μέρα;

ΧΑΡΙΟ ΛΕΥΚΙΝΗ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΟΝ ΧΑΡΙΟ ΛΕΥΚΙΝΗ

Τι θα κληροδοτή;

ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΟΝ ΧΑΡΙΟ ΛΕΥΚΙΝΗ

Ζητήστε σήμερα από τον παντοπώλη σας
την ΛΕΥΚΙΝΗ με το ΚΟΥΠΟΝΙ-ΔΩΡΟΝ

Με το κουπόνι ΔΩΡΟΝ άποκτάτε ώραιότατα πλαστικά
είδη οικιακής χρήσεως (ΤΣΑΝΤΕΣ — ΚΑΝΑΤΕΣ — ΚΟΥΒΑ-
ΔΕΣ — ΛΕΚΑΝΕΣ — ΝΤΑΜΙΤΖΑΝΕΣ — ΤΡΙΦΤΕΣ κ. λ. π.)

ΛΕΥΚΙΝΗ : ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

ΕΝΑ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΧΡΩΜΑΤΟΣ "ΤΑΜΠΑ,"

Στό σημείο που χάθηκε το τραίνο, δεν έμεινε παρά ένα άσπρο σύννεφο καπνού. Τώρα είμαι μόνη, με την πέσινη βαλίτσα μπροστά στα πόδια μου και με τη φρούτα τσαλακομένη. Νυστάζω, μα ό ποιόνος άέρας είναι τόσο φρέσκος και καθαρός, που μου διώχνει τη νύστα.

Κυτάζω γύρω μου. Αδίκη πρόπει να είναι ή κεντρική πλατεία του χωριού, σκέπτομαι. Την ίδια στιγμή ένας πιστοίρος πετάγεται μπροστά μου.

— Νά σάς μεταφέρω τη βαλίτσα; με ρωτά.

Έχει μία φάτσα συμπαθητική, όλο φακίδες κι ένα κοκκινοπότο τουλούδι πέφτει άπ'αυτά στο μέτωπό του.

— Σε ποιά πανσιόν θά μείνετε; με ξαναρωτά.

— Όπου θέλεις εσύ, τού λέω. Φτάνει να είναι ένα μέρος ήσυχ.

— Κατάλαβα, μου λέει, χωρίς να μ' άρηση να τελειώσω.

Τόν ακολουθώ. Τώρα δεν νυστάζω πιά καθόλου, είμαι περίεργη κι εύθυμη, χωρίς κανένα ιδιαίτερο λόγο. Περισσότερο άνάμεσα στα γραμμάκια στίπια του χωριού. Στο μυαλό μου ξεβροχιασμένες σάν παλιές φωτογραφίες, έρχονται οι άναμνήσεις από τα προηγούμενα καλοκαίρια μου. Ζέστη, κόπωση, άγωνία, και άνώφελες προσπαθείες να βρω σίγην...

Στις άναμνήσεις μου μέσα είναι και ή φωνή της μαμάς, μ' έκεινο τον προσποιητά άδιάφορο τόνο της, που δεν κατώρθωνε να πείσει κανένα: «Γιατί δεν πιάς να περάσεις τις διακοπές σου στο χωριό Χ; Λένε ότι ή πόρτα έχει ένα μοντέρνο ξενοδοχείο, γεμάτο από νεολαία που διασκεδάζει...». «... και ίσως και κάποιος σύζυγος» συμπλήρωνά έγω με τού του μου. Και άρχισαν οι έτοιμασίες για τού ταξίδι: ένα τουλμυρό φόρεμα της πλάς, τού κοντι με τα καλλυντικά, ψηλά τακούνια και κάποιον καινούργιο μυστικό όπλο: «τό κραγιόν που θά σάς κάνει πιο επιθυμητή» όπως έλεγε ή χρωματιστή ορεκλίμα. Κι' έπειδή δεν είμαι άλλωστε και τόσο άσηχη, εύρισκε πάντα και κάποιον. Πολλά διαφορετικά φρονιά από εκείνον που άνειρεύομαι. Κανένας όμως δεν με ήθελε για κάτι σοβαρότερο.

Κι' έφ'έτος ή μαμά έκανε μία προσπάθεια. Κι' άποτέλεσμα της προσπάθειάς της και ενός διαφημιστικού έντύπου: «Τις διακοπές σας στην Ταορίμνα είναι τό ότι βρίσκονται τώρα έδω. Άλλά ξαφνικά ένοιωσα να με βαράν ή όλη ή κόπωση των προηγούμενων καλοκαιριών, που παρατάσσονται στη φαντασία μου όμοια και άνέφλα. Κυτάχτηκα στον καθρέφτη. «Τώρα θέλουν να σε στεϊλουν και στη Σικελία για να βρης γαμπρό», έπλα τού έαυτού μου, και από τό κορσέλλο μου χαμογελούσε ειρωνικά μία όμοια δεοποιήσις τριανταδό έντών, που δεν είχε καμμία επιθυμία να γελιοποιηθή άναζητώντας άπεγνωσμένα σύζυγο.

Αυτό τό καλοκαίρι θέλω μονάχα να ξεκουραστώ, είπα μέσα μου. Κάτι που δεν τό είχα ποτέ μου άπολαύσει τα προηγούμενα καλοκαίρια, γεμάτα από άγωνία και έννευσιμό. Τί κουραστικό να έλέγχεις κάθε στιγμή τό μακιγιάζ σου, να περπατάς πάνω σε έννενα πάντους τακούνια και να φοράς

έκεινο τον καταραμένο κορσέ, που για να σου άφαιρέση δυό πόντους, που κανένας δεν πρόκειται ν' άντιληφθή, σου κόβει την άναπνοή, την όρεξη και τη χαρά να κάθεται!

Φτάνει, είπα μέσα μου σ' έκεινη την κοπέλλα που με κούταζε από τον καθρέφτη. Αδίκες θά είναι οι πρώτες μου πραγματικές διακοπές, με μοκασίν και άβαφο πρόσωπο, κι' άκόμη με δυό δελόνες του πλεξίματος, και δυό κουβάρια μαλλί χρώματος ταμπά.

— Φτάσαμε, μου λέγει ό πιστοίρος.

Κυτάζω γύρω μου με ίκανοποίησι: Μία ήσυχη δίλιτσα με κηράκο του γύφου και δυό τεράστιες παντοφλές και με μία ξεβροχιασμένη παντοφλά που γράφει «Πανσιόν τού Προσίνου Δάσος».

— Τσέριζα! ήθελε κόσμος, φωνάζει ό πιστοίρος.

Ό κόσμος είμαι έγώ. Η Τσέριζα κατεβαίνει. Είναι χοντρή, γιλανή και φοράει μία όμπια με μεγάλα λουλούδια. Μου χαμογελά. Ένα καλόκαρδο φωτεινό χαμόγελο, γεμάτο χονσά δόντια. Παίρνει τη βαλίτσα μου.

— Ελάτε, μου λέει. Θά ήθελε πώς θά μείνετε ευχαριστημένη. Θά είσαστε σάν στο σπίτι σας.

Παράξενο στ' αλήθεια πώς άλλαξα έτσι, από τη μία μέρα στην άλλη, μόνο και μόνο έπειδή τό πήρα άπόφασι να γίνω... γεροντοκόρη. Παράδειγματός χάριν στο βάθος του διαδρόμου βλέπω δυό δολοφόρες γοητευτικές κοπέλλες, ύποψήφιες «νύφες» και δεν δοκιμάζω έκεινο τό σφιξίμο στην καρδιά, που ένοιωθα άλλοτε, συνοδευόμενο από ένα έντονο αίσθημα άντιπάθεας. Άλλά όταν ή έλπίδα δεν ύπάρχει, είναι όλα πιο εύκολα.

— Γεια σας κορίτσια, τού λέω.

— Γεια σου, μου λένε και μου χαμογελούν.

Καθόμαστε στο ίδιο τραπέζι και πιάνουμε φίλες. Η μία είναι μελαγχολική και ή άλλη κατάξανα.

— Είναι ή πρώτη φορά που έρχεσαι, έδω; με ρωτούν.

— Ναι, ή πρώτη, άπαντώ και με λένε Λορέντζα. Κι' εσύ;

— Έμένα Λιλή, άπαντώ ή ξαναθούλα.

— Κι' έμένα Ντονατέλλα, λέει ή άλλη.

— Τι ενδιαφέροντα έχει τό χωριό; ρωτά.

— Σουφρώνουν τα χείλη τους. Λαβαίνει τό λόγο ή Λιλή.

— Τγεινούς περιπάτους, καθαρόν άέρα, όρατες πηγές, και μοναξιά.

— Όποτε έναν άνδρα της προκοπής δεν έχει έφ'έτος, συνεχίζει ή Ντονατέλλα. Μονάχα κάτι τύπος άσθενήκους που ήρθαν έδω να κάνουν κοίφα, μερικους σοβαρούς μπαμπάδες και γέροντες κοίλαράδες που θέλουν την ήσυχία τους.

Αιτός άντιθέτως πώς γι' αυτές τις δυό ή κατάσταση δεν είναι πολύ ίκανοποιητική.

— Άμα τελειώνουμε τό φαί, σηκώνονται.

— Πάμε στο χωριό για... άνιχνεύσι, μου λένε.

Και φεύγουν με τα φουντωτά πολύχρωμα φουτανάκια τους, με τα όλδωροα δεκαοχτώ τους χρόνια. Δέν κατορθώνω ούτε να τις ζήλέψω. Μου

φαίνεται πώς άνήκουμε πιά σε δυό κόσμους διαφορετικούς. Τώρα θ' άνέβω στο δωμάτιό μου και θά βγάλω από τη βαλίτσα μου τα δυό κουβάρια μαλλί, χρώματος ταμπά.

Ορίστε: Έχω κι' όλας τελειώσει τό πλώ και κοντεύω τό ένα μαλίκι. Μου φαίνεται πώς θά γίνη στ' αλήθεια ένα όρατο πουλόβερ. Αδίκες οι πρώτες μέρες στην έξοχή πέρασαν γρήγορα γεμάτες γαλήνη και ήλιο. Μου άρεσαν.

Μ' άρέσει κι' ό έαυτός μου. Όχι ότι έγινα ξαφνικά όρατα. Άλλά τό πρόσωπό μου είναι ήλιοκαμένο και γαλήνη και άνεκάλυπτα ότι τό πρόσωπο που με κυττάζει από τον καθρέφτη, είναι πολύ πιο συμπαθητικό από άλλοτε. Κυτάζω τις γάμπες μου που προβάλλουν σοκολατένιες κάτω από τό σόρτ. Δεν είναι άσχημες. Βέβαια δεν είναι τίποτα τό έξαιρετικό, μου τό είπαν και οι δυό κοπέλλες με την άπελπιστική τους άσυνέτη: «Σε μία ώριμη ήλικία μπορεί κανείς να ντύνεται όπως τού άρέσει. Έμεις δοκιμάσαμε να κατέβουμε στο χωριό με τό σόρτ. Τί όραμα! Κανείς δεν μάς άφινε ήσυχες». Έν πάση περιπτώσει, έγώ χαίρομαι να περπατώ στην έξοχή με μπλουζάκι και κοντό πανταλόνι.

Τό μέτρημα των πόντων διακόπτει τις σκέψεις μου, «δυό καλές, μία άνάποδη, δυό καλές».

Θέέ μου, ποτέ μου δεν φανταζόμουν πώς έχω τόσο μακρύνα μπράτσα. Αυτό τό τό μανίκι είναι άτέλειοτο.

Μά, νά, τα κορίτσια που έρχονται τρέχοντας προς τό μέρος μου. Φαίνονται άναστατωμένα.

— Λορέντζα, έχετε άφίξεις καταπληκτικές! φωνάζει ή Ντονατέλλα και σταματά λαχανιασμένη μπροστά στην πολυθρόνα μου.

— Ένα τέταρτο έξω όλα όσα άφορούν «Έκεινο». Όρατός, κομπής, νέος! Και θά έρθη να μείνη στο «Κόκκινον σπίτι» στην πανσιόν που είναι άκριβός πλάι μας.

— Πάμε να φτιαχτούμε λίγο, λέει ή Λιλή. Έσύ τί θά κάνης;

Μά ούτε περιμένουν άπάντησι. Φεύγουν τρέχοντας. Κι' έγώ ξεακολουθώ να μετρώ τους πόντους μου. «Μία καλή, δυό άνάποδες...» Δεν είμαι δά καμμία μαθητόνα, να ένθουσιάζομαι για τον έρχομό ενός άγνώστου που δεν θά αξιωθώ ούτε ένα βλέμμα να μου ρίξη.

Τόν άναγνώρισα άμέσως. Είναι ό περιήγος «Έκεινος» των κοριτσιών. Κάθεται άναπναικτικά στην πολυθρόνα του πίσω από τό φράχτη και διαβάζει. Μου έρχεται να γελάσω στη σκέψη ότι ή Ντονατέλλα και ή Λιλή κατέβηκαν στην πλατεία του χωριού με την έλπίδα να τον συναντήσουν.

Αιτός άντιθέτως κάθεται μακάρια λίγα μέτρα πιο μακρύνά από μένα. Είναι ξανθός, γοητευτικός, και κομπής, πολύ περισσότερο άπ' όσο θά μπορούσα να άπιτρέψω στον έαυτό μου να ναοχίζω τό διάβασμά μου. Ένα «άστυνομικό» με γροθιές, πιστολιές και αϊτοκίνητα γεμάτα σκοτωμένους.

Οι κοπέλλες έπιστρέφουν. Νάτες. Δεν προφταίνω να τις πληροφορηώσω ότι αυτόν που ζήτησαν είναι έδω κοντά. Τό έχουν ήδη πληροφορηθή και

οι χαρούμενες φωνούλες που έρχονται βλέποντάς με, δεν είναι καθόλου νέμενα. Χρησιμοποιούν για να κάνουν έκεινον» να σηκώση τό κεφάλι.

Και τό καταφέρνουν. Έκείνος κώνει τό κεφάλι, κυτάζει με έντονο φέρον τό ντύσιμό τους, μα τό βάθος τον φαίνεται ότι τον ενδιαφέρει περισσότερο, γιατί ξαναθυβίζεται στο έαυτά.

— Μόλις τελειώσετε αυτό τό βάλις, θά μου τό δανείσετε;

Σηκώνω τό κεφάλι. Είναι «Έκεινος». Φορεί ζαχαρή παντοφλά και πράσινο πουλόβερ.

— Ναι, όταν τό τελειώσω, λέει, θα ξαναπέφτω με τα μουστά στο έαυτά, να δώ πώς θά ξεφύγη πιά ή έκνυτος λοποδότης. Μα με την άνη του ματιού μου τον παρακολουθώ νύ περπατά στον κήπο της άσπης πανσιόν σάν να βρίσκται στο σπίτι του. Κατά βάθος ό γεροντοκόρης έχει και τα πλεονεκτήματά του. Μπορώ να άπιτρέψω στον έαυτό μου να κάνει την άδιάφορη σ' αυτόν τον έξορτικό τύπο. Άλλοτε κι' έγώ δεν έρω τί θά έκανα για ένα του βλέμμα. Και τί βλέμμα! Έχω την ίδια όραση ότι οι δυό μικρές τού έχουν κάνει τύποισι. Κι' άς κάνει τον άδιάφορο. Γιατί τότε πήδηξε σήμερα τό φρέχτη του κήπου μας, και ήθελε να μείνη κοντά; Άσφαλώς θά νομίζω ότι έγώ είμαι ή θεία!

— Οι δυό φίλες σας σάς άφισαν μόνη σήμερα; ρωτά.

— Φυσικά. Για την ήλικία τους δεν είμαι ή κατάλληλη συντροφιά.

— Γιατί αισθάνεστε τόσο... Μαθουσάλας; λέει γελώντας.

— Μαθουσάλας... όχι, δεν τόν έφτασα άκόμη. (Κύτταζε, που τώρα άρχισα να γίνομαι και πνευματώδης.)

Οι δυό νέες έπιστρέφουν. Μία σιγή ή άμνηστική έκπληξος, κι' ύστερα έρχονται σάν βολίδες προς τό μέρος μας.

— Λορέντζα, έχεις γράμμα, μου φωνάζει ή Ντονατέλλα, αλλά ούτε με κυττάζει καθόλου.

— Συστάσεις (έκείνον τον λένε Ρικάντο) χαμόγελα, φουσκώματα να φανώ ευχάριστη, και τώρα που παραφύκηρα από τον άγώνα, λόγω ήλικίας, έρχομαι και μου λέτε...

— Μά πώς μπορείτε να τό λέτε αυτό σε ήλικία μόλις, τριάντα χρονών; Σηκώνω τό κεφάλι μου και τόν κυτάζω. Έχει καρφωμένα στο πρόσωπό του τα δυό καστανά μάτια του. Είναι με τό πιο όμορφο τό τριάντα χρόνια μου, είναι τριανταδό.

— Τό έχετε, Λορέντζα, ότι έχετε κάποιον αγαπητό; με ρωτά.

Μένο για μία στιγμή άναυδη. Έκείνος τού ότι δεν τό έζωω, νομίζω ότι είμαι ευτυχισμένη και θυμώδης.

— Δεν χρειάζεται να κάνετε κοπλίματα σε μένα, τού λέω. Προσπαθήστε καλύτερα να γοητεύσετε τις άνήλικες.

Τόν άφηνω, και φεύγω, και τώρα είμαι άδικοκαλόγητα θυμωμένη και με τον έαυτό μου, γιατί, να πάση ή όραση, πώς έμένα δεν μου χρειάζεται.

Πετούν κι' οι δυό μαζί για να πιένουν άδύνατα έξω από μένα. Γι' αυτές μία θαυμάσια έξωαπναικτική. Πάμε να χορεύουν με τόν «όρατο» των «όρατων».

Η πρόσκλησις έγινε και στις δυό

μας. Ποιός έφερε ποιά θά γυρίση νύστα.

— Έσείς δεν θά έρθετε; Νάτον πάλι, που ήθελε σάν φάντασμα και στέκεται μπροστά στα πόδια μου.

— Όχι, έγώ δεν θά έρθω. Ό χορός με κοράζει φοβερά, και τα ψηλά του φαίνεται ότι τον ενδιαφέρει περισσότερο, γιατί ξαναθυβίζεται στο έαυτά.

— Τό έχετε ότι κάνετε ένα πουλόβερ υπερβολικά μεγάλο; Ό άραχιστικός σας πρόπει να είναι ψηλός δυό μέτρα για να έχη τόσο μακρύ μπράτσα, που λέει και μου χαμογελά.

Ετοιμάζομαι να τού άπαντήσω, αλλά έκεινος δεν έχει καιρό να μ' άκούση, γιατί στην πόρτα ξαναφαίνονται ή Ντονατέλλα και ή Λιλή και μάς πήγα τό μεθυστικό μου άρωμα. Φανταζόμαι πώς θ' άδειασαν επάνω τους δυό τό μουστάκι.

Αιτή, είναι ή επομένη του χορού. Αλλά οι έντυπώσεις δεν είναι έτοιμες πιά. Έγώ τουλάχιστον που είμαι ή μυστικοσύμβουλος, δεν καταλαβαίνω πιά τίποτα. Ό Ρικάντο χορεύει και με τις δυό, έκανε καμμένα και στις δυό.

Και, ξαφνικά, εκεί που τό σκέπτομαι πλεονάζω—έχω βαλθή να τό τελειώσω στ' αλήθεια αυτό τό πουλόβερ—νάτον μπροστά μου χωρίς να έχω άκούσει τον παραμικρό θόρυβο.

— Τι είδους παπούτσια φοράτε; τού λέω. Τρόμαξα.

Έκείνος διασκεδάζει με την έκπληξή μου. Τότερα με ρωτά:

— Μοι έξηγείτε γιατί καθόσαστε πάντα έμωμένα; Κι' όμως φαίνεστε καμμία ευχάριστη, πνευματώδης.

— Είναι παράξενη ή ζωή, τού άπαντώ. Τόσα χρόνια προσπαθούσα να φανώ ευχάριστη, και τώρα που παραφύκηρα από τον άγώνα, λόγω ήλικίας, έρχομαι και μου λέτε...

— Μά πώς μπορείτε να τό λέτε αυτό σε ήλικία μόλις, τριάντα χρονών; Σηκώνω τό κεφάλι μου και τόν κυτάζω. Έχει καρφωμένα στο πρόσωπό του τα δυό καστανά μάτια του. Είναι με τό πιο όμορφο τό τριάντα χρόνια μου, είναι τριανταδό.

— Τό έχετε, Λορέντζα, ότι έχετε κάποιον αγαπητό; με ρωτά.

Μένο για μία στιγμή άναυδη. Έκείνος τού ότι δεν τό έζωω, νομίζω ότι είμαι ευτυχισμένη και θυμώδης.

— Δεν χρειάζεται να κάνετε κοπλίματα σε μένα, τού λέω. Προσπαθήστε καλύτερα να γοητεύσετε τις άνήλικες.

Τόν άφηνω, και φεύγω, και τώρα είμαι άδικοκαλόγητα θυμωμένη και με τον έαυτό μου, γιατί, να πάση ή όραση, πώς έμένα δεν μου χρειάζεται.

Πετούν κι' οι δυό μαζί για να πιένουν άδύνατα έξω από μένα. Γι' αυτές μία θαυμάσια έξωαπναικτική. Πάμε να χορεύουν με τόν «όρατο» των «όρατων».

Η πρόσκλησις έγινε και στις δυό

— Τό έχετε ότι πλέκετε ένα πουλόβερ υπερβολικά μεγάλο;

λωστε οι διακοπές για όλους.

Έγώ δεν τό είχα ποτέ μου σκεφθή προηγουμένως. Να γιατί δεν εύρισκα ποτέ τίποτα σοβαρό κατά τη διάρκεια του παραθερισμοί.

— Σας είμαι άντιπαθητικός, Λορέντζα; με ρωτά έκεινος ξαφνικά.

Μά πώς να τού άπαντήσης σε μία τέτοια έρώτησι; Για να είμαι ειλικρινής, θά έπρεπε να τού πω: «Αντιπαθητικός; Έγώ παλεύω άπεγνωσμένα να κρατηθώ και να μη χάσω τον ύπνο μου, έξ αιτίας σου, κι' έσύ έρχεσαι και με ρωτάς αν μου εισαι άντιπαθητικός!» Μα μερικά πράγματα δεν λέγονται. Έτσι προτιμώ να σωπάσω, και να συνεχίσω τό πλέξιμο.

— Θά τα καταφέρνατε να πλέξετε άλλο ένα πουλόβερ σάν κι' αυτό; με ρωτά. Μου άρέσει τό χρώμα. Ένα πουλόβερ... για μένα δηλαδή.

— Πώς να γίνη; Άδύο φεύγω, τού λέω. Οι διακοπές τελειώσαν.

— Τι σημασία έχει; Μπορούμε να ιδωθούμε στην πόλη. Όσοσο μπορείτε να μου πάρετε τα μέτρα.

Μου φαίνεται πώς άνειρεύομαι. Άλλά φαίνεται πώς έκεινος νομίζει ότι πλέκω έξ επαγγέλματος.

— Δεν είμαι πλέκτρα, τού λέω.

— Θεέ μου, τί δύσκολο που είναι, Λορέντζα να σε κάνω να καταλάβης! λέει. Τό πουλόβερ είναι ένα πρόσημα, για να σε ξαναδώ, για να με γνωρίσης καλύτερα. Γιατί δεν μόρεσαι να καταλάβω αν σου είμαι συμπαθητικός.

Γρατούιέλλα Λόγγα

Ποιές είναι οι ανάγκες του οργανισμού σε βιταμίνες; Οι Διαιτολόγοι έχουν καθορίσει, τι ποσότητα Βιταμινών χρειαζόμαστε καθημερινώς

Τά παιδιά έχουν απόλυτη ανάγκη βιταμίνης C για να δυναμώσουν τα δόντια και τα δόντια τους. Η βιταμίνη C είναι απαραίτητη για την ανάπτυξή τους.

Δόσεις: 1 μεγάλο ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» πριν από το πρωινό. Ένδεχομένως 1 ποτήρι κατά το μεσημερινό γεύμα.

Οι έφηβοι καταναλώνουν πολλές βιταμίνες. Η βιταμίνη C τους είναι απόλυτως αναγκαία.

Δόσεις: 1-3 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

Οι μέλλουσες μητέρες χρειάζονται διπλάσιαν ποσότητα βιταμίνης C. Αλλά και κατά την περίοδο του θηλασμού, διότι η μητέρα μεταδίδει εις το νήπιον βιταμίνη C.

Δόσεις: 2-4 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

Αγοράστε σήμερα μία φιάλη ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ για να πιείτε με τους δικούς σας στο σπίτι. Στα κέντρα, στα ζαχαροπλαστεία, παντού έπιμένετε να σας σερβίρουν μπλέ ή κόκκινη Πορτοκαλάδα Φιζ, που ξέρετε πως είναι άγνή, καθαρή και έγγυημένη, χωρίς χημικά συντηρητικά.

Όλοι έχουμε ανάγκη όσον το δυνατόν περισσότερων φυσικών βιταμινών. Όσον και να είναι καλή ή έκλογη των τροφών, ή περιεκτικότητάς των σε βιταμίνες δεν έπαρκει συνήθως για μία υγιεινή διατροφή.

Τά νήπια για την υγιεινή τους ανάπτυξη, πρέπει να λαμβάνουν άμεσως βιταμίνη C, σε μικρές δόσεις αρχικώς που αυξάνονται άργότερα.

Δόσεις: Από την 3ην εβδομάδα, δύο μικρές κουταλιές πορτοκαλάδα από «Χρυσό Πορτοκάλι». Η δόσις μπορεί να αυξηθή μέχρι της 8ης εβδομάδος εις 1/2 ποτήρι και από της 12ης εβδομάδος εις 1 ποτήρι ημερησίως.

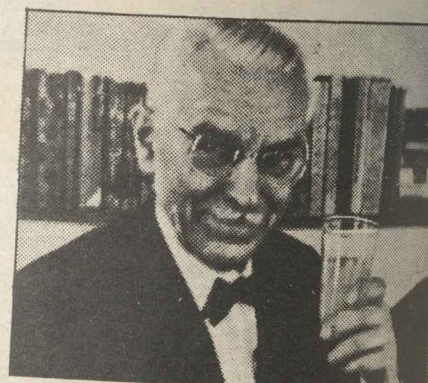

Οι ενήλικες μέχρι 40 ετών έχουν ανάγκη μεγάλης ποσότητας βιταμίνης C.

Δόσεις: 1 μεγάλο ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» πριν από το πρωινό. Έτσι μεταβιβάζονται γρήγορα εις το αίμα βιταμίνη C και συντελεσται Ρ.

Οι ενήλικες άνω των 40ετών υποφέρουν συχνά λόγω υπερκοπώσεως και είναι εξασθενημένοι. Η βιταμίνη C επενεργεί ταχέως διά την αναζωογόνησίν των.

Δόσεις: 2-3 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

Οι υπερήλικες έχουν ανάγκη μεγάλης ποσότητας βιταμινών και διότι κινδυνεύουν από χρονίως παθήσεις (π.χ. πίεςεις) και διότι η διατροφή των είναι μάλλον πτωχή εις βιταμίνες.

Δόσεις: Ένα ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» το πρωί και ένα το βράδυ.

ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΦΙΞ

Η ΦΙΑΛΗ ΤΩΝ 20 ΠΟΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 16.50
Η ΦΙΑΛΗ ΤΩΝ 10 ΠΟΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 9.

"ΥΓΕΙΑ, ΝΙΑΤΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΕ 80 ΛΕΠΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΚΑΙ ΔΩΣΤΕ ΤΟ ΚΑΙ Σ' ΕΚΕΙΝΟΝ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΗ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ

Παίζει διαρκώς

Ο ΑΝΔΡΑΣ

Άγαπά το παιχνίδι, τη δύναμη, τον ίλιγγο και κάποτε τη γαλήνη. Αναζητεί τη φυγή κι έχει μόνιμες κρίσεις, πάντα όμως είναι το αιώνιο παιδί!

ΕΧΕΤΕ προσπαθήσει καμιά φορά να μελετήσετε τον άντρα σας, όπως θα μελετούσατε τη ζωή ενός εντόμου, ενός ζώου ή την ανάπτυξη ενός δένδρου, δηλαδή μ' έναν τρόπο αντικειμενικό, με το πώς αισθάνεται, πώς αντιδρά, ο πατέρας, ο αδελφός σας, ο άρραβωνιστικός σας, ο άνδρας σας, αλλά αντικειμενικά κι' αμερόληπτα; Και πρώτα, εκείνο που αντιλαμβάνεται κανείς άμεσως, είναι ότι είναι πράγματι διαφορετικός. Και ριζικά διαφορετικός από τον ούρανο. Και μ' αυτό το πλάσμα—κάτοικο ενός άλλου κόσμου—πρόκειται να είσαστε ενωμένη «εις σάρκα μίαν». Μά θα χρειάζταν για να γίνει αυτό ένα αληθινό θαύμα! Έκείνο όμως που είναι παράξενο στα θαύματα είναι ότι γίνονται... Δίνουμε εδώ μερικές παρατηρήσεις, μερικά συμπεράσματα μιάς ειδικής έρευνας από ψυχολόγους, στατιστικούς και γιατρούς. Είναι αντικειμενικές αλήθειες που αφορούν τον άνδρα. Μη σκανδαλισθήτε ή μάλλον σκεφθήτε ότι κάθε αλήθεια προκαλεί έναν υγιή σκανδαλισμό. Έχοντας υπ' όψη τα συμπεράσματα αυτά μελετήστε τον άνδρα σας: ασφαλώς θα καταλήξετε στα ίδια και σεις...

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΔΙΑΡΚΩΣ...

Οι γυναίκες διασκεδάζουν λιγώτερο με την κούκλα της κόρης τους, απ' όση διασκεδάζουν οι άνδρες με το ηλεκτρικό τριανάκι του γυναικού τους. Κι' αυτό γιατί η κούκλα είναι χρήσιμη: προετοιμάζει για το παιχνίδι είναι ανδρικό τριανάκι δεν είναι παρά ένα παιχνίδι. Έκτος από σπάνιες εξαιρέσεις, δεν είναι οι γυναίκες εκείνες που παίζουν χαρτιά, ζάρια, σκάκι, τάβλι, μπιλιάρδο, εκείνες που παρακολουθούν τα μάτς, πηγαίνουν στον ίπποδρομο, στο ψάρεμα, στο κυνήγι, κάνουν συλλογές γραμματοσήμων, φτιάχνουν μοντελάκια κα-

ραβιδών. Οι άνδρες είναι πρόθυμοι να θεοβαλίσουν ότι οι γυναίκες κατατρίβονται με τιποτένια πράγματα. Είναι ένας τρόπος κι' αυτός να κρύψουν από τον ίδιο τον εαυτό τους ότι χρησιμοποιούν το μισό μέρος της ενεργητικότητάς τους σε δραστηριότητες τελείως άχρηστες.

Ναι, θ' απαντήσει ο άνδρας, αλλά αυτό αποτελεί ένα ξεκούρασμα από την υπερβολική εργασία. Πάει καλά. Γιατί όμως εργάζεται κατά μεγάλο μέρος με μόνο το σκοπό να μπορέσει ν' αγοράσει παιχνίδια: ένα αυτοκίνητο, ένα τουφέκι κυνηγιού, μια βάρκα για ψάρεμα; Κι' αν μάλιστα το εξετάσετε από πιο κοντά θα δώτε ότι δεν είναι μονάχα η φροντίδα για τη ζωή του και τη ζωή των δικών του, που τον σπρώχνει στην εργασία του. Δεν είναι ούτε και η θέλησή ν' αποκτήσει δύναμη. Άγαπά τη δουλειά του γιατί αυτή γίνεται με μεγάλα παιχνίδια: το χρηματιστήριο, ένα αεριωθούμενο, ένα εργοστάσιο, μία έφημερίδα κλπ. Μέσα σ' όλα αυτά υπάρχει παιχνίδι. Ένας «κύκλος στη δουλειά», όπως λένε, είναι τίς πιο πολλές φορές ένας άνδρας που πέφτει με τα μούτρα στο παιχνίδι του. Όταν είναι αληθινά άρρεναγός αγαπά, κατά βάθος, τις φροντίδες, τις ευθύνες, που τον χτυπούν το κεφάλι, προσβάλλουν την καρδιά, αρρωσταίνουν το σκεπτικό του. Το παιχνίδι είναι καλύτερο άμα είναι συναρπαστικό...

— Θάπρεπε να ξεκουραστής λίγο, χρυσέ μου, να ησυχάσεις... — Μά δεν καταλαβαίνεις, γυναίκα, δεν ξέρεις από τέτοια πράγματα!

Ανασηκώνει τους ώμους του, όταν δεν νευριάζει—τις πιο πολλές φορές. Όπως γκρίνιαζε όταν, παιδί ακόμα, έπαιζε κι' άκουγε μέσα στο παιχνίδι του:

— Έλα να πλύνεις τα χέρια σου, να φας και να διαβάσεις το μάθημά σου!

ΔΕΝ ΑΝΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

Άγαπά, λοιπόν, το παιχνίδι, τη δύναμη, τον ίλιγγο, μπορεί καμιά φορά ν' αγαπά και τη γαλήνη. Αλλά δεν αγαπά την εύτυχία. Εύ-

Ζώο
περίεργο,
που
αγαπάει
κρυφά
τά
παιδιά
του

Ο ΑΝΔΡΑΣ....

Ο αιώνιος
Δόν Ζουάν

τυχία; Σκέφτεται πάντα μέσα του ότι υπάρχει κάτι καλύτερο να κάνει.

Δημιουργήστε σ' έναν άνδρα αυτό που ονομάζουμε ευτυχισμένη ζωή. Κι' ό,τι χρειάζεται γι' αυτό: αρκετά χρήματα, καλά παιδιά, ένα ωραίο σπίτι, μια καλή κουζίνα, έξυπνάδα, χάρη, πίστι, τα πάντα. "Αν είναι ο καλύτερος των ανδρών μπορεί ίσως να δεχτεί την ευτυχία του με υπομονή. Μην περιμένετε όμως τίποτα παραπάνω. Θά ήταν κάτι άφύσικο.

Όλη η προσπάθεια της γυναίκας είναι να αναγκάσει τον άνδρα ν' αγαπήσει την ευτυχία, αυτό που εκείνη ονομάζει ευτυχία, και που είναι πράγματι τίποτα: σταθερότητα και διαχυτικότητα αισθημάτων, γαλήνη σαν τα ήρεμα νερά μιας λίμνης... Κι' όλη η προσπάθειά της να είναι είναι πως να ξεφύγει απ' όλα αυτά.

Κυττάτε τι λέει ο Ρενάν: «Ο άνθρωπος δεν βρίσκεται εδώ για να γίνει ευτυχισμένος, αλλά για να πραγματοποιήσει μεγάλα επιτεύγματα».

Ένας άλλος φιλόσοφος, ο Άλαιν: «Ο πόνος είναι κάτι το καλό». Κι' ένας αρχαίος σοφός, ο Ίωριγένης: «Ο άνθρωπος είναι ο γιός των έμποδων».

Αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι οι άνδρες προσπαθούν να κάνουν μεγάλα πράγματα. Σημαίνει ότι κάθε άνδρας εξεγείρεται κατά της ευτυχίας σαν από ένστικτο. "Η ακινησία τον τρομάζει, η ισορροπία τον άνησχει. "Ένας κόσμος, μια ζωή από την οποία δεν θαγει πια τίποτα να περιμένει είναι γι' αυτόν αληθινή φυλακή. Νά μη μείνει κλεισμένος έστω και στην πιο αγαπημένη φυλακή. Μόλις χαλαρώσει ή περιπυξεί, στριφογυρίζει, ταραζεται, ανάθει ένα ταίγιο, παίρνει ένα θιβάκι, μιλάει.

Δεν αγαπά εκείνο, που είναι, αλλά αυτό που θα είναι, αυτό που θα μπορούσε να είναι. Περιμένει πάντοτε κάτι, πίσω από την πραγματικότητα, αναζητεί μια πόρτα απ' όπου θα μπορούσε να μπει σε μια γιορτή, σ' ένα μυθικό κόσμο, σ' ένα σύμπαν διαφορετικό. Γι' αυτό καννίζει, πίνει, καταφεύγει σε ναρκωτικά καμιά φορά. "Η φυγή... Γι' αυτό κάνει πολέμους, επαναστάσεις, γράφει ποιήματα, εξε-πολύει ρουκέτες.

Ακούτε να μιλούν μεταξύ τους οι άνδρες, ν' αναφέρουν τις μεγάλες στιγμές της ζωής τους. Δεν γίνεται ποτέ λόγος για γυναίκα, παιδιά, σπίτι, οικογενειακή εστία. "Η μεγάλη στιγμή είναι η αίσια-ρεσί τους: όλα όσα έχουν συμβεί σ' έναν άλλο κι' όχι τον καθημε-ρινό κόσμο, σαν σε παρενθέσεις.

Αναζητεί τη φυγή. "Υπάρχει η μικρή φυγή: μισή ώρα στο καφε-νείο, στην ταβέρνα, μια σύντομη συνάντησι. Δεν είναι τόσο το πιστό-πάρχει όμως κι' η μεγάλη φυγή: η εξαφάνισι, η αλλαγή χώρας και ταυτότητας. Καί, τέλος, υπάρχει η έσωτερική φυγή, η όνειροπόλησι, ο κινηματογράφος...

ΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑ ΜΕ ΜΟΝΙΜΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Οι άνδρες λένε: η γυναίκα είναι με τις ώρες της. "Αλλάζει διά-θεσι μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο. Αυτό είναι αλήθεια: το «Φτερό στον άνεμο» είναι ένα γεγονός. "Αλλά κι' αυτός δεν παύει να περνά συ-νάχως μεγάλες κρίσεις: την εφηβική ηλικία, τον εικοστό χρόνο, τον τριακοστό, τον τεσσαρακοστό, τον έβδομοκοστό. Ποτέ του δεν γίνε-ται «νήλικος». Τα χρόνια φέρνουν ρυτίδες στη γυναίκα. Τον άνδρα όμως τον οχίζουν ως τα κατάβαθα της ψυχής του. "Η γυναίκα άγω-

νίζεται άπεγνωσμένα για να σώσει το σώμα της, το πρόσωπό της από την προσβολή του χρόνου. Για τον άνδρα η μάχη αυτή δίνεται στα κατάρθα της ψυχής του. Κι' έπειδή τον χαρακτηρίζει μια ιδιαίτερη ντροπή δεν λέει τίποτα. "Αλλά από κει προέρχονται κι' οι «κακο-φίες» του που έχουν μεγάλη επίδρασι στο χαρακτήρα του.

Ο Μοντελάν λέει κάπου: «"Η ζωώδης ηλικία για τον άνδρα τελειώνει στα τριάντα χρόνια». "Αλλά ο άνδρας δεν μπαίνει εύκολα στην ηλικία της λογικής.

Είναι αλήθεια ότι οι γυναίκες γερνούν γρηγορότερα. "Αλλά εί-ναι επίσης αλήθεια ότι οι άνδρες δυσκολεύονται ακόμα πιο πολύ να εγκαταλείψουν τη νεανική, αν όχι και την παιδική τους ηλικία. Γερ-νούν ίσως πιο άργα, αλλά πιο όδυνηρά.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΓΩΙΣΜΟΣ

Το άρσενικό ανθρώπινο ζώο έχει ένα μυθικό παιχνίδι, πιο μεγά-λο απ' όλα τα άλλα παιχνίδια του: το θάνατο. "Αγαπά πολύ να παί-ζει μ' αυτόν. Και δεν αγαπά, τότε, να τον ενοχλούν. Μιλώντας του για την ύγεια του, παραδείγματος χάριν, είναι το ίδιο σαν να έρεθί-ζετε τον ταύρο στην άρενα, όταν του μιλάτε για καταχρήσεις, για δουλειά του, για τους κινδύνους που διατρέχει με τ' αυτοκίνητό του.

Όταν φθάσουν στην ηλικία της λογικής (που έρχεται καθυστε-ρημένη) λίγοι άνδρες αγαπούν τον έρωτα. "Αγαπούν βέβαια. "Αγα-πούν επίσης να τους αγαπούν. "Αλλά για τον έρωτα...

Αντίθετα απ' ό,τι πιστεύεται γενικά, όταν ένα ανδρόγυνο χαρί-ση, ο άνδρας είναι εκείνος που ξεχνάει λιγότερο. "Έτυχε να ενα-νακυριεύει. "Ενώ στη γυναίκα όλα έχουν πεθάνει. "Έχει δοθεί ολο-κληρωτικά σ' άλλον έρωτα. "Εκείνος, που σ' όλες τις περιστάσεις δι-νεται λιγότερο, είναι πάντοτε έτοιμος να ξαναπιάσει σχέσεις. Καί-νά τις ξαναχαλάει πάλι, άλλωστε.

Οι γυναίκες λένε: «Οι άνδρες δεν έχουν φαντασία». Είναι κα-θαρή τρέλλα αυτό. Θα μετρούσαμε στα δάχτυλα τις έφευρέσεις που έχουν κάνει οι γυναίκες. Οι γυναίκες ισχυρίζονται επίσης ότι οι άνδρες δεν έχουν διαίσθησι. "Απλούστατα δεν έχουν την ίδια διαί-σθησιν του άνδρα είναι τηλεσκόπιο.

Οι γυναίκες λένε: «Οι άνδρες είναι έγωιστές». "Αλλά αυτοί εί-ναι πάντοτε έτοιμοι να θυσιασθούν (και να θυσιάσουν την ευτυχία της γυναίκας τους εκτός από τ' άλλα) με μια μεγάλη δράσι.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΠΑΙΔΙ

"Ας πάρουμε έναν άνδρα, που έχει γυναίκα και τρία παιδιά (ο μέσος όρος οικογενείας). Είναι μηχανικός ή έχει εργάτες υπό-τις διατάγες του ή υπαλλήλους. "Όταν ξυρίζεται το πρωί είναι το πρόσωπο του προισταμένου εκείνου που θέλει στον καθρέφτη.

Την ώρα που φεύγει αποχαιρετά ή φιλά αψηρημένα τους άλ-λους. "Εδώ και μερικά λεπτά δεν θρσκειται πια εκεί.

Τη στιγμή που πατά το πόδι στο δρόμο, το σπίτι πίσω του χάνε-ται σαν σ' ομίχλη. Είναι σαν ένα πλοίο που καταπνύνει αυτάνδρο-σκειται μπροστά κι' όχι πίσω.

Αυτό δεν είναι τίποτα καινούργιο. "Εδώ κι' είκοσι ή τριάντα χρό-νια έκανε κατά τον ίδιο τρόπο τα πρώτα θήματα του πρωί. "Εδώ

κι' είκοσι - τριάντα χρόνια πήγαινε στο σχολείο. "Η μητέρα του του έτοιμασε το πρωινό του και τούφερνε τη σάκκα του.

- Δέ με φίλας; Έλεγε ή μητέρα του.

Γύριζε έλαφρά, τη φιλούσε γρήγορα και κατέβαινε τρέχοντας τις σκάλες κι' έβγαινε στο δρόμο σφυρίζοντας.

Με τους συμμαθητές του έβπαινε σ' έναν νέο κόσμο, του οποίου αυτός ήταν ο Χριστόφορος Κολόμβος. Φυσικά δέ μιλούσαν ούτε για τους γονείς τους, ούτε για τ' αδελφία ή τις αδελ-φές τους. Είχαν καινούργια σχέδια, καινούργιες φροντίδες.

Τίποτε δεν άλλαζε από τότε. "Ο άνδρας των σαράντα χρονών, ύ-πευθυνος για μια οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

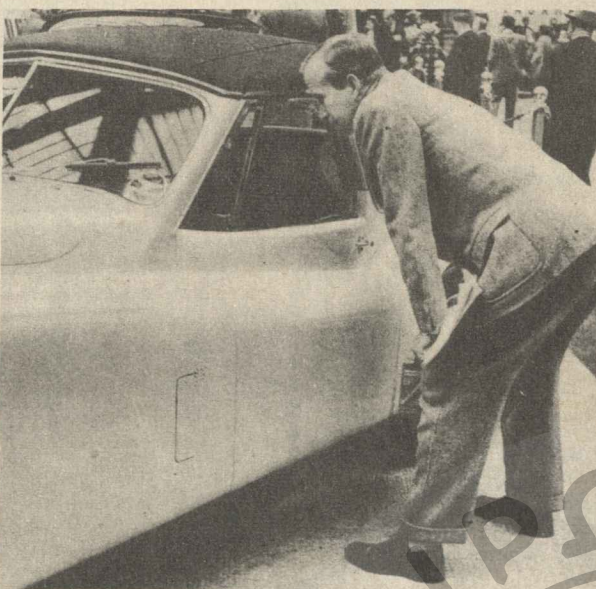
αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-αυτή την οικογένεια, μοιάζει με το μαθητή, που στο σχολείο δεν ή-

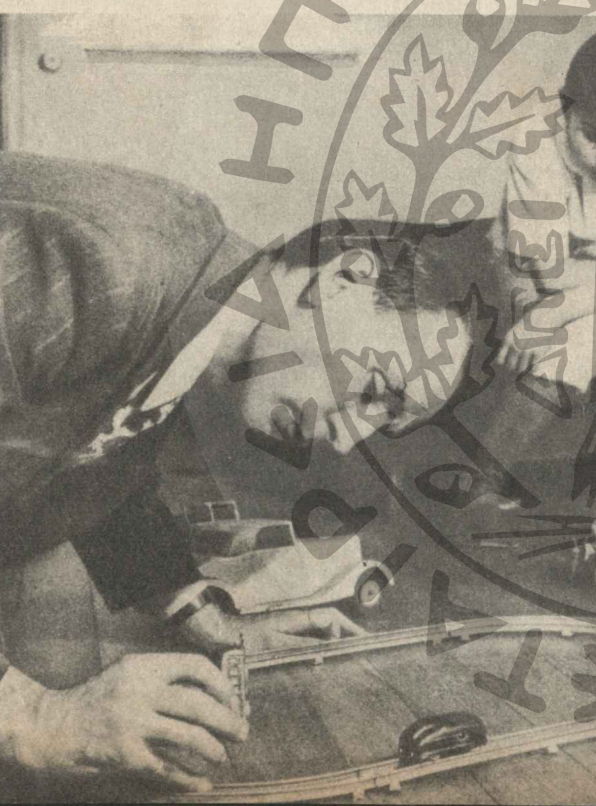

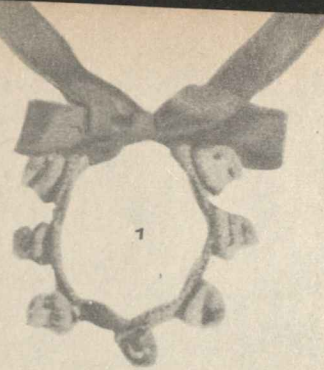
Δεν
του άρσσει
το σπίτι;
δμως
του άρσσει
ή κουζίνα!

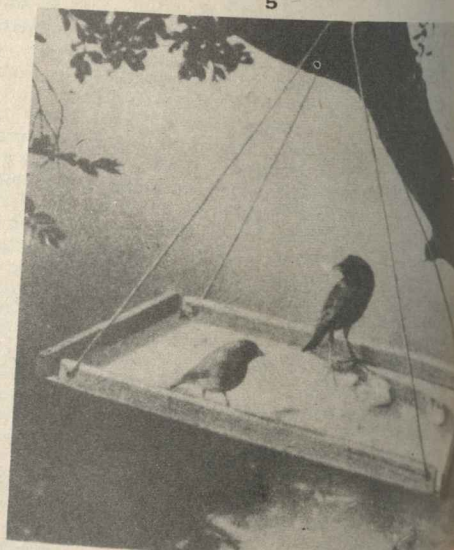
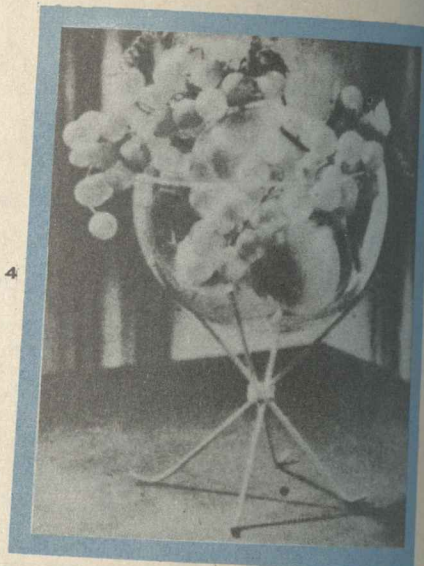
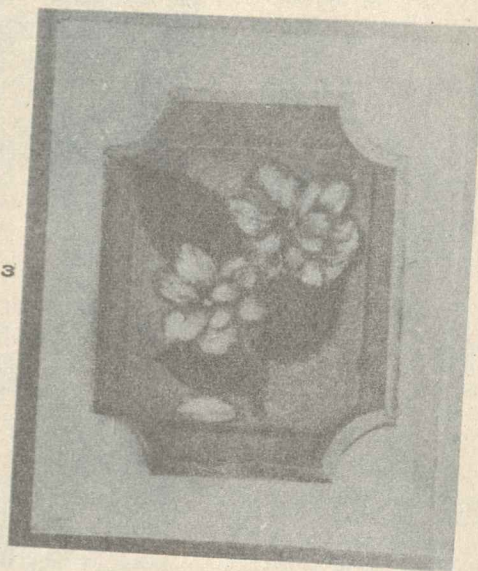
Το αιώνιο
όνειρο
της ισχύος

Το ηλεκτρικό τραινάκι
είναι παιχνίδι του πατέρα...

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΛΕΙΣΜΕΝΑ ΑΛΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΟΧΙ ΔΕΜΕΝΑ!!

Ένα σωρό χαριτωμένα αντικείμενα
μπορούν να βγούν από τα επιδέξια
παιδικά χεράκια με μεγάλη ευκολία

Τους μήνες των σχολικών διακοπών, είτε στην εξοχή βρίσκεστε, είτε στην πόλη δεν πρέπει να κοιμάστε τα παιδιά με μελέτες και πολλά βιβλία, για να μπορέσουν το φθινόπωρο να αρχίσουν με καινούργια όρεξη τη σχολική τους χρονιά. Πάντως, καλό είναι να τους απασχολήτε με εύκολες και ευχάριστες κατασκευές για να εξασκούνται στα πρακτικά θέματα της ζωής και να μη σας κοιράζουν, φεύγοντας μακριά σας ή στριφογυρίζοντας μέσα στα πόδια σας.

Εδώ σας δίνουμε μερικές ιδέες για το τι θα μπορούσε να φτιάξει ένα έξυπνο παιδάκι με λίγη επιμέλεια και αφού το καθοδηγήσετε εσείς. Στο τέλος θα έχει τη μεγάλη ικανοποίηση να παρουσιάσει ένα χρήσιμο έργο, δαγμένο αποκλειστικά από τα χέρια του.

1-2. ΤΑ ΚΟΛΙΕ ΤΗΣ ΨΙΦΙΝΑΣ

Και η γατούλα σας μπορεί να ευχαριστείται με τα λουλούδια και τα στολίσια. Τρία διαφορετικά περιδέραια σας επιτρέπουν να διαλέξετε, πώς θα στολίσετε το λαιμό της. Το ένα είναι μια λουρίδα από καμβά με κεντημένο επάνω το όνομα της γατούλας. Με γράμματα κεφαλαία και στανροβελονά είναι εύκολο να κεντηθεί το όνομα. Έπειτα θα ντυμπλαρισθεί με φετρίνα και θα κλείσει στο λαιμό της με μια μικρή χρυσή αγκράφα.

Το δεύτερο είναι φτιαγμένο από πομπόν, δαγμένα από την ταπετσαρία ενός παλιού επίπλου, πολυθρόνας ή κουρτίνας που ράβονται πάνω στο κολιέ. Το κολιέ αυτό γίνεται από τρεις λουρίδες φετρίνας, πλεγμένη σε κοτσίδα και δένει στο στήθος με μεταξωτή κορδέλα.

Το τρίτο είναι μια άλλη λουρίδα ύφασματος άσπρο με το φουστάνι ή την ποδιά της κορούλας σας, που θα το φτιάξει. Στις άκρες στενεύει και δένει κόμπο, πίσω από το αυτί.

3. ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΣΙΑΣ!

Ο πολύτιμος αυτός πίνακας που μπορεί να διακοσμήσει θαυμάσια το δωμάτιο του παιδιού, που θα τον φτιάξει, είναι ύψους 15 εκατοστών ύψους και 10 εκατοστών πλάτους. Μαζεύετε από την εξοχή λουλούδια, φύλλα, φτέρες και ό,τι άλλο σας

αρέσει. Διαλέξετε μάλλον λουλούδια χωρίς μεγάλο πάχος. Απλώστε καλά τα πέταλα τους πάνω σε ένα φύλλο στυπώχαρτου και σκεπάστε το με ένα άλλο. Από πάνω βάλτε ένα δάκρυ. Αλλάξτε μία-δυο φορές τα στυπώχαρτα μέχρι να στεγνώσουν εντελώς τα λουλούδια. Όταν στεγνώσουν καλά, κολλήστε τα με μια σταγόνα γόμης πάνω σε ένα κομμάτι πράσινο ή κόκκινο στυπώχαρτο, κομμένο στο γύρο-γύρο. Γυρίστε τώρα το τζάμι προς τα κάτω και κολλήστε το στυπώχαρτο επάνω του με λουρίδες από σελοτάπητ. Τοποθετήστε από πίσω άλλο ένα τζάμι, ίσιο με το εμπρός και ένα σκληρό χαρτόνι στο ίδιο μέγεθος. Με το σελοτάπητ, που θα πιάσει γύρω-γύρω το μπροστό και το πίσω τζάμι, καθώς και το χαρτόνι θα στερεωθεί ούτως όλα μαζί. Πάνω στο χαρτόνι θα στερεωθεί μια αγκράφα για κορμάκι.

Αν τα χρώματα των λουλουδιών έχουν ξεθωριάσει, μετά το στεγνωμα, μπορείτε να τα ζωογράφητε με άκοναρέλλα. Προσοχή! Μην κομμάτε αυτούς τους πίνακες στον ήλιο.

4. ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΚΟΥΠΑ ΓΙΑ ΦΡΟΥΤΑ

Αν βρίσκεσαι στο σπίτι σας μια άλλη γυνή, η κόπια, που να έχει το σχήμα της εικόνας μας ή κάτι σχετικό, φτιάξτε μιαν όμοια φρονιτιέρα με τέσσαρες δελόνες του πλεξίματος από χαλκό, που θα γίνει η βάση της. Θα στερεώσετε γερὰ τις δελόνες με λεπτό ασφάλινο σύρμα όπως φαίνεται στη φωτογραφία, σε τρόπο ώστε να χωράει επάνω η κόπια και να εφαρμόζει καλά. Με μια πένσα ή ένα σφυράκι, γυρίστε τις άκρες από τις δελόνες για να σταθεί ή δμορφη αυτή φρονιτιέρα.

5. ΕΝΑ ΙΔΕΩΔΕΣ "ΚΛΟΥΒΙ" ΓΙΑ ΠΟΥΛΙΑ

Τα πουλιά είναι η ψυχή της φύσεως. Μας αρέσουν και θέλουμε να τα έχουμε κοντά μας, για να τα βλέπουμε. Αλλά έχουμε το δικαίωμα να τα φυλάσσουμε σε ένα ασφαλισμένο κλουβί και να τους στερούμε το πολυτιμότερο αγαθό, την ελευθε-

ρία τους; Όχι, βέβαια! Κι' όμως είναι δυνατόν να τα χαρώμαστε, χωρίς να τα κρατάμε κλεισμένα.

Φτιάξτε το «κλουβί», που όπως βλέπετε στην εικόνα μας είναι τόσο απλό να γίνει... Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα εξοχικό φτιαγμένο από μια σανίδα κόντρα-πλακέ, κρεμασμένη από το κλαδί ενός δέντρου με σχοινάκι.

Η μόνη δυσκολία είναι να εξασφαλίσετε τη συντήρηση του ξύλου, από τον ήλιο και την πιθανή βροχούλα. Η λύση είναι να το βάψετε με τρία στρώματα λαδομπογιάς. Προσοχή! Βάψτε τα κομμάτια του ξύλου πριν τα καρφώσετε. Αντι για σχοινί μπορείτε να μεταχειρισθείτε κλωστή νάιλον (αυτή που χρησιμοποιούν για ψάρεμα).

Ρίξτε σπόρους και ψυχούλα στο «κλουβί» σας και βάλτε κι' ένα κουτάκι με νερό. Τα πουλάκια θα έρχονται να φάνε και θα σας κελαηδούν.

ΕΛΕΚΤΟΡ

Όπως

ΕΛΑΦΡΑ

Όπως πάντα
αυτή την εποχή, με
καρδιαστικό χαρμάνι.

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

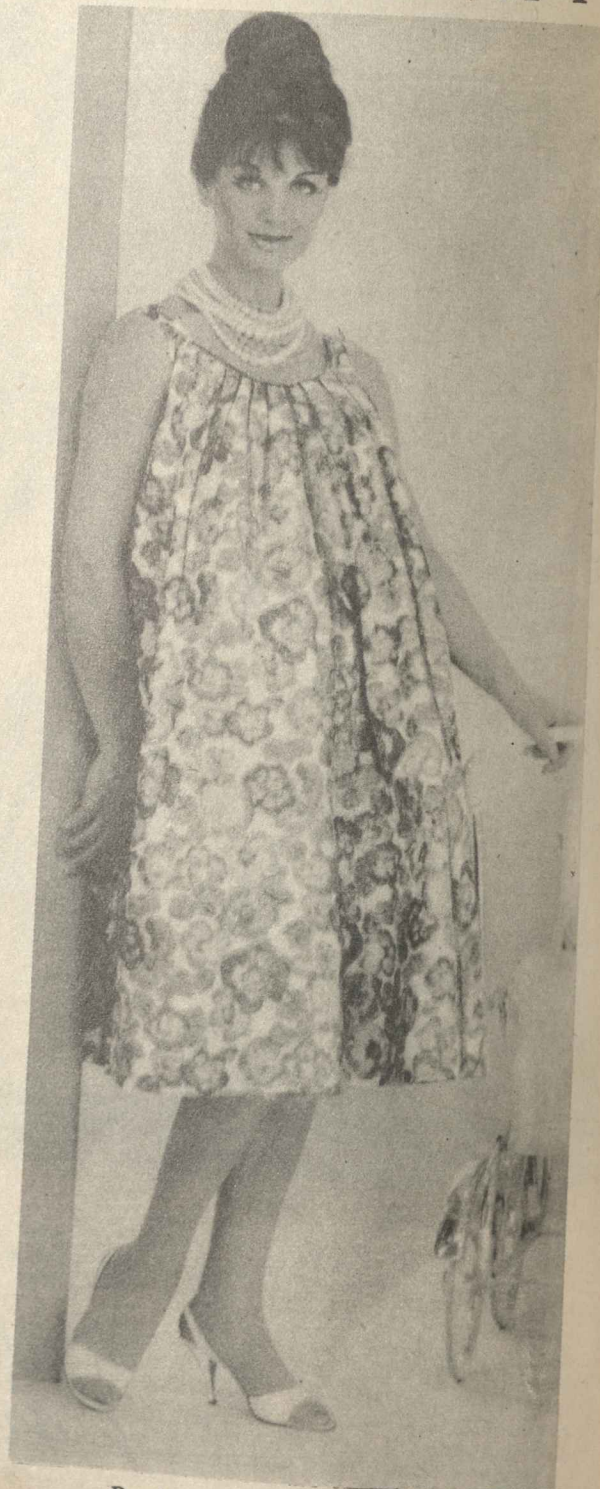
ΠΕΡΙΜΕΝΩ

ΜΩΡΟ... ΜΕ ΡΙΧΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΙ

Μιά λινή φορέτα σε ίσια γραμμή και μιά ριχτή καζάνα, θα σας είναι χρησιμη σε όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης σας και θα σας εξυπηρετήσει πάρα πολύ το πρωί.

Μιά εμπριμέ βέστα με νωμίτη, που γαρνίρεται με ένα φαρδύ μονόχρωμο ρέλι και μιά μονόχρωμη φούστα θα σας δώσουν μιά πολύ κοκέτικη και πολύ δροσερή εμφάνιση.

Ριχτό φόρεμα από εμπριμέ ύφασμα για τους ζεστούς μήνες. Το ωραίο αυτό φόρεμα φοριέται σε προχωρημένη εγκυμοσύνη και είναι για όλες τις ώρες της ημέρας.

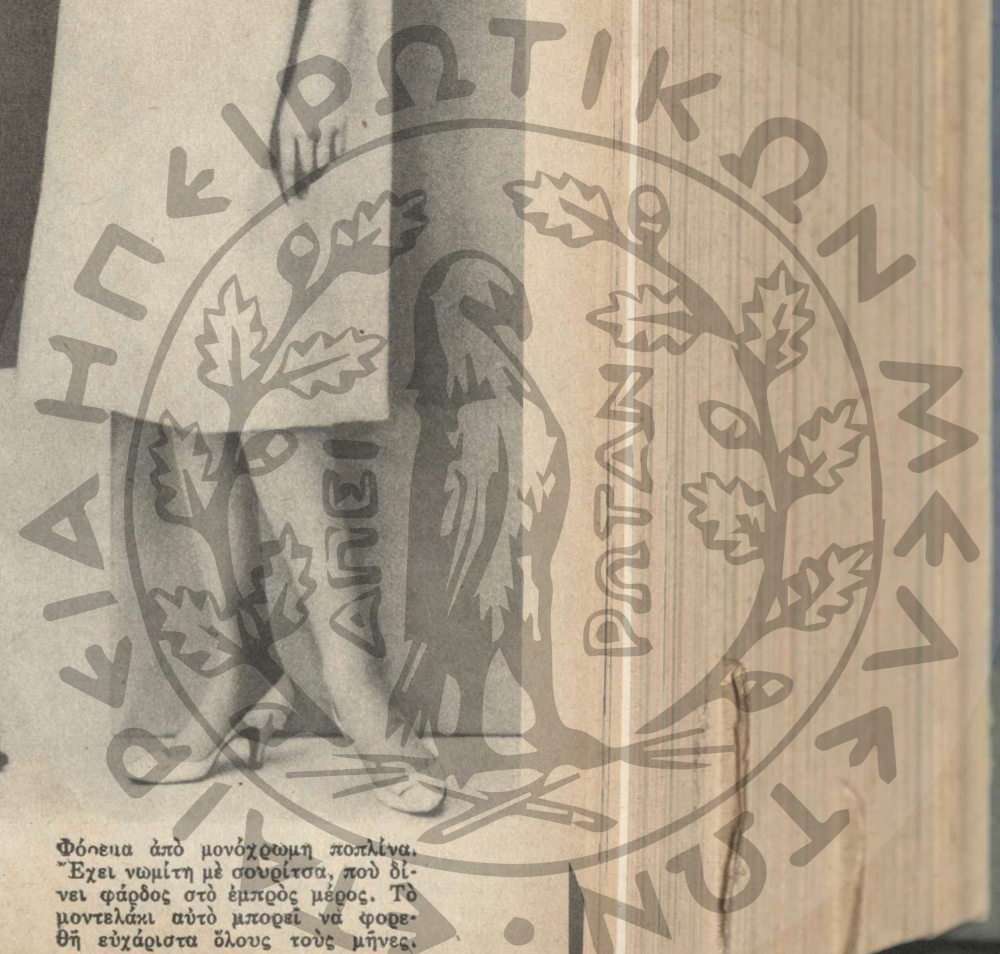
Ριχτό ταγιέρ από μονόχρωμο λινό ύφασμα για τους πρώτους τρεις μήνες και φορεμάτα από καρό αλατά με ξεχειλωτό μοντέρνο γιγιά και κοντό μανικάκι, πολύ δοκιμά για τους πρωινούς δρόμους σας.

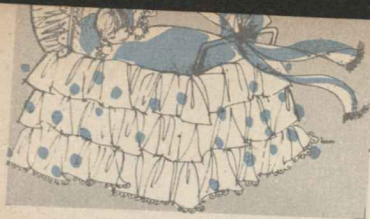
ΑΝΕΤΑ
ΚΑΙ ΒΟΛΙΚΑ
ΠΡΩΙΝΑ
ΣΥΝΟΛΑ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ
ΜΕΛΛΟΥΣΑ
ΜΑΜΑ

Ντε - πιές από σκουρόχρωμο λινό με ριχτή μακρὰ καζάνα. Ένας ξεχωριστός γιακάς από πικαντική ύφασμα δίνει κομψότητα στο σύνολο του ωραίου αυτού μοντέλου.

Φόρεμα από μονόχρωμη ποπλίνα. Έχει νωμίτη με σουρίτσα, που δίνει φάρδος στο εμπρός μέρος. Το μοντελάκι αυτό μπορεί να φορεθῇ ευχάριστα όλους τους μήνες.

ΜΩΡΟ...

ΜΕ ΘΑΥΜΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ

ΠΕΡΙΜΕΝΩ

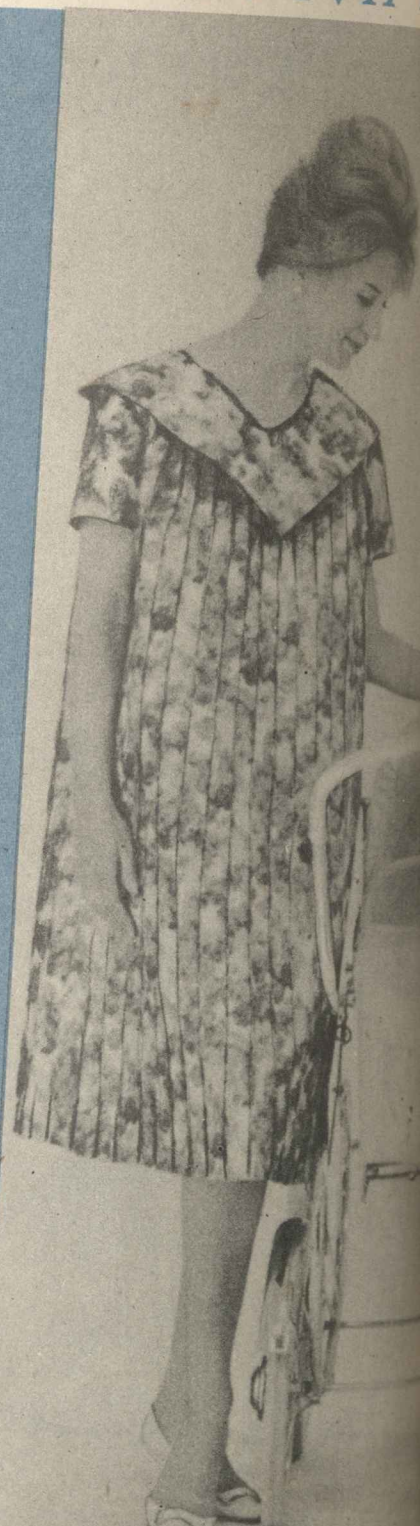
ΓΙΑ ΤΟ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ
ΚΑΙ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΠΩΣ
ΠΙΟ
ΕΠΙΣΗΜΗ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ριχτό φορεματάκι από λινό με μοναδικό στολισμό εμπρός ένα φιδόγκο από πουαντιγιέ ύφασμα και σαντούγκι φόρεμα, που χαρακτηρίζεται από μια βαθειά κουφωτή, που ξεκινάει κάτω από το νομίτη.

Τα πλισέ ταιριάζουν στις γυναίκες που βρίσκονται σε κατάσταση εγκυμοσύνης. Ένα εμπριμέ πλισέ, με φιδόγκο στο στήθος είναι κατάλληλο για μια απόγευμα ή και για δρόμο.

Κι' άλλο ένα εμπριμέ πλισέ φόρεμα με πιέτες και τριγωνικό νομίτη, που μπορεί να φορεθί αργότερα με ζώνη και ν' αποτελέσει ένα μοντέρνο φόρεμα για απόγευμα ή και για δρόμο.

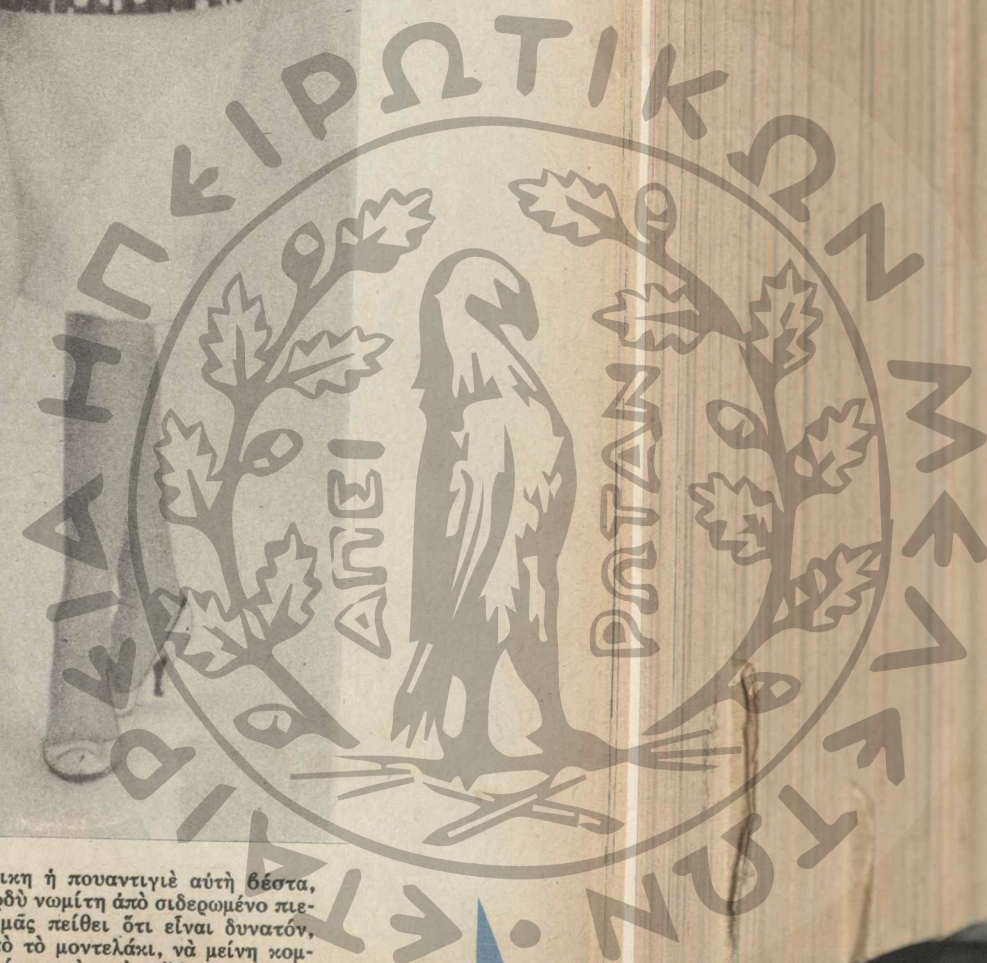

Σε γραμμή «μπιέρ» μονόχρωμο φόρεμα κατάλληλο για τους πρώτους μήνες της εγκυμοσύνης. Τριαντάφυλλο από το ίδιο ύφασμα τοποθετημένο στο στήθος τονίζει το σύνολο.

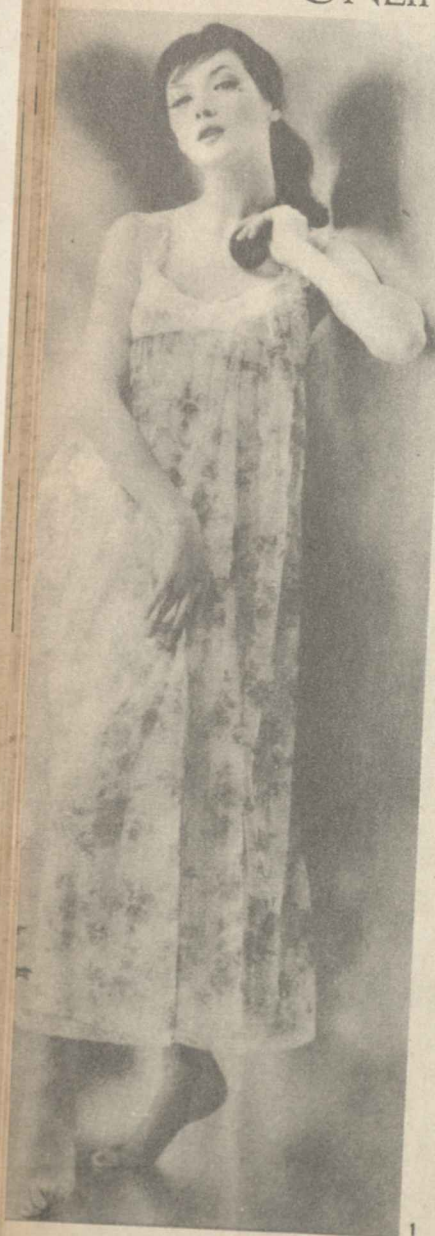

Πλισέ καζάκι από ζωηρόχρωμο ύφασμα και φούστα σε ίσια γραμμή, είναι ιδεώδης συνδυασμός για όλους τους μήνες. 'Η πλισέ καζάκι κρύβει πολύ το φάρδος της περιφέρειας.

Κονέτικη ή πουαντιγιέ αυτή θέσει, με φαρδύ νομίτη από σιδερωμένο πιετάκι, μάς πείθει ότι είναι δυνατόν, μ' αυτό το μοντελάκι, να μείνη κομψή ακόμα και μια μέλλουσα μαμά!

ONEIRA ΓΛΥΚΑ

1. Έμπορμὲ νάυλον νυχτικό σὲ πάλ-
χρῶμα. Στολίζεται στὸ ντεκολτέ καὶ
στὸ τελείωμα τοῦ μὲ δαντέλα. Οἱ
σοῦρες ξεκινοῦν κάτω ἀπ' τὸ νομίτη.

2

2. Κοκέτικο σύνολο ἀπὸ δολομέταξο σατέν. Δαν-
τέλες στολίζουν τὰ μανίκια τῆς ρόμπας καὶ τὸ
ντεκολτέ τοῦ νυχτικοῦ. Οἱ πιέτες καὶ οἱ φιό-
γκοι συμπληρώνουν τὸ πολυτελὲς αὐτὸ ἀνσάμπλ.

3. Συνδυασμὸς βατίστας, δαντέλας καὶ κεντήμα-
τος εἶναι αὐτὸ τὸ σύνολο, σὲ πολὺ παστέλ τό-
νο. Ἀνάλαφρο καὶ λουσάτο συγχρόνως, δίνει
στὴ σιλουέτα νεανικὴ χάρι καὶ πολὺ γοητεία.

ΜΕ ΑΙΘΕΡΙΕΣ ΝΥΧΤΕΡΙΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

3

ΑΠΟ ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΝΑΪΛΟΝ ΚΑΙ
ΛΕΠΤΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ,
ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΔΑΝΤΕΛΕΣ,
ΒΟΛΑΝ ΚΑΙ ΚΟΡΔΕΛΕΣ

4. Κορσὰ ἀπὸ γκοφρὲ τοῦλι πουαντιγιέ συν-
δυάζεται μὲ τὸ ἀσετὰτ ὕφασμα τῆς φούστας ποὺ
παίρνει πόσοις χάρι στὶς σοῦρες, ποὺ σχημα-
τίζονται ἀπὸ τὸ κορδόνι ποὺ σφίγγει τὴ μέση.

5. Ἀπλὸ καὶ κομψὸ τὸ νυχτικό αὐτό, ἀπὸ νάυ-
λον. Στολίζεται μὲ πολὺ φαρδεῖα δαντέλα στὸ
τελείωμα καὶ μὲ ἓνα φλοὺν νομίτη, ποὺ σχημα-
τίζει ἓνα ὡραῖο, μικρὸ καὶ κοκέτικο μανικάκι.

4

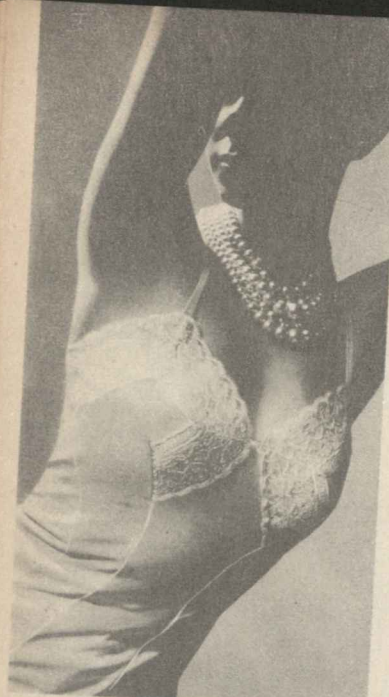
5

ONEIRA ΓΛΥΚΑ

ΜΕΡΙΚΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΝΤΕΣΟΥ, ΝΥΧΤΙΚΑ ΚΑΙ «ΜΠΕΤΜΠΥ-ΝΤΟΛ»

ΜΕ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

Κομπινάζον με θαυμάσια κούπ, που σχηματίζει και σουτιέν. Η δαντέλα είναι εσωτερικά φοδραρισμένη με τούλι, ώστε να συγκρατη το στήθος. Είναι κατάλληλη για σώματα λεπτά.

Ρόμπα κοντή από έμπριμέ όπαλίνα και νυχτικό μονόχρωμο από δατίστα στολισμένο στην ένωση του βολάν, από φάσα έμπριμέ. Νεανικώτατο σύνολο κατάλληλο για το καλοκαίρι.

Μπέϊμπυ - ντόλ από νάυλον ύφασμα με νομίτη, που σουρώνει κατά διαστήματα. Πλούσιες σούρες ξεκινούν από το ντραπέ νομίτη δίνοντας περισσότερο χάρη στο μπέϊμπυ - ντόλ.

Από έμπριμέ νάυλον ύφασμα και λαστέξ εί-
ναι το κοπέτινο ντέ - πίες. Το κυλοτάκι,
παιδί πρακτικό, συγκρατεί την περιφέρεια και
φορείται χειμώνα - καλοκαίρι. Είναι καλό
για σώματα, που διατηρούν τη γραμμή τους.

Κοντό πενιούαρ από νάυλον ύφασμα και νο-
μίτη από δαντέλα. Κορσές από ύφασμα και
λάστιχο με μονοκόμματο σουτιέν. Είναι κομ-
ψό για λεπτά σώματα. Φοριέται με στενά φο-
ρματα και αναδεικνύει πολύ τη σιλουέτα.

Μονοκόμματος κορσές που στολίζεται με
τρού - τρού κορδελίτσα. Από την περιφέρεια
παινούν βολάν που σχηματίζουν ένα φουρό.
Το φουρό στερεώνεται με κόπιτσες στη βάση
του κορσέ και εύνει τις άνεπτυγμένες άνω.

A black and white photograph of a woman in a saree and a man in a vest and trousers standing in a doorway. The woman is on the left, looking surprised with her hand near her mouth. The man is on the right, looking towards the camera.

Μιά διευθύντρια του φεμινιστικού συνδέσμου «Παμπακιστανικός Σύνδεσμος Γυναικών». Η γυναίκα μουσουλμανική κίνηση είναι διαδεδομένη στο Ισλάμ, έκτος από τη Σαουδική Αραβία, όπου οι γυναίκες δεν έχουν κανένα δικαίωμα και οι πλούσιοι διατηρούν ακόμη χαρμ

Συνεχίζουμε στο τεύχος αυτό το δεύτερο και τελευταίο μέρος, της έρευνας της 'Ιταλίδας δημοσιογράφου Όριάνας Φαλλάτσι για την ένταξη πρωτόγονης ζωής της γυναίκας στις διάφορες μουσουλμανικές χώρες με τον τίτλο «ΤΟ ΜΕΤΑΞΕΥΤΟ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ».

τοιανταριά συζύγους του. Αυτή που γράφει αυτές τις γραμμές όμως έμεινε στον Ισάκ, στο Ισάκ, στο Μαρόκο; και η εικόνα είναι σχεδόν η ίδια. Η πρώτη εντύπωση που σχηματίζει μια γυναίκα της Δύσης φράνοντας από αυστήρα μουσουλμανική χώρας, όπως στο Πακιστάν, είναι ότι είναι η μόνη γυναίκα που έχει επίσημο από ένα κατακλυσμό, όπου έχουν πνιγεί όλες οι γυναίκες. Δεν υπάρχει ούτε μία.

για την χαριότητα του δοματίου σου είναι άνω-
δρας, αυτός που σου αδερφώνει τα δαχτυλίδια ή σου
ράβει τα κουμπιά είναι άνδρας. Στο έστιάσιό σου
σε σερβίρει άνδρας. Ή φωνή του τηλεφωνικού
κέντρου που σου παντά είναι ανδρική και γι' ένα
λόγο δεν βλέπεις γυναίκα παρά μόνο στο δρόμο.
Στο δρόμο περπατούν πίσω από τη φυλακή τα
«επένταχ», σαν έρμυλικά τρανσφορμάτα. Είναι πα-
κέτα από ύψασμα, χωρίς πρόσωπο, χωρίς σώμα,
χωρίς φωνή, ενώ έσύ με το ξεσκεπάστο πρόσω-
πο, τα γυναιμμά πρόστα σου, τις γάμτες γυνινές
ως τα γόνατα κοινάδες τόν έαυτό σου σαν γυνινόν.
Δεν υπάρχουν χώρες τόν έαυτό σου σαν γυνινόν.
Ίσολιμ: ό σεβασμός σέ μιάν γυναίκα είναι απόλυ-
τος. Κί' όμως ούτε στο τζαμί, ούτε στο τζαμί,
ούτε στον κινηματογράφο, ούτε σέ μιάν εξέλιση
μπορούν όί γυναίκες ν' ανάκατενθούν με τόν πλῆ-

[illegible]

Στεκομένοι, λοιπόν, μιλώντας με την Ταξὶν Φαρίντι, όταν ἤθεε ἡ μητέρα τοῦ Ἀπότονος. Ἡ ὄψη κυττάζοντας γύρω τὴν καμπύλο, ἀνὰ νὰ φοβόταν νὰ μὴν τὴν πιάσουν καὶ ὁ μαῦρος φερετζές τὴν δὲν εἶχε οὔτε κἀν τίς τρύπες στὰ ματιά. «Βγάλε αὐτὸ τὸ πανὶ» τὴν εἶπε ἀγγλικά ἡ Ταξὶν Φαρίντι. Κι' ἐπειδὴ ἡ ἄλλη ἀποταξιόταν διατακτικῇ, μετὰ αὐταρχικῇ κίνησιν τὴν ἐβγάλε τὸν φερετζὸν. Ἦταν μὴ γυναικία καμμίαν σασανταριὰ χροῶν, μαυρὴ, ἰδιορρεμὴ καὶ σκελασμένη μετ' κομιματῶν. Δὲν τολμοῦσε νὰ μιλῇ μισοστὰ σὲ μὴ ξένην, ἀλλὰ τέλος μίλησε. Νὰ τὴν εἶπε κατὰ λέξει, ὅπως μοῦ τὰ μετέφραζε ἡ Ταξὶν Φαρίντι.

«Ήμουν δεκαεπτάσρων χρονών κι' εκείνος τριάντα δυό. Οί θιασάδες κι' οί ξαδέρφες μου μού έπαιαν τί κι' μίτην του ήτταν φαγωμένη από κάποιου δερματική ασθένεια, αλλά μ' έπειναν γιά τρείς χιλιάδες ρουπίες κι' επειδή είμαι άσχημη δέν μπορούσα νάχω μεγαλύτερες αξιώσεις. Τέγαναν τού συμβόλουν κι' εκείνος μ' πήρε στο σπίτι του. Μου έδωσε ένα παιδι δεκατριών χρονών γιά να μ' επιβλέπη, αλλά ο ίδιος δέν μούδινε πολλή προσοχή. Τέλος μ' πρόσεξε κι' όταν ήθελε ή στιγμή να γεννήσω, αρώστωσα. Δέν ήπηρε γιατρίνα, αλλά γιατρός. Όμως μιά γυναίκα δέν μπορεί νά δειχθί στο γιατρό κι' έτσι τού παιδι πέθανε. Ήοθε ύστερα ή γιατρίνα, αλλά τού παιδι είχε πεθάνει κι' ή γιατρίνα έλεγε τί δέν ήθ μπορούσαν να κάνω πιά παιδιά. Έτσι έγινε ή μητέρα τού Άπόντος κι' ο άντρας μου ήταν μεγαλόψυχος και δέν μ' έδιωξε. Πήρε άλλη γυναίκα κι' όταν αυτή τού γέννησε παιδι έγώ άρχισα να τή βοηθάω.

Αὐτός μᾶς συντηροῦσε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὅπως θέλει τὸ Κοράνιον καὶ μᾶς χάριζε τὰ ἴδια κοσμητικά, ἀλλὰ μετὰ παραμυθίας σάν σὺννευ κα' ἡ γιαντρίνα εἶπε ὅτι μοῦρουσα νὰ ζητήσω διαζύγιον. "Ὅμως ἐγὼ ντροπεύομαι ν' ἀνοίξω δίσκην κα' ἴστερα δὲν εἶχα καὶ λεφτά. Μὰ καὶ τὴ νὰ κἀνὴν μιά χωριωμένη γυναῖκα; Τώρα αὐτὸς εἶδε μὲ κοπέλλα. Κοστίζει τριάντα χιλιάδες ρουπίες, ἀλλὰ θέλει νὰ τὴν παντρευθῇ. Δὲν ὑπάρχει ὅμως θέσι γιὰ τρεῖς κα' ἐγὼ εἶμαι γοργά. Ἐτοί μού εἶπε: «ταλάς, ταλάς, ταλάς» (φροσὶ πού σημαίνει «σ' ἀπολύω») κα' ἐπέχει θέσι διαζυγίου) καὶ μ' ἔδωκε. Τώρα ὅμως τὴ νὰ κάνω;

"Ὅπως οἱ γιαντροὶ πού δὲν σγαναβοῦνται ἀπὸ τὸν πόνο των πελατών τους, ἡ Γεγομὴ δὲν ἔδειξε καμμί συγκίνησι στὴν ἀρήρησι αὐτὴ κα' ἴ-

“Αν ζή μονάχη, σημαίνει ότι είναι «κόρη της άπολείας». Κι’ αυτό δὲν ὑπάρχουν γεροντοκόρες» μού εἶπε ἡ Ταζήν Φαρίντι, «καὶ τὸ δῶμά μου ἀποτελεῖ πολιτικό θάνατο. Σύμφωνα μὲ τὸ νέο Κώδικα, ἡ γυναῖκα μπορεί νὰ ζητήσῃ διαζύγιον ἀντιμετωπίζοντας τὴ δική καὶ τὸ σκάνδαλο, ἀλλὰ ὁ ἄνδρας μπορεί νὰ πῇ «ταλάκ, ταλάκ, ταλάκ» καὶ νὰ γίνῃ ἀμέσως ἐλεύθερος σὺν πολλῇ, χωρὶς ὑποχρέωση νὰ πληρώσῃ διατροφή». «Καλὴ, δὲν τυχαίνει ν’ ἀγαπιώνται;» «Καμμιά φορὰ, ναὶ, εἶπε ἡ Ταζήν Φαρίντι, «ἀλλὰ ντρέπονται νὰ τοῦ πουν, σὺν τῷ ἐπρόκειτο γὰρ ἔγκλημα. “Ὁ μωρὸς δὲν ἔχουμε ἐρωτικές ἱστορίες». Κι’ ἐπειδὴ ἔδειξε δυσαστία, ἡ Ταζήν Φαρίντι φώναζε «Ραῖ-τσα!» καλῶντάς τὴ γραμματέα της. «Ξέρεις καμμιά ἐρωτική ἱστορία;» «Ξέρω τίς χίλιες καὶ μιά νύχτες, ἀπάντησε γελώντας ἡ Ραῖτσα. «Ὁχι, ἀλλὰ καμμιά ἀληθινὴ ἱστορία, κανένα γεγονός, γιατί ἡ φίλη μου ἀπὸ δῶ θέλει ν’ ἀκούσῃ κανένα τέ- τοιο περιστατικό πρὸ νῆξῃ δημοσιευθὲς τίς ἐφη- μερίδες. «Θὰ προσπαθῶ νὰ θυμῶθαι» εἶπε ἡ Ραῖτσα, ἐξακολουθώντας νὰ γελᾷ σὺν τῷ εἶχε ἀκούσει τὸ πιὸ ἀστείο πρᾶγμα τοῦ κόσμου. «Α, ναί, εἶναι κείνη ἡ ἱστορία γιὰ Σίχ». «Δὲν θέλω ἱστορίες τοῦ Σίχ (προκειται γιὰ μιά ἰνδία, κὴ μουσουλμανικὴ φυλὴ), ἀλλὰ ἐνὸς μουσουλμάνου καὶ μουσουλμάνας» εἶπα ἐγώ. «Μὰ ὁ Σίχ ἔγινε μουσουλμάνος», ἀπάντησε ἡ Ραῖτσα.

Βοήθαμε την ιστορία. Η Τζάνη Φαρίνη δεν τη θυμάται κι έτσι χρειάστηκε να φέρει τους «Τάιπς» που είχε δημοσιεύσει. Να με λίγα λόγια η ιστορία: Ο Μπούτα Σίνγκ ήταν ένας Σιχ, τριάντα τριών ετών και ζούσε στην Καλκούτα. Αγάπησε τη Μοχίντε, που ήταν μουσουλμανίδα έντονα χροιάς και την παντρεύτηκε πληρώνοντας χίλιες πεντακόσιες ρουπίες. Ο Μπούτα Σίνγκ κι η Μοχίντε έζησαν μαζί έξι χρόνια κι άποκτησαν δυό κόρες. «Τότερα ήθεο ο πακιστανικός νόμος που είναι γνωστός ως «Νόμος του επαναπαλτρισμού των διαβησέντων γυναικών» κι η Μοχίντε αποχρώθηκε να γίνει από Πακισταν χωρίς τον Μπούτα Σίνγκ της. Ο Μπούτα Σίνγκ άγαπούσε τη Μοχίντε, έγινε μουσουλμάνος κι άποτασε από ένα χρόνο συναντήθηκε με τη Μοχίντε στη Λαχώρα. Άλλα η Μοχίντε είχε παντρευτεί άλλον για δέκα χιλιάδες ρουπίες και δεν ήθελε να δη τον Μπούτα Σίνγκ. Ο Μπούτα Σίνγκ πήγε τότε στο παλάτι κι έπεσε στις γρομμίες του τσάου...

Είπα στὴ Ραϊζα ὅτι ἦταν μιὰ ὁμοιοπαθή ιστορία, ἀλλὰ ἡ Πακιστανή ἀνασχίσεως τοὺς ὤμους κι' εἶπε πὼς ἦταν μιὰ γελοία ιστορία. «Μόνο ξ-
νας Σίχ μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο πλιθίος ὥστε νὰ
πάρει στὴν γρομπίνα τοῦ τραίνου γιὰ μιὰ γυναίκα»
εἶπε. «Τραχουν ἓνα σωρὸ γυναικὲς στὸν κόσμο».

Δοκίμασα τότε νὰ διηγηθῶ τὴν ιστορία τ' ὅλες
τίς μουσουλμανίδες πού γνώρισα στὸ Καράτσι κι'
ὅλες ἀπάντησαν ὅτι ἦταν μιὰ ἀνόητη ιστορία. «Γ-
ρεσε ὅμως στοὺς Ἀγγλους πὺν προχθεῖται νὰ ῥι-
θίσουν ἓνα φίλι μετ' ὄντι τὸ τίτλο «Μπούτα Σίνγκ» ἢ
ἐρωτικὴν ἱστορία τοῦ αἰῶνα».

Ὁριάνα Φαλλάτσι

Συνέχεια από την προηγ. σελίδα

— Ποιός νομίζετε πως θα μπορούσε να είναι; τον ρώτησε η νέα.

— Είχε φρενίσει τώρα. Τα μάγουλά της είχαν ξαναβροχή το γέλιο τους και τα χέρια της δεν έτρεμαν πιά. «Ώστόσο, η σκέψη της αναγύριζε αδιάκοπα στην άπιστην περιπέτειά της.

— Ίσως κανένα έρωτικό της φάρμακ μύθος, άπάντησε γελώντας ο επιθεωρητής, που ος πέρασε για ψάρι ή γιά... σερπέντα!

— Θα κάνετε ανακρίσεις, κύριε επιθεωρητή; — Ας αρχίσω. «Α, να πάω στην ώρα. Κι' ένας ειδικός στο υποβρύχιο φάρμακ, φώναζε ο Λάντι, βλέποντας τον Ρέντσο να έρχεται προς το καφενείο.

Τα βλέμματα των δύο ανθρώπων συναντήθηκαν, ενώ ο Ρέντσο προσπαθούσε να πάρει ένα αδιάφορο ύφος βλέποντας ξαφνικά την Κλάρα. Για μια στιγμή φοβήθηκε μήπως τον αναγνωρίσει αλλά άμέσως σκέφτηκε πως την ώρα της επιθέσεως φορούσε τη μάσκα με την αναπνευστική συσκευή. Της άρεσε αυτός ο αθηναϊκή νέος.

— Καθίστε, κύριε Μπέτι. Με θυμάστε; ρώτησε ο επιθεωρητής.

— Ο Ρέντσο ένευσε καταφατικά και κώχθηκε.

— Είναι αληθινό ευτόχρημα που ος έβρισκα σ' αυτό τό νησί, συνέχισε ο Λάντι. «Εγώ δεν έξω κανέναν. Θα μπορούσαμε να κάνουμε παρέα και να μου μάθετε μερικά μυστικά του αγαπημένου ος σπού. Νομίζετε πως θα τα καταφέρω;

— Αν δεν καταβρίσκετε πολύ βαθιά και περιρριζήστε στο εύκολο φάρμακ, άπάντησε ο νέος.

Ο επιθεωρητής τον κύτταζε έπιμονα κι' έρευνητικά, προσπαθώντας να διακρίνει αν υπήρχαν υπονοούμενα στα λόγια του. Αμέσως όμως προσπάθησε τόν αδιάφορο και συνέχισε:

— Η δεσποινίς από δω ισχυρίζεται ότι πέστη πρίν από λίγες ώρες μια υποβρύχιο έπιθεσι από κάποιον άγνωστο. «Θελα να ος ρωτήσω κάτι. Το μεγάλο βάθος, μέσα στη θάλασσα, μήπως δημιουργεί φυσικές καταστάσεις που οδηγούν τον κολλημένη σ' παραοιήσεις;

— Ναι, ναί.

— Δεν ήταν παραοιήσι, υπεστήριζε έντονα η Κλάρα, κυττάζοντας αδιάκοπα το Ρέντσο. Αιτός ο νέος της δημιουργούσε ένα συναίσθημα ασφαλείας, δυνάμειος και εμπιστοσύνης.

— Δεν πιστεύω πως η δεσποινίς είναι άνικανή να ξεχωρίσει την πραγματικότητα από την παραοιήσι, είπε ο Ρέντσο προς τον επιθεωρητή.

Κατά βάθος ήθελε να αναγκάσει την κοπέλλα να αποκαλύψει κανένα ιδιαίτερο μυστικό της που θα τον βοηθούσε να δώσει μια ελγήγησι στην τρομερή ιστορία της δολοφονίας της και στην άπισια άποστολή που είχε αναλάβει άθελά του.

— Μήπως έχετε έθροος; ρώτησε τη νέα.

— Κανέναν έθρο.

— Μήπως κανέναν φανταστικό θαυμαστής ος, που άονηθήκατε τόν έωτά τό;

— Η Κλάρα έσκασε στα γέλια, λέγοντας όχι.

— Μήπως κανέναν που έχει συντέρο άπ' τό θανάτο ος; επέμεινε ο Ρέντσο.

— Όχι. «Η ζωή μου είναι πολύ μετρομένη και δεν έγω ν' αφήσω τίποτα για κληρονομιά.

— Δεν υπάρχει τότε άλλη ελγήγησι. «Η δεσποινίς τά φαντάστηκε όλα αυτά έπηρεασμένη από την μαγεία του θυμού, κατέληξε ο επιθεωρητής.

— Δεν έχετε δικίω, άπάντησε η Κλάρα, στενοχωρημένη άπ' την έπιμονή του επιθεωρητού να πιστεύει στις παραοιήσεις. Αισθανόταν κουρασμένη και σηκώθηκε να φύγει.

Οι δύο άνδρες σηκώθηκαν κι' αυτό κι' ο Ρέντσο τη στιγμή που χαιρετούσε την Κλάρα της είπε:

— Θα μου επιτρέψετε να ος κάνω συντομικά σ' ένα υποβρύχιο φάρμακ; Σέρω καλά τόν θυμό κι' η παρουσία μου θα ος προστατέψει από τούς έθροος ος...

— Η Κλάρα αισθανόταν πως δεν έπρεπε να δεχτεί, δεν ήταν σωστό για τόν «Άλντο. Μά ο Ρέντσο, παρ' όλο που τώρα μόλις τόν είχε γνωρίσει, της άρεσε πάρα πολύ. Τόν πρόσεξε που της γαμίζε λόθος φίλικα και σκέφτηκε πως κατά βάθος δεν ήταν τόσο κακό να δεχτεί αυτή την πρόσκληση. Στο κάτω-κάτω η συντομία του θα ήταν άπλως μια άθλητική συνεργασία και τίποτ' άλλο.

— Θέλετε να έρθω να ος πάρω τό άπόγευμα; επέμεινε ο Ρέντσο.

— Σύμφωνα, άπάντησε εκείνη και τού έδωσε τη διεύθυνση της πανοίν έπου έμενε.

Όταν έφυγε η κοπέλλα, ο επιθεωρητής γύρισε προς τό νέο γελώντας πονηρά.

— Να τι έλίζει ένα άθλητικό παρουσιαστικό κι' ένα ώραίο γαμόγλο, τού είπε. Κι' άμέσως άλλαζοντας ύφος, συνέχισε: «Άλλά έέχασα πως έχετε πένθος!

— Κάποτε, κύριε επιθεωρητή, άπάντησε ο νέος με συγκρατημένο θυμό, όποιος έχανε τη γυναίκα του σ' αυτά τό μέρη, δεν ευριζόταν ποτέ πιά. Τά χρόνια όμως αυτά πέρασαν. Οι νεκροί φεύγουν και οι ζωντανοί έξακολουθούν να έχουν τις δικές τους απαιτήσεις άπ' τη ζωή. «Ο θάνατος της «Αννας, είναι άληθεια πως άφησε μέσα μου ένα κενό. Ποιός έρεει όμως. Ίσως μια μέρα βρεθεί κάποια...

— «Αν δεν την έχετε βρει κιόλας, κύριε Μπέτι, τόν διέκοψε ο επιθεωρητής.

— Ο Ρέντσο τάράχη.

— Έκανα μεγάλο λάθος να ος μιλήσω με τόση ειλικρίνεια. «Εοείς ζητάτε πάντα να βρείτε στα λόγια μου κάποιο στοιχείο που να δικαιώσει τις άνόητες υποθέσεις ος, τού άπάντησε.

— Ήρεσε πως ο επιθεωρητής δεν είχε πείσει ποτέ να τόν θεωρή ένογο για τό θάνατο της γυναίκας του και προσπαθούσε να τού άποσπάσει μια διολογία...

— «Ότε με θεωρείτε άνόητο; είπε φύραμα ο Λάντι.

— «Όπως έοείς με νομίζετε δολοφόνο!

Ο επιθεωρητής προσπαθούσε να τόν καθησυχάσει.

— Αυτή η ζήτησι μάς έκνευρίζει. Σέρω πως δεν έχω κανένα δικαίωμα να ος άρασκίζω με τις έρωτήσεις μου. Πιστέψτε με, θέλω να συγκρατήσω τόν έαυτό μου, αλλά αυτό είναι κάτι που δυνατό από μένα. Παιρνετε μια ύπνοα;

Παράγγειλε δυό μπίρες, έάπλωσε στην πολυθρόνα του και σάν να προσπαθούσε να θυμωθή, συνέχισε:

— «Όταν συνέθε τό άτύχημα, έοείς είσαοτε... — Σε μια δειννιάκατο με δυό φίλους μου. Είχαμε πάει για φάρμακ.

— «Α, ναί, θυμάμαι. Τό άλλο, τών φίλων... Πέστε μου, όμως, κύριε Μπέτι. «Αληθινά δεν έρεατε ότι η κυρία «Αννα δεν είχε κάνει τη διαθήκη της έπ' όνομάτι ος;

— Βεβαίως. «Αντιθέτως μάλιστα ήρεσε ότι περιέμενε τό δικηγόρο της για να τη γράψει. «Ο δικηγόρος θα έργόταν στις 26 Σεπτεμβρίου και η «Αννα πέρασε στις 23. Δεν νομίζετε πως κι' αν υπήρχε κάποιος λόγος από μέρος μου, θαπρεπε να περιμένω έως τις 26 Σεπτεμβρίου;

— Πολύ σωστή η άποψί ος, αλλά δυστυχώς η διαθήκη είχε γίνει από πρίν. Ποιά κληρονομία της κυρία Μπέτι;

— Με μια προηγούμενη διαθήκη, αυτή που έννοείτε και που τελικά έκρίθη ότι ισχύει, η «Αννα άφησε όλη την περιουσία της σε διάφορα φίλαθρωπικά ιδρύματα, όνομαζοντας μοναδικό έκτελεστή τό δικηγόρο της.

— «Όστόσο, σύμφωνα με τό νόμο, ένα μέρος της κληρονομίας άήκει υποχρεωτικά στο σύζυγο, έσο κι' αν η διαθήκη είναι γραμμένη έπ' όνομάτι τού.

— Στην περίπτωση αυτή, κύριε επιθεωρητή, θαπρεπε να έγω την έπιταξία έπ' τόν δυό τρίτων της κληρονομίας, αλλά ο γάμος μας δεν είχε ισχύ στη χώρα μας. Παντρευτήκαμε στο Μεξικό και μέγρο τό θάνατο της «Αννας, ο γάμος μας δεν κατεγνώθη στο ιταλικό δημαργείο. Καθώς έλέπετε θαπρεπε να κάνουμε καινούργιο γάμο.

— Καταπληκτικό, φώναζε ο επιθεωρητής χτυπώντας τό γέρι του στο τραπέζι. Φυσικά, έτοι είναι. «Αφού δεν είσαοτε νόμιμος σύζυγος για τις ιταλικές άρχες, δεν μπορούσατε να κληρονομήσετε.

— Ο Ρέντσο δεν πόν άκουγε πιά. Τό μυαλό του έαναγύρισε στο παρελθόν, στην «Αννα, στο Μεξικό. Είχαν βρεθεί κι' οι δυό έκει σάν τουρίστες, γνωρίζοντας ος μια ταυρομαχία κι' από κείνη τη μέρα ο δευσις τούς έγινε τόσο βαθός που άποσπάσει άπό τούς άμείως πολιτικό γάμο, μακριά άπ' την πατρίδα τούς. «Ο Ρέντσο άναπολόυσε τώρα τις εθνογισμένες ώρες που είχαν περάσει μαζί... Η φωνή του επιθεωρητού τό έανάφερε στην πραγματικότητα.

— Είσαοτε βέβαιος ότι δεν υπήρχε κανένας άλλος στη ζωή της γυναίκας ος;

— Ο Ρέντσο γαμίζελας είρωνικά. Αιτός ο Λάντι ζητούσε άνωτόχρημα ένα κίνητρο για να τόν ένογοποιήση.

— «Όταν τόν άνακαλύψω, ος υπόσχομαι πως θα είσαοτε ο πρώτος που θα τό μείνη, τού άπάντησε.

Σκέφτηκε την ταινία κι' άναρωτήθηκε τι θα έλεγε ο επιθεωρητής, αν έφευγε στα χέρια του. «Ε.

πρεπε να την πάρη χωρίς άλλο στα χέρια του κι' τη τήν ταινία. Είχε ένα σχέδιο...

Ηταν μια έρημική άκρογιαλιά πλημμυρισμένη από φως και βυθισμένη στη οιοπή. «Η Κλάρα έέμενε στην έρημο με κλειστά τά μάτια κι' ο Ρέντσο τακτοποιούσε τά σόνεργα τού φάρμακ.

— Είμαι πραγματικά τόσο μεγάλη η περιουσία; ρώτησε ο άλλος.

— «Αν είναι; Έρω στα έκατό έκατομμύρια λίγες ώρες, την είχε πετάξει άποτομα πάνω έπ' ο μέρη. «Ο πατέρας της κοπέλλας είχε φύγει για την «Αμερική όταν εκείνη ήταν τριών χρονών. «Α, σάν μικρό παιδί. Τού είχε άπόλυτη έμπιστοσύνη αυτή η κοπέλλα, ενώ έκείνος άρασκίζόταν έπ' ο σκέψι της φοβερός συμφωνίας που είχε κάνει με τόν άγνωστο. Και τώρα που την έβλεπε να γυρνάει, τής έφανε τόν έρωτα με τό ιταλικό προέτι.

— Είχαν κάνει πρίν μαζί μερικές καταθέσεις χωρίς άπαντισμένη συσκευή και καθώς γυρνάσαν άνάμεσα στο μαγευτικό κόσμο τού έωτο, ο Ρέντσο αισθανόταν την άόριστη έπιθυμία να μεταβληθούν κι' οι δυό τούς σε θάλασσα όνα και να χύσουν έκει μακριά άπ' τις τραγωδίες της ζωής.

Και τώρα έννοιωσε έπος η μικρή άκρογιαλιά τούταν ένα όνειροπδες τοπίο, γιατί η Κλάρα ήταν έκει.

— Η κοπέλλα άνοιξε τά μάτια της και τού γαμίζελας, προσέχοντας την παράδειν λάμψι τών ματιών τού.

— Τι σκέφτεστε; τόν ρώτησε.

— Μοι άρέστε, της άπάντησε.

— Η Κλάρα κοκκίνισε. «Ο νέος άοιζε να τι σλερτάσει κι' αυτό τόν άνησυχούσε.

— Έέχασα να ος πώ ότι είμαι άραβωνιαστής, τού είπε με προσποιητή αδιαφορία. Κι' ίσως δεν θαπρεπε να έρωσκίμαι έδώ αυτή τη στιγμή.

— «Ω, μί σοβάστε. Δεν πρόκειται να ος κάνω κόρτε. «Ο άραβωνιαστικός ος εν' έδώ.

— Θάβρη ος μια-δυό μέρες. Είναι δικηγόρος στη Ρώμη.

Χωρίς να έέρη τό γιατί, ο Ρέντσο έννοιωσε με άνατριγύλα στο κορμί του.

— Πώς τόν λένε; ρώτησε. «Μπορεί και να τόν έρε.

— «Άλντο Μπράβι. Είναι νέος πλούσιος, σηπθητικός... κι' έγώ τόν άγαπώ!

Ο Ρέντσο τάράχη. Τώρα καταλάβαινε πως ή άνατριγύλα που είχε νιώσει από κείνη τη στιγμή, ήταν από κάποια παράδειν διαθήκη.

— Τόν έρεστε; συνέχισε η κοπέλλα.

— Δεν είμαι βέβαιος. Ίσως, άπ' παντοφύτη γρήγορα.

— Μάλλον όχι. Τόν άλλο χρόνο, νομίζω. «Επίςω πως θα γίνετε καλοί φίλοι, όταν έρθε.

— Ο Ρέντσο συγκράτησε ένα μικρό γαμόγλο και τη ρώτησε:

— Τόν άγαπάτε;

— Ας αρχίσω. «Ο άραβωνιαστικός μου.

— Θέλω να πώ είσαοτε βέβαιη για τά αίσθημά ος;

— Γιατί να μίην είμαι;

Τότε ο Ρέντσο έσκυψε ξαφνικά προς τό μέρος της και τη φίλησε άπλάσ στα γέλια. «Η Κλάρα έμεινε για λίγο άκίνητη, χωρίς να σέση καμιά αντίσταση, μαγεμένη από την άπορόκτηση συναισθητική έκδηλώσι τού νέου. «Αίσως όμως τινάχτηκε πάνω και τραβήχτηκε από κοντά του.

— Γιατί τό κάνατε αυτό; τόν ρώτησε με φωνή που έτρεψε άπ' τη συγκίνηση.

— Τό έκανα για δυό λόγους. Πρώτα - πρώτα γιατί είμαι έρωτευμένος μαζί ος κι' όποτε πιά έτοι θα ος είναι πιά εύκολο ν' άπαντήσετε στην έρώτησή μου. Είσαοτε βέβαιη για τά αισθήματά ος για τόν Μπράβι;

— Έκμμεταλλεύθήκατε την έμπιστοσύνη μου. Θέλω να γυρίσωμε πίσω.

— Δεν μού άπαντήσατε, Κλάρα.

— Τι θέλετε να ος άπαντήσω; «Ότι με τό σπλί ος έέχασα τόν άραβωνιαστικό μου; Είσαοτε τόσο άνόητος ή με νομίζετε έλασρόμυαλη;

— Η φωνή της σπινάτων θυμισμένη, αλλά κατά βάθος έννοιωσε μιάν παράδειν ταραχή. «Όστόσο, ή προτιμούσε να πεθάνη παρά να τόν άφήσι να καταλάβη ότι είχε καταφέρει να άναστατήση την ψυχή της με την έρωτική του έπιθεσι.

— Σας παρακαλώ, είπε ο Ρέντσο σάβα. Μην τόν όνομάζετε άραβωνιαστικό ος.

— Γιατί;

— Γιατί δεν μπορείτε. «Ο «Άλντο Μπράβι είναι παντρευμένος!

Ην έδια στιγμή, πολύ μακριά από κεί, δυό άνθρώποι μιλούσαν για πράγματα που άρορούσαν την Κλάρα. «Όταν διαφεροίτο στην έδι και στην ήλκεια. «Ο ένας γονδρός, κάποιος παραπλανημένος ος καθόταν μπροστά ο' ένα γραφείο έξετάζοντας κάτι γαριά που για να τά διαβάση τά έφευγε σκεδόν κοντά στη μύτη του, έέ και είχε ανάγκη από γυαλιά. «Ο άλλος ήταν νέος.

— «Αν ή κοπέλλα μπορούσε να άποδείξει ότι είναι ή κληρονόμος της περιουσίας Μπρό, θα είχε τήν τήν;» είπε ο γονδρός κύριος.

— Είναι πραγματικά τόσο μεγάλη η περιουσία; ρώτησε ο άλλος.

— «Αν είναι; Έρω στα έκατό έκατομμύρια λίγες ώρες, την είχε πετάξει άποτομα πάνω έπ' ο μέρη. «Ο πατέρας της κοπέλλας είχε φύγει για την «Αμερική όταν εκείνη ήταν τριών χρονών. «Α, σάν μικρό παιδί. Τού είχε άπόλυτη έμπιστοσύνη αυτή η κοπέλλα, ενώ έκείνος άρασκίζόταν έπ' ο σκέψι της φοβερός συμφωνίας που είχε κάνει με τόν άγνωστο. Και τώρα που την έβλεπε να γυρνάει, τής έφανε τόν έρωτα με τό ιταλικό προέτι.

— Είχαν κάνει πρίν μαζί μερικές καταθέσεις χωρίς άπαντισμένη συσκευή και καθώς γυρνάσαν άνάμεσα στο μαγευτικό κόσμο τού έωτο, ο Ρέντσο αισθανόταν την άόριστη έπιθυμία να μεταβληθούν κι' οι δυό τούς σε θάλασσα όνα και να χύσουν έκει μακριά άπ' τις τραγωδίες της ζωής.

Και τώρα έννοιωσε έπος η μικρή άκρογιαλιά τούταν ένα όνειροπδες τοπίο, γιατί η Κλάρα ήταν έκει.

— Η κοπέλλα άνοιξε τά μάτια της και τού γαμίζελας, προσέχοντας την παράδειν λάμψι τών ματιών τού.

— Τι σκέφτεστε; τόν ρώτησε.

— Μοι άρέστε, της άπάντησε.

— Η Κλάρα κοκκίνισε. «Ο νέος άοιζε να τι σλερτάσει κι' αυτό τόν άνησυχούσε.

— Έέχασα να ος πώ ότι είμαι άραβωνιαστής, τού είπε με προσποιητή αδιαφορία. Κι' ίσως δεν θαπρεπε να έρωσκίμαι έδώ αυτή τη στιγμή.

— «Ω, μί σοβάστε. Δεν πρόκειται να ος κάνω κόρτε. «Ο άραβωνιαστικός ος εν' έδώ.

— Θάβρη ος μια-δυό μέρες. Είναι δικηγόρος στη Ρώμη.

Χωρίς να έέρη τό γιατί, ο Ρέντσο έννοιωσε με άνατριγύλα στο κορμί του.

— Πώς τόν λένε; ρώτησε. «Μπορεί και να τόν έρε.

— «Άλντο Μπράβι. Είναι νέος πλούσιος, σηπθητικός... κι' έγώ τόν άγαπώ!

Ο Ρέντσο τάράχη. Τώρα καταλάβαινε πως ή άνατριγύλα που είχε νιώσει από κείνη τη στιγμή, ήταν από κάποια παράδειν διαθήκη.

— Τόν έρεστε; συνέχισε η κοπέλλα.

— Δεν είμαι βέβαιος. Ίσως, άπ' παντοφύτη γρήγορα.

— Μάλλον όχι. Τόν άλλο χρόνο, νομίζω. «Επίςω πως θα γίνετε καλοί φίλοι, όταν έρθε.

— Ο Ρέντσο συγκράτησε ένα μικρό γαμόγλο και τη ρώτησε:

— Τόν άγαπάτε;

— Ας αρχίσω. «Ο άραβωνιαστικός μου.

— Θέλω να πώ είσαοτε βέβαιη για τά αίσθημά ος;

— Γιατί να μίην είμαι;

Τότε ο Ρέντσο έσκυψε ξαφνικά προς τό μέρος της και τη φίλησε άπλάσ στα γέλια. «Η Κλάρα έμεινε για λίγο άκίνητη, χωρίς να σέση καμιά αντίσταση, μαγεμένη από την άπορόκτηση συναισθητική έκδηλώσι τού νέου. «Αίσως όμως τινάχτηκε πάνω και τραβήχτηκε από κοντά του.

— Γιατί τό κάνατε αυτό; τόν ρώτησε με φωνή που έτρεψε άπ' τη συγκίνηση.

— Τό έκανα για δυό λόγους. Πρώτα - πρώτα γιατί είμαι έρωτευμένος μαζί ος κι' όποτε πιά έτοι θα ος είναι πιά εύκολο ν' άπαντήσετε στην έρώτησή μου. Είσαοτε βέβαιη για τά αισθήματά ος για τόν Μπράβι;

— Έκμμεταλλεύθήκατε την έμπιστοσύνη μου. Θέλω να γυρίσωμε πίσω.

— Δεν μού άπαντήσατε, Κλάρα.

— Τι θέλετε να ος άπαντήσω; «Ότι με τό σπλί ος έέχασα τόν άραβωνιαστικό μου; Είσαοτε τόσο άνόητος ή με νομίζετε έλασρόμυαλη;

— Η φωνή της σπινάτων θυμισμένη, αλλά κατά βάθος έννοιωσε μιάν παράδειν ταραχή. «Όστόσο, ή προτιμούσε να πεθάνη παρά να τόν άφήσι να καταλάβη ότι είχε καταφέρει να άναστατήση την ψυχή της με την έρωτική του έπιθεσι.

— Σας παρακαλώ, είπε ο Ρέντσο σάβα. Μην τόν όνομάζετε άραβωνιαστικό ος.

— Γιατί;

— Γιατί δεν μπορείτε. «Ο «Άλντο Μπράβι είναι παντρευμένος!

Η δουλειά πρέπει να τελειώση τό συντομότερο.

— Θα τελειώσουν όλα... άπόψε, είπε με βαρειά καρδιά ο Ρέντσο.

Σκεδόν την έδια στιγμή ο επιθεωρητής Λάντι διάβαζε με γαριά ένα σπουδαίο τηλεγράφημα άπ' τόν άστυνομίο Μπρότζολι. Τό κείμενο ήταν σύντομο, αλλά για τόν επιθεωρητή έλεγε πολλά:

«Εξηκριβώθη παρουσία άνδρος εις έίλα «Αννα» την ώρα θανάτου. Εύρεθή μάρτυς. Μπρότζολι...».

Η Κλάρα δεν τά κατάφερε να κοιμηθή έκείνο τό βράδυ και στριφογύριζε αδιάκοπα άνάμεσα στα σεντόνια της. «Όχι από τη ζέση, αλλά άπό μιάν άόριστη άνησυχία. Σκεπτόταν πως δεν είχε δει καθόλου τό Ρέντσο έκείνη την ήμέρα. «Η θελα να διατηρήση μια άγνή φίλια με αυτόν τό συμπαθητικό νέο, αλλά έβλεπε πως δεν ήταν τόσο εύκολο. Ίπληρχε κάποιο έρωτηματικό μέσα στην ψυχή της, που όστόσο φοβόταν να τού δώσει μιάν άπάντησι. Προσπαθούσε να ήσυχάση με τη σκέψη ότι αγαπούσε τόν «Άλντο, ότι έπρεπε να είναι εύτυχισμένη κι' έτι με τόν έργομό του θα έανάβρισκε τη γαρούμενη γαλήνη της. Σαφινικά όμως γόχταν έπιμονα στο μυαλό της η εικόνα τού Ρέντσο, με τό άνησχο και λυπημένο βλέμμα του. Και τότε ξανάφερε στο μυαλό της μια σκέψη που της είχε κάνει ο επιθεωρητής Λάντι, γύρω από τό θάνατο της «Αννας Μπέτι, άφροντάς την να καταλάβη τις υποθέσεις του για την ένοχη τού Ρέντσο. «Ο Ρέντσο της μιλήσε για τη γυναίκα του, της άνοιξε κυριολεκτικά την καρδιά του. Της φάνηκε πως άρασκίζόταν από την έρωτική σκέψη ότι κάποιος άλλος άνδρας είχε μπει στη ζωή της γυναίκας του, λίγην καιρό πρίν άπ' τό θάνατό της. «Η Κλάρα μάλιστα είχε κάνει την άνοχη να τό πη άργότερα στόν επιθεωρητή, με την έλπίδα ότι θα μάθαινε κι' έκείνη κάτι περισσότερο για τόν Ρέντσο.

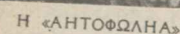
— Η ζήλεια! Νά η αίτία! είχε πη τότε ο επιθεωρητής κι' έκείνη προσπαθούσε άδίκως να τόν πείσει ότι δεν ήταν σωστή μια τέτοια ελγήγησι.

— Η Κλάρα σκεπτόταν τώρα όλα αυτά κι' άκουε τό θόρυβο της θάλασσας κάτω από τό άνοιγτό παράθυρό της. Σαφινικά, έννοιωσε την καρδιά της να γυρνάει δυνατά και την κυριεύει η μυστηριώδης διαίσθησι ένός κινδύνου. Για δυό - τρία λεπτά έμεινε άκίνητη, με τά μάτια καρφωμένα στο σκοτάδι και τά νεύρα της τετονόμνια. Πραγματικά, ή διαίσθησι της δεν τη γέλασε... Σαφινικά, διέκρινε στο παράθυρο μιάν άκαθόριστη σκοτεινή σιλουέτα. Θέλησε να σφωνάξει, αλλά άπ' τό φόβο της δεν μπόρεσε να προσέρη ούτε μια λέξη. «Η σκιά πλησίασε προς τά πάνω της και τότε έκείνη έρθηκε τη δύναμη να σφωνάξει. «Όταν άργά πιά! «Ενα γέρι της έκλεισε με δύναμη τό στόμα. Δοκίμασε ν' αντίδραση, αλλά ο έξνος την κρατούσε μ' έλχη του τη δύναμη. «Ένοιωσε πως ήταν χαμένη κι' έχασε τις αισθήσεις της.

— Η ζήλεια! Νά η αίτία! είχε πη τότε ο επιθεωρητής κι' έκείνη προσπαθούσε άδίκως να τόν πείσει ότι δεν ήταν σωστή μια τέτοια ελγήγησι.

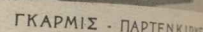
— Η Κλάρα σκεπτόταν τώρα όλα αυτά κι' άκουε τό θόρυβο της θάλασσας κάτω από τό άνοιγτό παράθυρό της. Σαφινικά, έννοιωσε την καρδιά της να γυρνάει δυνατά και την κυριεύει η μυστηριώδης διαίσθησι ένός κινδύνου. Για δυό - τρία λεπτά έμεινε άκίνητη, με τά μάτια καρφωμένα στο σκοτάδι και τά νεύρα της τετονόμνια. Πραγματικά, ή διαίσθησι της δεν τη γέλασε... Σαφινικά, διέκρινε στο παράθυρο μιάν άκαθόριστη σκοτεινή σιλουέτα. Θέλησε να σφωνάξει, αλλά άπ' τό φόβο της δεν μπόρεσε να προσέρη ούτε μια λέξη. «Η σκιά πλησίασε προς τά πάνω της και τότε έκείνη έρθηκε τη δύναμη να σφωνάξει. «Όταν άργά πιά! «Ενα γέρι της έκλεισε με δύναμη τό στόμα. Δοκίμασε ν' αντίδραση, αλλά ο έξνος την κρατούσε μ' έλχη του τη δύναμη. «Ένοιωσε πως ήταν χαμένη κι' έχασε τις αισθήσεις της.

— Η ζήλεια! Νά η αίτία! είχε πη τότε ο επιθεωρητής κι' έκείνη προσπαθούσε άδίκως να τόν πείσει ότι δεν ήταν σωστή μια τέτοια ελγήγησι.

ΓΚΑΡΜΙΣ — ΠΑΡΤΕΝΚΙΡΧΕΝ

"Όλα ἐδῶ, σπίτια, δρόμοι, ἐκκλησίες, ἀκόμη κι' οἱ ἄνθρωποι, μὲ τίς γρα-

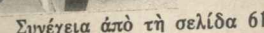

ΜΠΕΡΧΤΕΣΓΚΑΝΤΕΝ

ΟΙ ΛΙΜΝΕΣ

Στέλνουμε έναν τελευταίο χαιρετισμό στο Μπρεχτσογκάντεν, από το λόφο Γιένερ. Ένω το έναρτο τρανικά ακαρφαλύνει στην κορυφή του, ἀγκυλωμένα λιάδια, στα οποία δόκουν ημερίνοι ἀγελάδες, τις ἀρονικίες διακονούν δλοένα, ενώ το τρανικά χιμαναριά τους εκκλινούν. Κι' όλα κινούνται, κι' όπως δ' ήλιος ανάθειναι, ανάθειναι, όπου να φθάσει στην κορυφή των χιονισμένων κορυφών των αντικρινών βουνών, να παίρνουν γαλάζιο χρώμα και πό τις στέγες των σπιτιών. Είναι το Μπρεχτσογκάντεν οι κόκκινες χιλιές, αλλάς ἀποκαθίζει το χαιρετισμό.

Καίτη Σκορδιαλοῦ

...στην πόρτα γιά να φύγουν.
 «Από αυτή τη στιγμή δεν είμαι υπεύθυνος γιά
 τίς συνέπειες», είπε ο άγνωστος τονίζοντας τίς
 λέξεις «από αυτή τη στιγμή».
 «Αν άκούοντας την πόρτα βγήκε έξω μαζί με
 τον άγνωστο τον Ό Ρέντο. Πλησίασε στο παράθυ-
 ρο και είδε στην πλατεία τον έπιθεωρητή Λάντι.
 Ο έπιθεωρητής άποστομώθηκε με πολιτικά. Λάντι
 άκούοντας: «Σε λίγο οι δυο ξένοι βγήκαν από
 την πόρτα του σπιτιού κι άμέσως βρέθηκαν κυκλω-
 μένοι από άνθρώπους του Λάντι. Ο Ρέν-
 τος έπαιξε το παιχνίδι του.

...ἐκείνος
...να πάρω τὴν ταί-
νη ἐντολή τους. Ἔτσι δέχτηκα νὰ πιστέ-
ψω τὴν ὑποβρυχίου ἐπιθέσασαν νὰ ἐκτε-
ρακολλούθην τοῦ ἐπ' αὐτῇ.

Βάλτερ Πολιζένο

Η ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΛΕΚΤΩΝ

ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ ΠΛΕΚΤΩΝ, ΠΟΥ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η "ΓΥΝΑΙΚΑ", ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΜΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΑΙ ΚΟΜΨΟ ΠΛΕΚΤΟ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ 1960 - 61

ΕΦΗ (3-4 ΧΡΟΝΩΝ)

ΓΑΙΚΑ: 900 γραμ. μαλλί Άστρα-κάν Πενγκουέν, σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 3½ και 5. 1,10 μ. κορδέλα σατέν 6 εκ. φάρδος. ½ μ. κορδέλα γκρό - γκραν στένη 2,5 εκ. φάρδος. 28 εκατ. κορδέλα σατέν πολύ στενή. 3 ξύλινα κουμπιά για ντύσιμο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Πουάν - ντε - ρί = 1η βελόνα: 1π καλή, 1π ανάποδη. 2η βελόνα: πλέξετε πάνω από την ανάποδη καλή και από την καλή ανάποδη. Έπαναλάβετε συνεχώς τη 2η βελόνα. Ζέρσεϊ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκ. θα πλέξετε 11π επί 18 βελόνες.

ΔΕΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλτε στις χονδρές βελόνες 20π και πλέξετε πουάν - ντε - ρί. Πρώτ' ἄριστερά του πλεκτού προσθέστε κάθε 2η βελόνα από 8π (2 φορές) και κατόπιν κλείστε από 1π (5 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 10 εκατ. θα σχηματίσετε το άνοιγμα της τσέπης ως εξής: Πάρτε τους δεξιούς 20π και πλέξετε τους επί 10 εκατ. Αφήστε τους να περιμένουν και πάρτε στις βελόνες σας τους υπόλοιπους, στους οποίους αφού προσθέσετε 4π προς τα δεξιά θα πλέξετε

10 εκατ. Κλείστε τώρα τους 4π που είχατε προσθέσει και αφού ενώσετε όλους τους πόντους πάλι, συνεχίστε όπως πριν.

Σε γενικό μήκος 32 εκατ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη, που είναι ραγ-κλάν, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα από 2π (3 φορές) και 1π (14 φορές). Όταν θα υπολείπονται τα 6 τελευταία κλεισίματα θα σχηματίσετε το πάριμο του λαιμού, κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 6π, και 1π (5 φορές). Πλέξετε το ἄριστερο μπροστινό με τον ίδιο τρόπο, αλλά αντίστροφα.

ΠΛΑΤΗ: Βάλτε στις χονδρές βελόνες 12π και πλέξετε πουάν - ντε - ρί. Και στις 2 ἄκρες του πλεκτού θα προσθέσετε από 10π (2 φορές) και κατόπιν θα κλείσετε κάθε 10η βελόνα από 1π (4 φορές). Σε γενικό μήκος 32 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα από 1π (17 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΔΕΙ ΜΑΝΙΚΙ: Βάλτε στις χονδρές βελόνες 22π και πλέξετε πουάν - ντε - ρί, προσθέτοντας και στις 2 ἄκρες κάθε 8η βελόνα από 1π (5 φορές). Όταν το μανίκι θα έχει γενικό μήκος 24 εκατ. θα κλείσετε και στις 2 ἄκρες από 1π * 1 φορά κάθε 4η βελόνα και 1 φορά κάθε 2η βελόνα * (6

φορές). Κατόπιν κλείστε προς τα δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π και 2π (2 φορές). Πλέξετε και το ἄριστερο μανίκι αντίστροφα.

ΠΑΚΑΣ: Βάλτε στις λεπτές βελόνες 43π και πλέξετε πουάν - ντε - ρί. Μετά την 5η βελόνα συνεχίστε με τις χονδρές βελόνες και όταν έχετε 8 εκατ. εν όλω κλείστε τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Σιδερώστε τα κομμάτια ελαφρά. Γαζώστε τις ραφές των ὤμων και τις πλαγινές. Ράψτε τις ραφές των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια, και το γιακά στο λαιμό 3 εκατ. μέσα από την κάθε ἄκρη. Ράψτε στην ένωση του γιακά και του λαιμού τη στενή κορδέλιστα. Φοδράστε την κάθε ἄκρη του ἔμπροσ με την κορδέλα φάρδους 6 εκ. Τοποθετήστε από την ίδια κορδέλα στα ανοίγματα στις τσέπες. Σχηματίστε στο δεξί μπροστινό 3 κουμπότρυπες ως εξής: για την κάθε μία κάντε δύο γαζάκια παράλληλα που ν' απέχουν μεταξύ τους ελάχιστα. Κόψτε το πλεκτό και την κορδέλα ανάμεσα στα γαζιά. Κάνετε φετόνι γύρω στις κουμπότρυπες. Την πρώτη θα σχηματίσετε στα 18 εκατ. από το κάτω μέρος και τις άλλες με 11 εκ. απόστασι μεταξύ τους. Για να ετοιμάσετε τα κουμπιά θα πλέξετε με το βελονάκι 3 γαϊτανάκια και θα τα κλείσετε για να σχηματίσουν κύκλο. Πλέξετε μέσα στον κύκλο 15 διπλά ποδαράκια, ώστε να σχηματισθῇ ένας κύκλος με διάμετρο ίση με το κουμπί. Συνεχίστε τώρα με ἄριχτα γαϊτανάκια κλείνοντας κανένα πόντο, για να ντυθῇ το κουμπί. Ράψτε τα κουμπιά.

ΜΠΕΡΕ

Βάλτε στις χονδρές βελόνες 45π και πλέξετε 4 βελόνες ζέρσεϊ, 14 βελόνες πουάν - ντε - ρί, αφού προσθέσετε κάθε 3π από 1π στην πρώτη βελόνα. Συνεχίστε με ζέρσεϊ, λιγοστεύοντας τους πόντους κάθε 2η βελόνα ως εξής: Στην 1η βελόνα πλέξετε: * 2π, 2π μαζί. Συνεχίστε από *. Στην 3η βελόνα πλέξετε: * 3π, 2π μαζί. Συνεχίστε από *. Στην 5η βελόνα * 2π, 2π μαζί. Συνεχίστε από *. Στην 7η βελόνα * 1π, 2π μαζί. Συνεχίστε από *. Στην 9η βελόνα πάρτε τους πόντους 2 - 2. Κατόπιν περάστε την κλωστή μέσα από τους υπόλοιπους πόντους και συνωρίστε το επάνω μέρος του μπερέ. Ενώστε τη ραφή, πλησιάζοντας τις ἄκρες. Ράψτε τη γκρό κορδέλα στη βάση του μπερέ επάνω στις 4 βελόνες ζέρσεϊ. Κανονίστε τη βάση ἔρχεται ίσα - ίσα. Θα ράψετε την κάτω ἄκρη μόνο της κορδέλας και την άλλη θα την αφήσετε ἄραφτη. Στη ραφή της κορδέλας θα ράψετε ένα φιόγκο, που θα ἀποτελῇται από 2 λωρίδες 6 εκ. μήκος.

ANNA (7-8 ΧΡΟΝΩΝ)

ΓΑΙΚΑ: 200 γραμ. μαλλί Πενγκουέν, σε χρώμα μελανό, 50 γραμ. μαλλί σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2 και 2½. 1 μικρό κουμπάκι.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσεϊ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 34π επί 46 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ: Βάλτε στις χονδρότερες βελόνες 130π με το γκρί μαλλί και

ANNA

ΠΕΠΗ

πλέξετε ζέρσεϊ, προσθέτοντας και στις 2 ἄκρες κάθε 20η βελόνα από 1π (2 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 28 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 ἄκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π (2 φορές), 2π, 1π (3 φορές) και ὕστερα από 4 βελόνες πάλι 1π.

Σε γενικό μήκος 32 εκατ. θα χωρίσετε τους πόντους του πλεκτού σας στη μέση για το άνοιγμα του λαιμού και θα πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντίστροφα, αφού προσθέσετε προς τη μεριά του ανοίγματος από 4π, για το στρίψωμα. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 10 εκατ. θα προσθέσετε προς τη μεριά κάθε 8η βελόνα από 1π (2 φορές) και σε γενικό μήκος 41η θα σχηματίσετε το πάριμο του λαιμού, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 6π, 5π, 3π, 2π και 1π (4 φορές). Τέλος, όταν η μασχάλη έχει ύψος 16 εκ. σχηματίστε τον ὄμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 5π (5 φορές) και 8π.

ΠΛΑΤΗ: Βάλτε στις χονδρότερες βελόνες 122π με το γκρί μαλλί και πλέξετε ζέρσεϊ, προσθέτοντας και στις 2 ἄκρες κάθε 20η βελόνα από 1π (2 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 28 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 ἄκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 2π (2 φορές), 1π (2 φορές) και ὕστερα από 4 βελόνες ακόμη 1π. Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 10 εκατ. προσθέστε και στις 2 ἄκρες από 1π και 8π. Όταν πάλι θα έχει ύψος η μασχάλη 13 εκ. σχηματίστε τους ὄμους, κλείνοντας και στις 2 ἄκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 4π (8 φορές) και 6π. Όταν θα υπολείπονται τα 3 τελευταία κλεισίματα θα σχηματίσετε το πάριμο του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 22π. Πλέξετε τώρα τον κάθε ὄμο χω-

ριστά, κλείνοντας προς το μέσον κάθε 2η βελόνα από 5π (2 φορές).

ΔΕΙ ΜΑΝΙΚΙ: Βάλτε στις λεπτές βελόνες 78π με το άσπρο μαλλί και πλέξετε λάστιχο 1+1π 2 βελόνες άσπρο, 4 βελόνες γκρί, 2 βελόνες άσπρο. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϊ και λάστιχο 1+1π (10 φορές). Αφού πλέξετε 6 εκατ. επάνω από το λάστιχο σχηματίστε το στρογγύλεμα, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιά 5π, 4π, 3π (3 φορές), 2π (8 φορές), 3π (2 φορές) και ταυτόχρονα ἄριστερα 3π (2 φορές), 2π (7 φορές), 3π (6 φορές), 4π και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

Πλέξετε και το ἄριστερο μανίκι με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίστροφα.

ΠΑΚΑΣ: Βάλτε στις λεπτές βελόνες 101π με το γκρί μαλλί και πλέξετε 6 εκατ. ζέρσεϊ. Κατόπιν με το άσπρο μαλλί σκηώστε 16π στο δεξί πλάγι του γιακά, συνεχίστε με το άσπρο μαλλί πλέκοντας λάστιχο 1+1π σε όλους τους πόντους και κατόπιν σκηώστε 16π στο ἄριστερο πλάγι. Πλέξετε τώρα σε όλους τους πόντους λάστιχο 1+1π: 1 βελόνα άσπρο, 4 βελόνες γκρί, 2 βελόνες άσπρο, προσθέτοντας πριν και μετά από τον κάθε γυναικό πόντο κάθε 2η βελόνα από 1π (6 φορές) πλέκοντας

ΓΡΑΒΑΤΟ: Βάλτε στις λεπτές βελόνες 20π με το γκρί μαλλί και πλέξετε λάστιχο 1+1π, εναλλάσσοντας 4 βελόνες γκρί και 2 βελόνες άσπρο. Αφού πλέξετε 108 εκατ. εν όλω κλείστε τους πόντους, ὕστερα από 4 βελόνες γκρί.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νυθό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ὤμων και των

μανικιών. Ενώστε τα μανικάκια. Γυρίστε στο κάτω μέρος της μαρινιέρ ένα στρίψωματάκι 2 εκατ. Ράψτε το στρίψωμα στο άνοιγμα του λαιμού. Ενώστε το γιακά στο λαιμό και κλείστε τον με ένα κουμπάκι και μία θηλειά. Δέστε τη γραβάτα κάτω από το γιακά.

ΠΕΠΗ (6 ΧΡΟΝΩΝ)

ΓΑΙΚΑ: 100 γραμ. μαλλί Πενγκουέν «Ανδάλ» σε χρώμα μπλε. Βελόνες Νο 2 και 2½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Γκωφρέ πλέξι = 1η βελόνα: * 1π ανάποδη, 2π καλή. Συνεχίστε από *. 2η και 3η βελόνα: πλέξτε τους πόντους όπως παρουσιάζονται. 4η βελόνα: καλή. Έπαναλάβετε συνεχώς αυτές τις 4 βελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ: Βάλτε στις λεπτές βελόνες 111π και πλέξετε 4 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας τη φανταζί πλέξι και προσθέτοντας και στις 2 ἄκρες του πλεκτού κάθε 16η βελόνα από 1π (4 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 19 εκατ., σχηματίστε το ντεκολτέ χωρίζοντας τους πόντους σας στη μέση, αφού πλέξετε μαζί τους 2 μεσαίους πόντους. Πλέξετε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίστροφα, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 4η βελόνα από 1π (20 φορές).

Σε γενικό μήκος 21 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 1π (2 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 7 εκατ. θα προσθέσετε προς αυτό το μέρος κάθε 4η βελόνα από 1π (4 φορές) και όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 12 εκατ. θα σχηματίσετε τον ὄμο κλείνοντας προς αυτό το μέρος κάθε 2η βελόνα από 3π (12 φορές).

ΠΛΑΤΗ: Βάλτε στις βελόνες σας 103 π και πλέξετε, όπως και στο ἔμπροσ, 4 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες βελόνες, πλέκοντας την γκωφρέ πλέξι, και προσθέτοντας και στις 2 ἄκρες του πλεκτού κάθε 10η βελόνα από 1π (6 φορές).

Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 21 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα από 1π (2 φορές) και κάθε 4η βελόνα από 1π (3 φορές).

Όταν η μασχάλη έχει ύψος 11 εκατ. σχηματίστε τους ὄμους κλείνοντας και στις 2 ἄκρες του πλεκτού κάθε 2η βελόνα από 3π (12 φορές). Όταν θα υπολείπονται τα 4 τελευταία κλεισίματα θα σχηματίσετε το πάριμο του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 15π. Πλέξετε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίστροφα, κλείνοντας πρό το λαιμό κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές).

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ: Μή σιδερώσετε το πλεκτό. Ράψτε τις ραφές των ὤμων. Με τις λεπτές βελόνες σκηώστε 93π γύρω σε κάθε μασχάλη και πλέξετε 10 βελόνες λάστιχο 1+1π, κλείνοντας σε κάθε ἄκρη κάθε 2η βελόνα από 1π (5 φορές). Κλείστε τους πόντους και ράψτε τις πλαγινές ραφές. Σκηώστε 184π γύρω στο λαιμό και αφού τούς μοιράσετε σε 4 βελόνες πλέξετε στρογγυλά 10 σειρές λάστιχο 1+1π, κάνοντας σε κάθε γύρο από 1

ΚΑΙΤΗ (7-8 ΧΡΟΝΩΝ)

ΓΑΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί Πενγκουέν σε χρώμα της ἀρεσκείας σας. Βελόνες Νο 2 και 2½. 6 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Μούς = πλέξετε όλες τις βελόνες καλή. Φανταζί πλέξι = 1η βελόνα: * 1π ανάποδη, 7π καλή. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π ανάποδη. 2η βελόνα: * 1π ανάποδη, 1π καλή, 5π ανάποδη, 1π καλή. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π ανάποδη. 3η βελόνα: 2π καλή, * 1π ανάποδη, 3π καλή. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π ανάποδη. 4η βελόνα: 3π ανάποδη, * 1π καλή, 1π ανάποδη, 1π καλή, 5π ανάποδη. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π καλή, 1π ανάποδη, 1π καλή, 3π ανάποδη. 5η βελόνα: 4π καλή, * 1π ανάποδη, 7π καλή. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π ανάποδη, 4π καλή. 6η βελόνα: όπως ή 4η βελόνα. 7η βελόνα: όπως ή 3η

βελόνα. 8η βελόνα: όπως ή 2η βελόνα. 9η βελόνα: επαναλαμβάνετε από την 1η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. θα πλέξετε 26π επί 42 βελόνες.

ΔΕΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλτε στις λεπτότερες βελόνες 77π και πλέξετε λάστιχο 1+1π. Όταν θα έχετε πλέξει 2 εκατ. σχηματίστε την πρώτη κουμπότρυπα ως εξής: Αφού πλέξετε τους ἄκρινους 4π, κλείστε τους ἐπόμενους 3π, τους ὁποίους θα προσθέσετε πάλι στην ἐπόμενη βελόνα. Σε γενικό μήκος 4 εκατ. θα αφήσετε προς τα δεξιά 11π να περιμένουν και θα συνεχίσετε με τους υπόλοιπους, τους ὁποίους θα πλέξετε με τις χονδρότερες βελόνες με τη φανταζί πλέξι ως εξής: προς τα δεξιά θα προσθέσετε 1π και σε κανονικές ἀποστάσεις θα πλέξετε τους πόντους σας δύο - δύο ώστε να κάνετε 7 κλεισίματα εν όλω.

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 24 εκατ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη, κλείνοντας προς τ' ἄριστερά κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π, 2π και 1π (3 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 9 εκατ. θα προσθέσετε προς αυτή τη μεριά κάθε 8η βελόνα από 1π (3 φορές).

Σε γενικό μήκος 39 εκατ. θα σχηματίσετε το ντεκολτέ κλείνοντας δεξιά κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π, 3π,

ΚΑΙΤΗ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΑΥ

ΚΑΙΤΗ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΑΥ

ΚΑΙΤΗ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΑΥ